

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 032-106/2005-22

Datum: 6. 6. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS prvega nadaljevanja 20. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 6. junija 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, v Ljubljani

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki... po podatkih, ki sem jih dobila od strokovne službe, je Mestni svet Mestne občine Ljubljana, glede na podpise, ki ste jih dali za prijavo svoje navzočnosti, sklepčen. In lahko začnemo z delom. Oziroma z nadaljevanjem seje, ki se je začela v ponedeljek.

Svojo odsotnost pa so opravičili: svetnica gospa doc. dr. Bojana Beović, gospod dr. Drago Čepar, gospa Cvetka Selšek, gospod prof. dr. Darko Štrajn in gospod Janez Železnik.

Kot rečeno, je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom. Na začetku vas ponovno vljudno prosim, da izklopite zvok svojih mobilnih telefonov. Morda bo tokrat sreča, da ne bo zvonil na glas nobeden od mobilnih telefonov. Da ne bi motili svojih kolegic in kolegov, ki bodo razpravljali.

Sejo pa nadaljujemo z obravnavo 5. točke dnevnega reda 20. seje Mestnega sveta, z dne 30. maja 2005. In sicer je to razprava o

Osnutku Odloka o koncesiji za graditev tirne vzpenjače na Ljubljanski grad.

Na prvem zasedanju sta že razpravljala svetnika gospod Peter Sušnik in gospod Samo Kuščer. K razpravi se je že na prvem delu zasedanja prijavilo več svetnikov in sicer so v tem trenutku prijavljeni štirje svetniki. Prvi ima besedo za razpravo gospod Miha Jazbinšek, za njim bo razpravljal gospod Janez Žagar. Izvolite, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Lepo pozdravljeni. Jaz se nisem kaj zlo pripravljajal za danes. Zato, ker je to osnutek, he, he... Če bi bil to predlog, ne? Bi ga, bi verjetno moral glasovati proti njemu. Najprej moram vseeno povedati, da je osnutek pač zato, ker se je zgodil dogovor, da se hitri postopek umakne. Jaz bom povedal pač to, ali pa da se preglasuje v negativnem smislu ta postopek.

Moram vseeno nekaj povedat o zgodovini nastajanja tega akta in po mojem tudi o tem, kje mora biti perspektiva tega akta. Ta akt je rezultat nekega lex specialisa, ne? Rekel bi, na področju koncesij. Ker osnovni zakon je seveda Zakon o gospodarskih javnih službah, kjer ima seveda koncesija svoj smisel v – tudi koncesija za graditev ma smisel seveda v okviru koncesije potem tudi za izvajanje javne službe oziroma upravljanja. Seveda, koncesija ma smisel, ki se mu reče koncesijonar da svoj denar in za to dobi monopol, ne? Za izkoriščat za štirideset let in tako naprej. Sicer se javne službe opravljajo na ta način, da se ustanovi podjetje. Takrat seveda ne gre za iskanje koncesionarja, ampak gre za direktno podelitev javnemu podjetju ali pa javnemu gospodarskemu zavodu. Ali pa režijskemu obratu občine, kakor koli to obrnemo.

Zdaj, seveda, na področju rekreacije, se je zgodilo, da seveda vsaka rekreacijska vlečnica, ne? Kjer je sicer prevoz potnikov, ne? Vendarle ni javni prevoz potnikov v nekem smislu. In se je tam zgodil nek lex legalis. Čeprav mislim, da bistvo tega lex specialisa je bilo v tem, da se z enim oblastnim aktom pravzaprav omogoči neko žičnico, preko, rekel bi enega kupa mešanih lastnikov in tako naprej. Skratka...nekje, kjer ni – ni lastnina enega. Vendar je pa na vrh hriba treba pripeljat in dol je treba odsmučat. Zato se je, v bistvu, ta lex specialis zgodil. Se je pa ta lex specialis zgodil tudi zato, zaradi določenih tehničnih in varnostnih razlogov. Poznate nesreče. Na raznih žičnicah. In seveda prometno ministrstvo si v tehničnem smislu tu ne pusti vzeti. In je on seveda tudi skozi to, rekel bi, zakonodajo, svoje tehnične parametre in zahteve varnosti na nek način opredelil.

Je pa seveda tudi znotraj tega zakona opredelil tudi možnost tako zvanih mestnih žičnic. Ali pa vzpenjač. Ki pa že dišijo seveda po javnem potniškem prometu. In, ker dišijo po javnem potniškem prometu, ne? Lahko imajo, seveda, na tem monopolu, gre seveda za javno službo. Bodisi koncesinarsko, bodisi sicer. Ker je pa osnova bila ta, da se pravzaprav potegne iz te celovite koncesije ven gradbeni del, kot dominanten in ker se na to vežejo očitno tudi – rekel bi - gradbeni postopki, se je pri nas zgodilo seveda to, da spet v cajt notu, tako, kot vedno, ne? Smo dobili na mizo akt, ki bi najprej urejal vprašanje gradbenega dovoljenja. In zlo posredno in zlo, rekel bi, čeprav v dimenziji kar velik - neko kvazi javno službo. Čeprav je pisalo – ni javna služba, ne? Javno službo skozi to, da bi seveda štirideset let in več mesto garantiral, ne? Da bo tudi obratovala ta, rekel bi, vzpenjača. In garantiral finančno. Garantiral organizacijsko. Kar pomeni, da v bistvu garantiral javno službo. No, tako se je zgodilo seveda – en akt, ki – ki po moje ga je tudi gospod Rajko Pirnat napisal tako, kot so mu naročniki naročili v določeni, rekel bi, stiski – pridobivanja gradbenega dovoljenja.

Tukaj moramo biti mal hvaležni županji, ki je pustila razpravo, ne? O – preden je prišel, rekel bi, ta osnutek na mestni svet. In potem so se zgodili te amandmaji. Ki so se zgodili, ki pa seveda govorijo o gradbeni koncesiji in o javni službi. Tisto, kar jaz mislim je to, da se ne da v enem tednu, ne? Narediti tako velik preokret, ne? Da bi – da bi bil ta akt sposoben v hitrem postopku iti skoz. Še posebej, seveda, če v tem popravljanju skoz amandmaje, ostajajo odprta vprašanja, tista, ki so od vsega začetka bla.

Prvo odprto vprašanje je seveda to, ali je lahko rentabilna, ali pa vsaj deloma rentabilna taka vzpenjača? To v vsem času do zdaj ni bilo – ni bilo urejeno. In seveda, to je narobe. Ker iz tega ven je izhajalo to, da seveda v nasprotju s tem lex specialisom, to se pravi z Zakonom o žičničarstvu, ni bilo v ceni not povračila vlaganj. In tudi še ni, ne? Ni bilo not tega in tako naprej.

Druga – drugo, ni se status te vzpenjače definiral. Ta vzpenjača je v resnici turistična infrastruktura. Mi smo do zdaj, ne vem, enkrat mislimo tako, enkrat mislimo drugač. Napenjamo. In tudi ta odlok je bil delan na to, kot da je to rekreacijska infrastruktura, ne? To je v resnici turistična infrastruktura, z zelo, rekel bi, približana po svojem značaju – zlo, rekel bi, tudi nekemu potniškemu prometu. Vi veste, pa clo, clo nekaj so v časopisu pisali. Jaz sem že diskutiral, ne? Da ta vzpenjača, če je v kakšen sistem vpeta, mora biti vpeta v sistem

javnega prometa. Ne? Ne pa v sistem garažne hiše, kot predpogoja, ki bi vase srkala, rekel bi – promet, da bi potem seveda šlo gor, šlo gor po vzpenjači na grad. Ampak se ma vezat v bistvu na mestno življenje, na mestni urnik, ne? Enega turista, ki pride peš od Hotela Union do sem. In pa seveda na urnik javnega mestnega prometa.

Če se do konca zavemo, da gre tle na infrastrukturo, potem tam od spodaj, seveda, parking petinštirideset mest je itak brezpredmeten, kot parking. Ne? Tam, na tisti lokaciji bi moral biti nek izmenjevalnik, ne? Pride turistični avtobus in se odpelje, ne? Jih zloži ven in se odpelje. Pride taxi, jih zloži ven, ne? In se odpelje. Lahko je tudi kakšen parkirni prostor. Samo bistvo je, te točke – je, seveda, izmenjevalnik. Tako, seveda lahko te turisti, ki so itak vsi zmatrani, ker peš po celem mestu hodijo, lahko skočijo tudi gor pa dol. In ne bojo se, po moje, na tej – na tej vzpenjači vozili tisti, ki v avtomobilih pridejo sem, da bi hodili gor pa dol, ne? Tudi, če gre za cele družine. Une bodo šle celo, lahko, da bodo šle peš. Skratka, jaz mislim, da konceptualno gre tuki seveda za turistično infrastrukturo. In, kot turistična infrastruktura, naj se tudi obravnava. Je tudi v tem zakonu lex specialisu za to osnova. Osebnostno mislim, iz dveh in treh razlogov, ne? Gospod Kuščer je povedal, ne? Ljubljanski Festival ni orientiran v obvladovanje take infrastrukture.

Osebnostno mislim, da imamo ravno za to javni gospodarski zavod, ne? To je – ta pa je usposobljen za to reč. In mislim, da, ko bo šlo za to obratovanje, bo ta javni zavod svojo ponudbo s tem širil. Mal na hrib, malo na Ljubljani in tako dalje. Skratka, on je ta prav zavod, v ta prav namen. Bom povedal, diskutiram tudi tako, kot gospod Kuščer, ne? Da ne more – da tudi na personalni ravni, ne? Ne samo na konceptualni ravni, Ljubljanski Festival ni tisti, ki bi lahko to peljal. Do zdaj ni izračuna rentabilnosti. Če se lotijo računa rentabilnosti, se ga lotijo na en čisto drug način. Ne pa, kakor v javnem sektorju to zgleda. Tako, da tam tudi personalnih zagotovitev ni, ne? Zato seveda je mislim tisto, kar je do zdaj prišlo kot – kot Ljubljanski grad, v bistvu s filozofijo lifta na grad, bo bolje, če bo končalo, kot turistična infrastruktura.

Seveda, zdaj nastopi vprašanje – namreč, že osnovni akt je bil pisan v dveh delih. En je bil gradbena koncesija, drug pa javna služba. Čeprav se temu ni reklo javna služba. Zdaj je seveda pisan spet v dveh delih, ne? S tem, da je koncesija gradbena in to, vendar se ta koncesija gradbena vleče čez celo obdobje, kot nosilka problema. Resnica je seveda zelo enostavna. Ta gradbena koncesija, zaradi razlogov, zaradi katerih je tudi prišla v ta lex specialis, to se pravi, jaz jo jemljem, kot neko – neko – nek torzo siceršnje koncesije, ne? Se mi zdi, da se lahko porabi, kot neki, kar je mal višje od klasične gradbene pogodbe, ne? Kar pomeni, da je to lahko en akt, v bistvu za iskanje izvajalca. In potem, ko je to, ta zadeva gotova, na razpisu, seveda. Ne? In potem, ko je ta akcija gotova, koncesijsko razmerje ugasne. Če ma slučajno tale mestna občina že kakšnega izvajalca izbranega, potem povem, naj se ga losa. Ne? In naj na razpisu najde družga. Ker nemogoča je situacija, da se začne z zahtevo za gradbeno dovoljenje in takrat vidiš, kje boš mel probleme. In tega ne pove – ne, rekel bi sistemski, sistemsko misleči ljudje v tej upravi. Tega ne pove na konec koncev tudi izvajalec ne. Ne? Vsak izvajalec, ki se loteva gradnje žičnic, ali pa, ne? Bi moral preden je sploh začel se pogovarjat o pogodbi, izvajalski, bi moral najprej opozoriti, kateri so mehanizmi, da se seveda prihaja do dovoljenj in potem do – do izvedbe, ne? Tako, da, jaz predlagam, ne? Jaz se seveda strinjam s Kuščerjem popolnoma v vsem. Strinjam se, da je to incest – sam sebi dajat. Strinjam se, da brez razpisa ne more iti. Ker tukaj ni prvih dvesto metrov narejenih. Da bi drugih dvesto metrov dal na koncesijo. Tuki tud ni parkingov, ne? Ker to je tudi incest. Da – ne? Da trdimo, ne? Da bo tej – petsto na uro, dol od spod zadoščalo štirideset parkingov, ne? To je sam švindl na švindl. Ne? Mogoče izračun pokaže, da jih ne rabimo, ne? Niti štirideset ne. Ampak, teh izračunov seveda ni. In te parkingi so delani za rekreacijsko žičnico nekje v Cerknem, ne? Zakaj? Zato, da se ne pobijejo po stranskih cestah, tisti, ki gor pa dol smučajo,

ne? Zato seveda so si žičničarji en urejen sistem napisal, ne? Da se ve, da ni investicija samo, samo žičnica. Ampak, da je investicija tudi parking od spodaj.

No, strinjam se tudi v tem, ne? Oprosti, ne? Kuščer, ne? Da ta garnitura ne zna speljati, ne? Te žičnice, ne? Ali vzpenjače. To dokazuje, ne? Način. Ampak, odločil sem se, da mal pomagam in se tle izrazito, kako bi rekel – oproščam. No in ker seveda smo prišli do tega, da – da – ker smo prišli do tega, da tudi, tako, kot je z amandmaji blo popravljeno, ne? Se stvar ne izide, ne? Sem jaz zataušal za eno sklepčnost to, da ni šlo po hitrem postopku. Tako, da mam mi zdaj čas mal konceptualno v tej smeri, v kateri sem jaz govoril. Ali pa jaz osebno mam čas, ne? V to smer do – do predloga pogledat, ali se kaj da narediti, ali ne da narediti.

To se pravi, gradbena koncesija do izteka gradnje. In potem pa javna služba, v okviru javnega gospodarskega zavoda mesta Ljubljane, ne? Ker je to – enkrat bomo že povedali bobu – bob. Ne? Kaj to v resnici je, ne? To ni šolarska – za v šolo, ne? Čeprav seveda so obiski šolski, evo, tud, ne? Je že mal karakter, rekel bi – klasične javne vzpenjače. Sicer je to turistična rekreacijska – prav gotovo ne, zato, ker je rekreacijska je pešpot. Gor in dol. Vendar je pa to mehanizem, ki lahko prepreči mogoče v kakšni špici, ne? Ne? Ko gre za neke posebne trenutke, ko je treba trenutno gor in dol odpeljat veliko – ampak, to je stvar, seveda, režima, ki se ga vzpostavlja, ne? Drugače je pa to seveda pač ena taka vzpenjača.

Zelo neodgovorno bi bilo na terminus gradbene koncesije vezat štirideset let. Smo imeli tudi nek podrejen pojem javne službe, ne? Jaz osebno mislim, seveda, da bo to tudi lahko rentabilna, ne? Čeprav seveda bo te izračune – dobra podloga, treba narediti. In taki blic krik izračuni ne morejo bit konceptualna osnova. Ne?

Toliko za enkrat. Ostalo pa ob replikah, če sem kaj pozabil. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Sušnik, izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Ob vsem strinjanju z osnovnim razmišljanjem gospoda Jazbinška, me vendarle moti v njegovem izvajanju omemba Zavoda za turizem. Mislim, da na tem mestu Zavod za turizem in pri – vzpenjači in pri gradu in pri vsem skupaj nima drugega, kot da, če bo kdaj zgrajen, da ga vključi v program svoje promocije. In tam se seveda cela stvar začne in konča. In ne vidim nekega razloga, da bi Zavod za turizem se v tej fazi kakor koli lahko zraven priklopil. Ali kako drugače prevzel v fazi izvedbe te vzpenjače kakršnokoli nalogo. Razen morda kakšno analizo, kaj vse bi pravzaprav lahko za turizem lahko v Ljubljani taka vzpenjača pomenila. Če tega še niso naredili, sploh ne vem, na osnovi česa temelji kakršna koli študija vpliva te vzpenjače na turizem.

Zdaj, nisem pa čisto natančno razumel in bi prosil gospoda Jazbinška, da pojasni, kako on vidi vlogo Zavoda za turizem pri tej koncesiji. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Poglejte, prvič, to se dela iz proračuna. Kar pomeni, da bo končalo to v enem javnem zavodu. Ne? Ne? Drugič, seveda, ta turistična infrastruktura pač mora obratovat. Obratovanje, bolje, boje je, da obratovanje opravi – to se pravi graditelj gradi na razpis. Obratovanje je pa – dva

zaposlena človeka, vzdrževanje in te in tako naprej. Vendar, gospodarski javni zavod ni samo promocijski zavod, ne? To je zavod, ki nosi na sebi to turistično infrastrukturo. On je organizator stvari. In tako naprej. Če pa ni, pa naj bo. Je pa gospodarski javni zavod. Za razliko, recimo od Festivala, ki je seveda iz področja družbenih dejavnosti, ki je tudi programsko drugače usmerjen. Festival je usmerjen v svoj program. Bom to tako povedal, za šalo. Mogoče tudi na račun drugega programa na gradu, ne? To se pravi, ker on ma svojo lastno koncepcijo, kaj je prioriteta. Ne? In potem reče, tako, kot imam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... koncepcijo, ja... tako, kot mam koncepcijo, tako bom tud... Tako naprej. To je tehnična infrastruktura. Ljubljanski Festival je – je – je, rekel bi – programski, programsko podjetje. Te pa so kar organizacijski in tako naprej. Če imajo pač eno vlečnico, kaj problem. Če bojo imeli zaposlene ta prave ljudi, s ta pravimi licencami, tehničnimi. Ni nič problema. Plus to, seveda, so oni zainteresirani tudi za vse te intinirerje po Ljubljani. Ne? Oni so organizator teh intinirerjev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima gospod Janez Žagar. Za njim bo razpravljaj gospod Cizelj. Gospod Žagar, izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Ne vem, meni se zdi skoraj nekoliko preveč kompliciranja za gradnjo. Jaz bi temu rekel, lahko temu rečemo dvigalo, ali pa nekoliko boljše tekoče stopnice. Mislim, če bi za vsake tekoče stopnice po Ljubljani imeli toliko cirkusa, verjetno nobenih ne bi bilo. Tudi v vseh objektih so kar jasni predpisi, ki urejajo varnost, kar se tiče naprav, kot je recimo v TR 3 – dvigne dvigalo po hitrem postopku na vrh. Mislim, da se s tem ne ukvarjajo na skupščinah. Ali celo na mestnem svetu. Jaz mislim, da je to čisto tehnična infrastruktura objekta, ki ga imamo – objekta grad, ki ga imamo. Ali se odločimo, da bomo popeljali obiskovalce po hribu, kot je predlagal kolega Jarc pred časom, ali pa po pobočju hriba, je popolnoma vseeno. Mislim, da je tudi kakšna druga možna varianta. Nikakor pa ne moremo te vzpenjače, ali kakor koli ji rečemo – primerjati z neko žičnico na Krvavcu. Tako, da mislim, da je nerodnost naše uprave v tem, da sploh se je zakopala v ta problem. In to na tak način, da, ko enkrat pride gradivo na mestni svet, ni potrebe, da se en teden, štirinajst dni ne more ugotoviti, da je zadeva popolnoma nasprotna.

Mene predvsem zanima, ali je bilo ugotovljeno pri pridobitvi gradbenega dovoljenja, da en papir še manjka, ali kaj? Ali je to v naprej namišljen problem, ki si ga – ki smo si ga naredili, da ja ne bomo mogli tega narediti. Jaz ne bi bil rad tisti, da bi rekli – glejte, zaradi vas, mestnih svetnikov pa vzpenjače ni. Jaz mislim, da mora, zagovarjam to stališče, da danes pač mestni upravi potrdimo vsak papir, ki ga želi. Da bo potem lahko rekla, ja, saj smo naredili vzpenjačo. Da ne bojo imeli izgovora, da vzpenjače ni bilo moč narediti zaradi tega, pa tega, pa tega. Mislim, da lahko bi na mestni svet pripeljali pet možnih variant različnih dokumentov. Tukaj bi jih potrdili. Pa eden bi bil za upravno enoto že dober. Hočem reči, tako se nek zasebnik nečesa loteva, pač v labirintu zakonodaje, se moraš tudi nekoliko, bi rekel,

znajt. In bit nekoliko podjeten in spreten. Drugač je pa to samo en od papirjev, ki bo zadovoljil mogoče uradnika v – na upravni enoti.

Mislim, da danes ni glih debata o tem, ali vzpenjača da, ali ne. Ta zadeva je že presežena. Ker smo v proračunu to sprejeli. Zdaj je debata samo v tem, ali smo sposobni to realizirati. Ali nismo sposobni tega realizirati. Mislim, da je tudi odveč debata okrog tega, ali se bo objekt sam izplačal, ali se ne bo. Jaz mislim, da to ni popolnoma nujno. Ker, če se odločiš, da boš na tak način pač obiskovalce gradu gor popeljal, kjer bodo pač nekaj počeli. Mogoče nekaj napravili, se pravi, da je učinek te vzpenjače lahko na ta način tudi pozitiven. Tudi, če se ne bi sam znosil. Ampak jaz se s tem ne ukvarjam ta hip, če se bo to samo iznosilo. Če se pa bo, hvala bogu. Čez toliko let bomo rekli – mestna naprava ni nič stala, imamo pa jo in funkcionira. Tako, da jaz bi rekel, da je pred mestno upravo velika odgovornost in tudi to oblastjo, da tudi dokaže, da so sploh sposobni to zadevo zrealizirati. Če mestni svet to potrdi, danes, kar ste nam predložili, ne bo izgovora, če na koncu leta, ali pa mogoče na začetku drugega leta tega objekta ne bo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz mislim, da je odpor v javnosti, ne? V odnosu na to vzpenjačo tudi v financah, ne? In, ker je odpor javnosti tudi v financah, se mi zdi zelo pomembno, ali je to projekt, ki bo vrnil naš proračunski denar nazaj, ali ga bo – ali ga ne bo vrnil. V vsakem primeru bo pa stimuliral seveda ta projekt, rekel bi, na gradu, življenje.

Jaz osebno seveda mislim, da bo vrnil, ne? In zato se seveda ogrevam za to vzpenjačo. Za mene je samo problem, ali bo vrnil v proračunu denar nazaj v štiridesetih, ali pa v dvajsetih letih. To je, po moje – plus to, da mam mi to politiko v rokah, ne? Ker na koncu koncev, ne? Bom jaz neke številke, ki so popolnoma aproksimativne povedal. In bom povedal – obratovanje 1 Euro – povračilo – na štirideset let, sploh pol Evra, al pa magar 1 Euro – ne? Dočim je pa v Salzburgu pa 12 Eurov. 12 Eurov cena, ne? Pa, če gremo dvakrat gor čez 2 Evra, pa pridemo na 4 Evre, ne? Mam tudi tako zvan varnostni količnik dimenzioniranja problema. In, jaz mislim, da je treba do predloga eno resno reč narediti.

Seveda, drug odpor je pa bil iz naslova, rekel bi, okoljevarstvenikov. In pa iz naslova, rekel bi, estetike, ne? V tem prostoru. Jaz pač moram povedat, da kot arhitekt – če ne bi ta vzpenjača šla točno po liniji obzidja, ne? Kar pomeni, če ne bi sama tudi markirala nekaj, kar je prej bil jarek, ne? Ker grajski hrib je tak, da gredo te točke obzidja. In potem je bil pa jarek not. In je v bistvu vzpenjača v jarku. Tehnično, ne? No, če ne bi ona markirala, v bistvu, tudi obzidja, ne? Potem bi bil na nek način krajinsko proti. Vendar je to ravno v smislu krajinske identitete gradu. Na nek način doprinos. In tudi arheologija zdele, k se dela, bo seveda restavriral porušeno, ne? Obzidje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika. Gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. To je kar precej demagoško, kolega Žagar, da primerjaš strošek vzpenjače, ali pa saj implicitno primerjaš strošek vzpenjače na grad z nekimi tekočimi stopnicami. K dobro veš, da

gre za čisto drugačne vsote. Vzpenjača nas bo, po že sedaj sprejetih – že po sedaj sprejetih načrtih stala okol 2% letnega proračuna. Kaj šele pride? Gotovo več. To ni primerljivo z nobenimi tekočimi stopnicami, prosim.

Skratka, to je kar precej velik zalogaj. Sploh, če vemo, da so iz letošnjega predloga proračuna in potem sprejetega proračuna, leteli ven taki objekti, kot je podirajoč se Karlovški most. Za katerega se ni našel denar, da bi ga sanirali. Pa še marsikaj bolj pomembnega. Skratka, spet se vračam, čeprav ti, kot pravnik tamle – kolega, želita, da se ne bi več odpiralo te točke. Ali vzpenjača - ja, ali ne, še vedno mislim, da vzpenjača – ne. Ker je preveč draga, premalo dodelana, premalo potrebna. Skratka nepotrebna.

Drugo vprašanje, ki se mi spet zdi izredno zavajajoče je to, da zdaj naj pa mi – zdaj naj pa mi to tukaj potrdimo zato, da bomo dokazali, da mestna uprava oziroma sami sebi pokazali, da mestna uprava oziroma kdor to pač dela, zna to narediti, ali ne? A sem prav razumel? Ja, pa to je smešno, no. Saj nismo zato tukaj, da bomo preverjali, ali znajo, ali ne znajo. Pa, če smo že tukaj – zato tukaj, jaz ti povem, da že zdaj so krepko dokazali, da tega ne znajo narediti. Ko ste sprejemali spremembo odloka, ki ščiti grajski hrib pred takimi posegi, je bilo rečeno, da bo vzpenjača delovala za turistično sezono 2002. A je tako Vika? Leta 2002. Jurančič? Tako ste rekli – leta 2002. Tako ste argumentirali sprejetje po hitrem postopku leta 2001, da naj bi obratovala leta 2002. Tako planira naša uprava. Tako znajo naredit. A veš? Ne bomo zdajle preverjali, ali znajo narediti, ali ne znajo. Ne znajo. Če so planirali to vzpenjačo takrat, ko je Vika sforsirala. Če so jo planirali za leto 2002, zdaj smo pa 2005 – to pomeni, da ne znajo tega narediti. Ne znajo niti splanirati, ne znajo niti narediti. Vse kar znajo je to, da se v nekih političnih krogih zmenijo – to hoečm met! To hočem met! Kar bo pa bo. Pol bo pa že nekaj. Pol pa prilagajajo. Mi pa sprejemamo. Vi pa sprejemate, jaz ne, no. Mene ni bilo takrat zraven, ko ste to potrdili. To sramotno spremembo odloka, ki je zaščitil grad.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Cizelj. Za njim bo razpravljal doc. dr. Gomišček. Če bo v dvorani. Izvolite, gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj. Namreč, ne vem, po eni strani sem vesel, da danes poteka že drugi del tele razprave o odloku. Po drugi strani pa pravzaprav nekoliko žalosten. Pravzaprav, dobro, jasno je, da se o teh stvareh debatira in tako naprej. Saj zato smo v končni fazi tukaj. Po drugi strani pa jaz mislim, da bi bilo bolj pametno, da bi tolk energije in tolk stvari namenili predvsem v smeri bolj pomembnih projektov, kot je pa recimo ta vzpenjača. In pa predvsem bolj koristnih za samo mesto, ne? V redu, zdaj je pač – to imamo tukaj, prav je, da to izpeljemo. Pri samem temle odloku namreč se mi postavljata dvojje poglobitnih vprašanj.

In sicer prvo je, smotrnost izvedbe projekta. Mejčkn je to mogoče že zdaj prepozno. Ker je jasno, smo že v proračunu in tako naprej – potrdili in, da se popravim, ste potrdili. Za to, da ta vzpenjača bo. Ampak, vseeno bom nekaj besed na to rekel. In pa drugo, pravzaprav nivo sestave oziroma kvaliteta sestave tega predloga odloka.

Namreč, kolikor koli poslušam, berem in tako naprej, do danes nisem zasledil, pa me lahko popravite, pravzaprav nobenega pametnega, koristnega argumenta, ki bi nekako potrdil, da bi lahko človek, ali pa nekdo, bom rekel – laik, ali pa nekdo – rekel – v redu, vzpenjača se dejansko splača. Edina dva argumenta, ki sem jih kadarkoli pravzaprav slišal o tej stvari, sta bila – prvič, da je to ideja, ki je stara sto in toliko več let. In drugič, da bo to pospešilo nekako naval turistov v naše mesto, ne? Ne eno ne drugo ne zdrži težen, ne? Pravzaprav tisti prvi

argument, da je to že ideja sto let stara – mislim, da je gospod Kuščer že na prejšnji razpravi nekaj omenil – ne vem, v glavnem, to je bil predvsem navdih v tistem času, ko se je industrija razvijala in tako naprej. In takrat verjamem, da je bilo to popularno. In v končni fazi, tudi danes bi lahko naredili to, ampak mislim, da je to mejčkn zgrešen time-ing, tukaj. Ampak, v redu.

Kar pa se tiče samega predloga odloka, je pa zadeva taka. Kot prvo, pravzaprav moram reč nekaj stvari. Iz samega odloka in tud naprej pravzaprav do sedaj še nisem videl nobene ekonomske študije, pravzaprav nobenega poslovnega načrta, ki bi kolikor toliko resno pravzaprav se lotil te problematike. Vse skupaj sem slišal, da nekje, baje nekaj obstaja. Nekaj je napisano. Neke številke so. Noben pa pravzaprav ne ve, ali je dejansko ekonomsko opravičeno. Pravzaprav celo vemo, da ni ekonomsko opravičeno. To sem že zadnjič v repliki gospodu Slaku repliciral, ko je sam tudi izjavil v časopisu Dobro jutro. Če ponovim – četudi ta izvedba tele vzpenjače ni ekonomsko opravičena, se jo splača zgraditi. Halo! Se pravi, tukaj zadaj so neki drugi interesi.

Naslednja stvar, kar je, v temu predlogu odloka ni jasno določeno – mislim, to mora biti točno, do besede, do pike natančno določeno, kako in za kaj se cene vozovnic določa. Kako se to pravzaprav določa. Tukaj notri je vse zelo na splošno napisano. Noben ne ve kaj in kako. In pravzaprav mislim, da tuki bo še zelo velik, zelo velik pravzaprav vode se prelilo na to zadevo, ker bomo imeli resne probleme na podlagi tega.

Druga stvar, ki je pravzaprav, je parkiranje. Notr je omenjeno, če se ne motim samo Krekov trg, pa – to je cca 40 parkirišč, ali koliko, nekaj tazga, če se ne motim. Kar je bistveno premalo jasno za eno tako vzpenjačo. Če računamo, koliko ljudi, po nekih študijah, ki naj bi bile – koliko ljudi naj bi se lahko prepeljalo na uro. Oziroma v dveh urah gor in dol in jasno in tako naprej. Mislim, da bi ta sredstva, ki smo jih namenili oziroma ste jih namenili za vzpenjačo pravzaprav bilo bolj pametno, v prvi fazi, nameniti pravzaprav reševanju parkiranja. Vedno se govori o reševanju parkiranja. Zdaj tudi o drugih stvareh. Ampak, predvsem parkirišča so dejansko rak rana, ena izmed rak ran tega mesta. Turisti, tud slučajno se ne bo število turistov pravzaprav kar kol povečalo. Ne vem, podvojilo, potrojilo in jasno nikakor ne, da bi bil ne vem kakšen naval. Če pogledate mesta pravzaprav, ki so podobna Ljubljani oziroma, ki imajo vzpenjačo. In ne verjamem, da gre kdo izmed nas, ali pa da je šel samo zaradi tega v to mesto – zato, da bi se lahko vozil s tisto vzpenjačo, recimo. In tudi tukaj ne bo tega. Osebnost mislim, da bo ta vzpenjača pravzaprav samo neka modna muha, ki bo nekaj časa delovala, potem pa bo pravzaprav vse skupaj nekako stagniralo, se ustavilo. In pravzaprav zelo dvomim nekako v te - rentabilnost tega projekta.

Naslednja stvar, ki je tudi – podelitev koncesije pravzaprav. Brez razpisa koncesija je bila tako podeljena. Vsi vemo, da se pravzaprav, če pogledamo študije iz tujine, da pravzaprav se koncesija zmeraj podeli zelo pazljivo pravzaprav. Ogromno študij, analize pravzaprav. In podeli se jo najboljšemu od najboljših. Tud, če se ne motim evropska zakonodaja, tako to predvideva oziroma bo to še bolj jasno določila. Tukaj, mimo tega pravzaprav gremo kar tako na vrat na nos. Nekomu podelimo neko koncesijo.

Ustanovilo se bo neko, zopet neko podjetje, ki bo nekako opravljalo oziroma določalo, kako se bo nekdo gor pa dol vozil. Skratka, nekdo se bo – pač upravljal to. Ne vem, ali bo kak konduktor, ali kako. Kakor koli bo to že lafal. Skratka, vedno mislim, da bo to zopet neko javno podjetje, kjer bo nekdo sedel. Skratka nek kader, zaslužen kader – rečmo temu. In bo vlekel velik denar. In pravzaprav že notri, v samem temu odloku je jasno določeno, da naj ga nič ne skrbi, tudi, če zadeva ne bo lafala. Preberite si 14. člen. To je mislim, da četrti odstavek. Prihodek iz plačil cene prevoza ne zadošča za pokritje vseh stroškov koncesionarja – mora MOL koncesionarju zagotoviti nadomestilo. Torej, vseeno, ali ta človek dela, ali ne dela. Sredstva bojo prihajala. In zopet bomo imeli neko podjetje oziroma nekoga, ki bo visel na proračunu. Ki je že itak stisnjen in pravzaprav ga cuza iz vseh strani. In zdaj bomo imeli še

nekoga, ki bo to cuzal pravzaprav za neko vzpenjačo, ki je popolnoma brez veze. To je zdaj moje osebno mnenje. Jasno, kakor koli lepo zgleda. Čeprav tudi osebno moram reči, da estetsko mi ne zgleda ne vem kako lepo. Zato, da se bo nekaj ljudi gor pa dol vozilo. In zato, da bo lahko Festival mel pravzaprav nekaj ljudi tam gor. In jim ne bo treba iti peš, ali pa z unim vlakcom. Ali kakor koli, ne? Da se bojo lahko gor vozili.

Skratka, enega pametnega argumenta ni bilo in v redu – to, zadeva je šla skoz. Pravzaprav, ampak tudi ta predlog odloka – osebno, moram reči, da je zelo splošno narejen. Razumem, da se ga da še dopolnjevati. Tudi amandmaji, ki so bili še dodatno dodani, so še bolj smešni. Tako, da se niti jih ne bom loteval. Eno cvetko sem neki omenil pravzaprav. In ne vem, zakaj teh rešitev še komu drugmu ne ponudimo? Kot je na primer tukaj rečeno. Skratka, pri vseh teh stvareh, preden se gre v tak projekt, se gre predvsem resno, poslovno, z izdelavo načrtov, študije, ekonomsko opravičenostjo. Po razpisih, najboljšemu od najboljših. Če že imamo. Mislim, da grede na to, da ste zagreti za ta projekt, imate ravno tako željo, da pač projekt se kvalitetno izpelje. Da se ga naredi. Da kvalitetno dela. Ne eno leto. Ne dve leti. Ampak, kakor kol. Ampak, če bomo takole čez palec delali. In takole pripravljali te zadeve, se bojim, da ta zadeva ne bo šla.

In še ena stvar, tista, ki pa najbolj odtehta. To, da je to pravzaprav zgrešen projekt – grete na ulco. Vprašate ljudi. Večino ljudi ne podpira tega projekta. Vsaj ljudje, ki tukaj neposredno živijo.

Mislim, da je ta zadeva čisto iz drugega zornega kota. Skratka, ta predlog odloka je sestavljen zelo slabo. Amandmaji so nekvalitetni. In tuki pravzaprav bi bilo potrebno narediti veliko spremembo pri tej stvari. In predvsem se je projekta treba lotiti bolj resno in bolj kvalitetno pravzaprav. Če hočemo kar koli nekaj resnega narediti. Ampak, jaz mislim, da pravzaprav so tukaj ljudje, ki mislijo pravzaprav, da so na tem mestu zato, da nekaj naredijo. In pravzaprav so plačani, da to naredijo. In bomo videli, kako se bo stvar razvijala. Osebno pravzaprav ne podpiram tega. In tud, pravzaprav, kot vzpenjače, kot projekta, kot tazga, ne podpiram. In mislim, da bi bilo bolj pametno, bolj smotrno denar namenili kam drugam, za kake bolj druge stvari, pomembne stvari, ki bi Ljubljancanom, ne samo nekaterim – al pa nekaterim turistom konkretno prinesle neke boljše rezultate. Dvignili nivo in kvaliteto življenja. Vzpenjača ga nikakor ne bo. Niti mestu, niti našemu proračunu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Kologice, kolegi. Gospod Cizelj. Zdaj, če pač ne želite poslušat, seveda tud ne morete slišat, kaj vam je bilo velikokrat povedano. Tudi razloge za odločitve o izgradnji vzpenjače.

Vi pač vrtite svojo lajno. Karkoli bi vam človek povedal, karkoli bi vam – kakršne koli utemeljene druge razloge bi vam skušal predstaviti, bi pač vi še vedno govorili eno in isto. Govorite tako, kot imate pravzaprav tudi sam slog, pravzaprav, ne? Kot, da ste na slabi telefonski zvezi. Halo, ne? To ponavljate pogosto. Jaz sicer vem, da je to sleng, ne? Ampak, kljub vsemu.

Res ne vem, kakšen smisel ima pravzaprav ponavljati neprestane razloge. Tudi sam gospod Jazbinšek je že nekajkrat danes povedal smiselnost te vzpenjače. In sam sem že večkrat povedal pravzaprav, da – ko se je odločalo o tej vzpenjači, ekonomska opravičenost izgradnje nikoli ni bila prvi, osnovni in edini temelj odločitve. Ampak, so bili razlogi za to drugi. Od, saj pravim – turističnih, do dostopnosti gradu. Do izkoriščenosti na gradu. Do ne nazadnje –

izkoriščenosti že vloženih sredstev v obnovo gradu. In tako naprej. Šele kasneje so pravzaprav, ko se je izpostavila ta nujnost ekonomske opravičenosti projekta, bilo pravzaprav tudi dokazano, da je tudi projekt ne nazadnje, kot nek infrastrukturni projekt ekonomsko opravičen. Že zadnjič sem povedal, da se nikoli, ko se zgradi nek nov most, nikoli, ko se zgradi neka nova cesta, ne sprašujete, koliko bo neposredno, ne? Imela to posledic v finančnem smislu za mestni proračun. Posledično jih pa ima. Iz tega zornega kota pravzaprav je potrebno gledati tudi na to vzpenjačo.

Kar se pa tiče podpore ali nepodpore ljudi. Sam sem velikokrat v okolju, ko mi veliko ljudi pravi, dobro, ne? Dajte vztrajati, speljite to zadevo do konca. Ker je potrebna. Tudi kakšen človek, ki ne sedi samo – če zdaj tako rečem – na strani tistih, ki zagovarjamo projekt – vam bi znal povedati, da je že bil v kakšni sredini, kjer ljudje razmišljajo drugače, kot morda razmišljate vi. Žal je pač projekt zaradi tega, ker je bilo tudi, ne vem, večkrat ponovljenih razpisov. In morda še zaradi tega, ker je bil v predvolilnih časih izkoriščen pač v politične namene – dobil nek negativni predznak. Zaradi tega morda mu je tudi nekoliko padla podpora v javnosti. Ampak, prepričan sem, da če bi naredili neko temeljito analizo, je kljub vsemu tudi veliko Ljubljancev za ta projekt. In ne drži, da ga nihče ne podpira. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Ja, štiri replike na repliko. Najprej gospod Cizelj. Minuta.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala. Gospod Slak. Ne vem zdaj, kdo ne posluša. Namreč, če ste me poslušal, sem rekel, da če bi dobil na mizo študije, konkretne, ekonomske. Skratka, vse poglede, podpora ljudstva, karkoli že – bi bil ta prvi, ki bi podprl ta projekt. Tukaj je razlika. Nisem bil a priori proti, ampak, glede na to, kar vse, kar smo dobili oziroma nismo dobili, sem bil proti.

Sami ste rekel – bili so drugi razlogi pred tem. Pred ekonomsko opravičenostjo. Jaz razumem. Začne se z neko idejo, jasno, v glavi in tako naprej. Ampak, preden se gre konkretno delati katero koli stvar, je potrebna ekonomska opravičenost. Ali se splača, ali se ne splača. Jaz razumem, da je tisti – zagonsko navdušenje in tako naprej – ju, hu, hu... bomo postavili, se bomo vozili. Vse v redu. Ampak, če človek na papirju ne dobi tega, da ne vidi. Če se mu številke ne izidejo. Potem ne verjamem, da se to splača. In tudi sami ste rekel, pravzaprav, ne? Drugi razlogi so bili za to. Jasno, vi morate zdaj to izpeljati. In drugi razlogi so bili. Če pa bi dobili na mizo ekonomske študije, skratka vse. Bi to zadevo bil podprl. In ne bi bilo nobenega problema. In tudi primerjava s cestami, mostovi in tako naprej.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Bom takoj. Sekundo. Ni primerljiva z vzpenjačo. Zlo slabo primerjavo ste dali. Skratka, dobili nismo nobenega papirja in zato absolutno se ne moremo odločati o eni taki stvari. In je tudi ne morem podpret. To je vse. Sem vas pa dobro slišal in sem vas tudi prav razumel. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na repliko, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospod podžupan, jaz predlagam, da na naslednji seji predlagate obravnavo koncesije o izgradnji podzemne železnice v Ljubljani. Saj se ne bo izšlo, ne? Ampak, to ni bistveno. Problem je, da imamo promet zelo problematičen v Ljubljani. In bi lahko to razčistili. Če gremo po tej logiki, da se pač projektov lotimo zaradi tega, ker rešujemo neke višje cilje. Pol lahko zakockamo vse skupaj. Našo bodočnost. Vse damo lepo pod hipoteko. In rečemo, v redu, bomo reševali probleme zaradi nekih drugih ciljev, ki jih pa ne bomo opredelili. Saj opozicija ni načela teme, da se bo – ni nikol trdila, da se bo vzpenjača izplačala sama. Enega razpravljavca v tej dvorani ne poznam, ki bi ali v opoziciji, ali v poziciji govoril o tem, da je pravzaprav smotrno poiskati model, po katerem se bo ta vzpenjača financirala sama. Nasprotno, mi stalno priznavamo in naša največja grožnja, ki jo vidimo v tem projektu, je tisti amandma k 14. členu, oziroma 14. člen, v katerem razlagate, da bo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

... Mestna občina iz proračuna pokrila v bodočih štiridesetih let – ves tisti primanjkljaj, ki bo pri obratovanju nastal. In zaradi tega mi želimo vedet, kolikšen ta primanjkljaj bo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Naslednja replika na repliko. Gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja, gospod Slavko Slak, podžupan, omenil ste tudi politične razloge, ki so – ja, rečeno je bilo politični razlogi. Boste prebral magnetogram, jaz sem to dobro slišal, ki so botrovali temu projektu. Zato bi vas vprašal, kakšni politični razlogi so vodili vašo strankarsko kolegico, prejšnjo županjo, Viktorijo Potočnik, da je dva dni pred predajo mandata podpisala ta – to pogodbo s švicarskim dobaviteljem. Prav gotovo ne zato, ker bi bil ta projekt svečka na torti, ki se mu reče – ureditev in izraba možnosti grajskega griča v njegovem nad in podzemlju. Sigurno je šlo tukaj za neko slabo vest. Ne? Omenil ste politične razloge. Ne vem, najbrž nimate možnosti zdele replicirati, ampak, gre pravzaprav za to. Mi bi se danes morali pogovarjati izključno o koncesiji. In – in ali je dobra, ali ni dobra. Pogovarjamo se pa samo o razlogih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHAEL JARC

... ki so privedli in niso privedli in zakaj ni bilo tega narejenega in onega narejenega. Ta koncesija, ki je, ki jo imamo pred sabo, bi mogla biti predmet razprave. Ne pa, da zdaj na široko in dolgo se pogovarjamo o nekem projektu, ki bi moral biti ranga triintrideset. Ali pa

štiriinštirideset, v tem mestu. Ker pač ostalo ni bilo narejeno, se je pač šlo v to. Da se je pač cesarica, pardon, županja Viktorija, nadela nova oblačila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še zadnja replika na repliko. Gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Kolega Slak je ponovil to, kar je že na prejšnjem zasedanju te seje rekel, namreč, da niso argumenti ekonomske narave. In, da ni nobene potrebe, da bi bili. In to je – to je gotov res. Prvotno niso bili in niso glavni. In to je gotov res. Ti argumenti o tem, da se vzpenjača splača, so se šele poznej pojavil. In sicer nekak v tistem času, ko je začela postajati vzpenjača problematična. Ko je tud županja, nova županja ugotovila, da ji je prejšnja županja nekaj podtaknila. Nekaj nedorečenega in na pamet načrtovanega. Oziroma nenačrtovanega. Potem ste vi na enkrat začeli izumljat hude koncesionarje.....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...mel ste kar dva. Nikoli niste omenili nobenega z imenom. Ampak, vi osebno ste to, na več novinarskih konferencah povedali. Večkrat v javnosti zagotovili, da so resni ponudniki, resni interesi za ekonomsko koncesijo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAMO KUŠČER

Računali ste, ne vem kolikokrat ste ponudili neke izračune, kako se bo to splačalo. Zdaj pa na enkrat to spet ni relevantno. Zakaj je bilo vmes pa tako relevantno. Gotovo se tudi strinjam z vami, da ni, da gotovo najdete Ljubljance, ki so, ki podpirajo vzpenjačo. Ampak, večina jih je proti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Vračamo se k razpravi gospoda Cizlja in repliki na njegovo razpravo. Gospod Jazbinšek, tri minute. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Zdaj, ko sem se mal poukvarjal z ekonomsko upravičenostjo, sem seveda pristal v taboru pristašev, ne? Ne? Zato, kaj čem? Zdaj branim, ne? He, he – zadevo. In jo bom probal mal ubranit. Ne? Gospod Cizelj ma pa to smolo, da preveč cizeljira, ne? He, he... Včas pri tem, včas pri tem mal spregleda recimo... Kar se tiče cene. Poglejte, iz ta prvega gradiva, v drugo gradivo, če si amandmaje preberete, boste videli, da je glavni trik, ne? Glavni trik je to, da cena prevozov mora biti oblikovana tako, da skupni prihodek – skupni prihodek, jaz bom

rekel – izvajalca javne službe – zagotavlja povrnitev investicije v tirno vzpenjačo. Vsaj v času trajanja koncesije. Vsaj v času in pokriva stroške upravljanja, obratovanja, vzdrževanja in obnavljanja žičniške naprave. Ter druge stroške in tako naprej.

Če ne bi jaz vsaj mal verjel v to, da se lahko povrne, potem jaz seveda ne bi šel v to. Moram pa nekaj povedat. V tehničnih sistemih cene niso slučajne. Ne? Koliko stane avtobus, ni popolnoma nič slučajnega. Nič slučajnega. Pri ceni avtobusa je samo to, da, če hočemo mal pocenit zadevo, moramo mal subvencionirat. Dočim pa, seveda, v svojem bistvu, ne? So te cene, se te cene izidejo. In v tehničnem sistemu, jaz si ga sploh ne znam predstavljati – tehničnega sistema, iz katerega seveda ne bi bilo jasno, da je v tem velikostnem redu cene on notr. Težko si predstavljam, da bi obstojal tehnični sistem, ki bi zah..., ki bi omogočil – ne vem, za 20 SIT vožnjo, ali pa za 2.000,00 SIT, ne? Kot edina varianta vožnje. No, zato, ne? Kar se pa tiče garancij, seveda, tle je problem ta, ne? Da gre denar iz proračuna in seveda, ker gre iz proračuna denar – bomo, če slučajno ni popolnoma rentabilno samo po sebi – nekaj tudi garantiral. Za razliko od prvega materiala, ko bi garantirali samo obratovanje. In tle se ne strinjam dobro s Sušnikom, ki je rekel, ne? Ker samo za obratovanje, veste, so pa mejhni denarji, ne? In tam nimamo kaj garantirat. Če je dobil ta, ki ima javno službo tirno vzpenjačo zastonj v eksploatacijo. Ne? Z – skupaj, z vračilom investicije, je pa že mal drugače. Ampak, to se vrača nam samim in tako naprej. In tukaj, v tem mejčkenem razponu, ne? Garancije. Je v bistvu razlika med – med tema, ali je to riziko, al ni riziko. Ne? Ta riziko ni recimo v velikih procentih, ampak v določenem enem mejhnem – mejhnem procentu.

Zdaj imate pa še eno smolo, ko ste mal govorili o tem – kolporterju, ne? Namreč, ta vzpenjača ma to srečo, da je od spodaj info točka, ne? Od spodaj je....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Info točka. Od spodaj je info točka. Od spodaj je ravno, rekel bi – kaj čte, izide se, no. Gor je atrakcija grad. Od spodaj je pa recimo info točka, centralna info točka – turistična info-točka ljubljanska, z možnostjo tudi z »des kelerjem« v kleti, oprostite, da me to skoz rajca. Ne? In perfektna lokacija, ki lahko funkcioniira v sozvočju grad s to info točko. Zdaj sem pa jaz na strani vzpenjače. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj nisem bil nikol proti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Najprej gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala. Ne razumem, Miha. Žal mi je, ampak res ne razumem. Zdaj, četrti odstavek – četrti odstavek – tukaj piše – če prihodek od plačil cene prevoza ne zadošča za pokritje vseh stroškov koncesionarjem, mora MOL koncesionarjem zagotoviti nadomestilo. Se pravi, ti praviš, da bo cela stvar ekonomsko se zavrtela. Ampak, če slučajno niti za obratovanje ne bodo imeli iz cene prevoza, jim bomo pa krili stroške?

G. MIHA JAZBINŠEK

Za katero ceno?

G. SAMO KUŠČER

Za – tud za investicijo.... Ja, torej. Ja, torej, smo na istem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vama predlagam, da se gresta pogovarjat ven...

G. SAMO KUŠČER

Jaz...

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za repliko ima gospod Kuščer...

G. SAMO KUŠČER

Jaz trdim, da vsaka branjevka, ki pridena plac prodajat solato, ve boljše izračunati, kako se ji bojo stvari obrnile, kot pa vi, ki se igrate z milijardami.

GA. DANICA SIMŠIČ

To je bila replika na repliko gospoda Jazbinška, če sem prav razumela? In še ena replika na repliko. Še dve, pravzaprav – najprej gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Meni se zdi ta razprava okol teh stroškov in tako naprej tako smiselna, kakor če bi na primer Španci v Madridu, al pa v Barceloni izračunavali stroške tistih muzejev, vse tiste arhitekture in tako naprej, vzdrževanje tistega, kot svoj strošek. In bi rekli – no, kakšno grozno zgubo imamo – mesto - z našo turistično ponudbo. Vemo pa, da Španija živi predvsem od turizma. Zakaj? Zaradi tega, ker se stvari vrnejo seveda na popolnoma drug način. To je zelo enostavna modrost. In na primer neka žičnica spada v to splošno infrastrukturo v – v Ljubljani. V turistično ponudbo, ki seveda prinese notr toliko in toliko denarja, če je turizem organiziran. Če so odprti muzeji, če so – in tako naprej. Toliko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim...

G. PETER BOŽIČ

Dajte met to pamet, ne? Za kakšne druge...

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko. Gospod Cizelj, izvolite.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja, hvala. Gospod Jazbinšek, ne? Pri ceni, moram reči, da tudi jaz nisem čisto zastopil. Ampak, vseeno, ne? Pri ceni. Vse se mi zdi, mam tako občutek, no, da je vse pač tako na splošno, ne? Nekako bolj po sistemu – kakor so včasih rekli – kako čemo, lahko čemo, ne? Oziroma, če z drugimi besedami rečem, ne? Šparat je treba, pa naj stane, kokr hoče. Tako, da tuki se moram strinjati z gospodom Kuščerjem, da je vse tako preveč splošno. In to je glavni problem tega, če ne štejem vseh teh stvari, ki so notri napisani. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo bi v tem trenutku imel doc. dr. Gomišček. Ker ga ni, jo seveda ne more imeti. In, kot zadnji, je k razpravi prijavljen gospod Dimitrij Kovačič. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Preden bom pristopil k bolj celoviti utemeljitvi, zakaj nasprotujem temu odloku, bi se najprej dotaknil mal pravnega vidika oziroma pravne podlage tega odloka.

Namreč, prepričan sem, da ta odlok nima pravne podlage. Pa bom tud povedal zakaj. Temelj za ta odlok je oziroma naj bi bil, eden od temeljev naj bi bil 28. člen Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb. Namreč v tistem delu, ki pravi, da javni razpis ni potreben. Torej, ta – to določilo 28. člena, naj bi bilo temelj, zakaj javni razpis ni potreben. Pa pogledjmo, kaj pravi ta 28. člen, v drugem odstavku, na katerega se sklicuje predlagatelj.

Kdaj je možno podeliti koncesijo brez javnega razpisa. Torej, brez objave javnega razpisa, se podeli koncesijo za graditev žičniške naprave, ki je prometno povezana z že obstoječo žičniško napravo ali napravami. To je en primer. Torej, da je ta naprava, ki jo želimo zgraditi, prometno povezana z že zgrajeno in obstoječo drugo žičniško napravo.

Drugi primer. Ali v primeru, da bodo uporabniki te žičniške naprave, uporabljali smučišče oziroma druge rekreacijske površine oziroma objekte, ki jih je uredil koncesionar, že obstoječega žič..., že obstoječih žičniških naprav.

Kakor vem, ne vem, če se motim, me naj kdo popravi, v Ljubljani oziroma konkretno na Ljubljanskem gradu ni že obstoječih žičniških naprav. Kar pomeni, da pravnega temelja oziroma dopustnosti za to, da se podeli koncesija brez javnega razpisa, brez objave javnega razpisa ni. Ko pa, ko se pa...

...nerazumljivo – zvonjenje mobilnega telefona...

... sklicuje – ko se pa sklicuje predlagatelj na to in pravi, da kljub temu je tukaj pravna podlaga, pa pravi – ker bodo uporabniki, uporabniki žičniške naprave, obiskovalci Ljubljanskega gradu, ki je v lasti MOL, že na podlagi drugega odstavka 28. člena, ki sem ga prej citiral, koncesijo podelili brez javnega razpisa. Ja, saj ni poanta v tem, v tem, da so uporabniki – uporabniki žičnice obiskovalci Ljubljanskega gradu. Ampak v tem, da že obstoji žičniška naprava, ki jo nek koncesionar opravlja. Mislim, obrnjen svet. In tukaj mislim, da je zadeva tako mimo postavljena, da ne bo zdržala nikakršne – ne more zdržat nikakršne pravne presoje, v primeru, če bo vložen ustavni spor.

No, zdaj pa mogoče še mal na – na utemeljitev, zakaj tudi sicer ne morem tega podpret. Čeprav je že to, da – da ni pravne podlage, je po mojem največji razlog, da bi morali ta – ta predlagani odlok zavrniti. Kajti je ne zakonit. Jaz sicer tega ne morem trdit. Ampak bo pa ugotovilo pristojno sodišče. Ampak, kakor sem povedal, je vsakemu jasno, da v Ljubljani nimamo že obstoječih žičniških naprav, ki bi – ki bi omogočale podelitev koncesije brez javnega razpisa.

Zdaj si tudi sicer pa sem prepričan, da je ta predlog odloka o koncesiji spet ena od mnogih prevar, ki smo jih v zadnjih nekaj letih v Ljubljani že morali požreti. Namreč, ni dovolj, da je nameravana gradnja vzpenjače že do sedaj mestno blagajno osiromašila za več sto milijonov tolarjev. Stvar se še kar nadaljuje in priča smo novim in novim potegavščinam. Zakaj tako govorim? Predlagani odlok predvideva podelitev koncesije za tirno vzpenjačo brez objave javnega razpisa, kar sem že povedal. In, kjer se že v naprej predvidi, kdo bo koncesionar. In celo to naj bi bil kar en in isti. Konkudent in koncesionar, naj bi bila ista oseba. Oziroma koncesionar naj bi bil javni zavod, ali pa samo – ali pa naj bi bil javni zavod samo upravljavec. Ampak, jaz tukaj spet ne vidim možnosti, da je lahko upravljavec nekdo, ki ni koncesionar, ampak je samo upravljavec. Koncesionar naj bi bil pa kar konkudent sam. Mislim, to tukaj so neke – neke poti. Išče se neke praznine pravne, neke luknje v zakonu. Ki jih pa ni. Vsaj v tem smislu ne, da se ta – da se ta odlok na tak način poskuša prikazati in – in utemeljiti. Da se na ta način potem tudi ta koncesija podeli.

No in zdaj ta koncesionar naj bi zgradil tirno vzpenjačo. Čeprav gre za javni zavod, jaz še vedno trdim, da upravljavec je lahko samo koncesionar, a ne? Ki to dobi za neko obdobje, ki bo potem tudi upravljal in obratoval s to napravo. In zdaj ta javnost oziroma ta javni zavod, ki naj bi dobil vzpenjačo v upravljanje ali pa dobil koncesijo, tudi ni usposobljen oziroma ni registriran za tovrstno dejavnost. In tudi s tega razloga je zadeva zelo vprašljiva. V 4. členu potem v predlaganem odloku piše, da pridobi koncesionar izključno pravico zgraditi tirno vzpenjačo. Torej, koncesionar pridobi izključno pravico zgraditi tirno vzpenjačo. Medtem, ko v 5., ko pet členov pozneje, v 9. členu, je govora o obveznosti Mestne občine Ljubljana, da vzpenjačo zgradi. In jo potem dokonča v osemnajstih mesecih. Torej, ne vem. Po – najprej dobi koncesionar izključno pravico zgraditi vzpenjačo, potem pa konkudent, potem je pa konkudent obvezen, da to vzpenjačo dokonča v osemnajstih mesecih. Jaz tega ne razumem. Koncesijski odlok, ki je koncesijski akt, najprej določi koncesionarja, ki pridobi pravico do izgradnje vzpenjače. Potem pa isti akt pravi, da vzpenjače ne bo gradil koncesionar, pač pa kar konkudent sam. To pa je Mestna občina. Naj razume, kdor more. Jaz ne razumem tega.

Zakaj se potem, če se že želi s takimi bravurami pripeljati do takšne odločitve? Zakaj se potem sploh gremo ta cirkus s koncesijo? Če pa koncesionarja ne – če pa koncesionarja ne izbiramo izmed potencialnih kandidatov, ki bi se lahko prijavili na javni razpis – če je že v naprej določeno, da javnega razpisa ni, da je koncesionar znan že v naprej. Da koncesionar ima le pravico do izgradnje vzpenjače, ne pa tudi dolžnosti zgraditi jo – da je dolžan zgraditi vzpenjačo – kar Mestna občina sama. To je tisti, ki koncesijo podeljuje, torej konkudent. Nerazumljivo.

Odlok tudi nikjer ne omenja koncesnine, ki bi jo moral koncendentu plačevati koncesionar v zameno za – v zameno za pridobljeno koncesijo, ki jo bo užival štirideset in še dvajset let. To se pravi skupaj šestdeset let, če bo prišlo po štiridesetih letih do podaljšanja. Celo več. Odlok že vnaprej predvideva, da bo v primeru, če iztržek od obratovanja žičnice ne bo dovoljšen za pokritje vseh stroškov, da bo razliko poravnala mestna občina.

Torej, ne le da ne bo od koncesionarja pridobivala koncesnine v času trajanja koncesijske pogodbe, celo subvencionirala bo koncesionarja. In to ves čas koncesijske dobe. Kar je tudi zelo lahko predvideti vnaprej. Namreč, glede tega subvencioniranja, saj javni zavod, konkretno Festival Ljubljana, prav gotovo ni sposoben ukvarjati se s podjetniško dejavnostjo. Kar obratovanje vzpenjače prav gotovo je. Za to dejavnost ni niti registriran in si bo moral z ustrezno preregistracijo svoje dejavnosti, zagotovitev formalnih pogojev za opravljanje te dejavnosti – šele pridobiti naknadno. Torej, gre za načrt, ki vsekakor ni v korist Mestne občine Ljubljana. Gre za načrt, ki je v škodo Mestne občine Ljubljana.

Že sama odločitev o gradnji vzpenjače je bila, prepričan sem, avanturistično zastavljena. Brez vnaprejšnje natančne analize projekta. Koliko nas bo to končalo. Kakšen bo iztržek iz opravljanja in tako dalje in tako dalje. V tej smeri ni bilo storjenega prav nič. Šlo je le za to, da se je odločitev sprejela. In ta odločitev je temeljila na interesih nekaterih posameznih ljudi ali skupin, ki so si iz tega projekta obetali osebni - osebni interes, oziroma osebne koristi. Čas je tudi kmalu pokazal, po tej odločitvi, da smo imeli vsi tisti, ki smo že od vsega začetka nasprotovali avanturizmu – prav. Proračunska blagajna je bila že do sedaj obremenjena več, kot bi smela biti. Kajti, tu bi moralo iti predvsem za to, da če se že odločimo za nekaj takega, kar vzpenjača je. In, kar bi lahko v promocijskem in turističnem smislu pomenila za Ljubljano, potem bi morali to – potem se bi morali tega lotiti vsekakor drugače.

Potem bi morali poiskati izvajalca izgradnje vzpenjače in tudi izvajalca upravljanja in obratovanja vzpenjače v gospodarstvu. Domačem ali tujem. Torej, najti zainteresiranega investitorja, ki bi sfinanciral in sadove takšne investicije užival v pridobljeni koncesiji določeno število let. To je bistvo koncesije. Za koncesijo se odloči tisti, ki nima svojega denarja. In dobi izvajalca, partnerja, ki to izgradi. In potem sadove tega uživa trideset, štirideset ali pa zaradi mene tudi šestdeset let, kot je tukaj predvideno. In v tem času seveda plačuje koncesnino. Koncendentu, to je Mestni občini. Prav gotovo bi tovrstni interes gospodarstva bil, prepričan sem, da bi bil. Vendar pa to očitno ni bil interes županje in mestne uprave, ki so se projekta lotili ravno obratno. Kot, da je v Ljubljani proračunskega denarja v izobilju in ni potrebno iskati zainteresiranega zasebnega kapitala. Mestna občina, kot lastnik se tukaj dejansko obnaša popolnoma negospodarno. Če se je že mestna občina odločila za izgradnjo vzpenjače, čeprav je to po mojem mnenju nepotrebna zadeva, kar sem tudi že prej povedal. In sicer nepotrebna tudi zato, ker tej investiciji nasprotujejo in so nasprotovali prebivalci Ljubljane. Ne glede na to, da sigurno jih je tudi nekaj takih, ki to podpirajo. S tem se z gospodom Slakom strinjam. Ampak, pokazalo se je, v javno- mnenjskih raziskavah med drugim tudi, da temu ni tako. Da večina prebivalcev Ljubljane temu projektu nasprotuje. In, ampak, če se je že mestna občina odločila za to, potem bi morali iskati rešitve, pri katerih se poišče najugodnejšega ponudnika, ki bo dogovorjen objekt v dogovorjenem času zgradil. Prejel za obratovanje tega objekta koncesijo. Za določeno dobo. In v tem času od iztržka, od iztržka, ki ga bo imel s tem, plačeval mestni občini tudi ustrezen znesek koncesnine, torej nadomestila za podeljeno koncesijo. To je po moje edina varianta, v katero bi mestna občina lahko šla. Pa v nobeno drugo. Mi se pa kar tako vsemu temu odrečemo. Sami sfinanciramo projekte, gradnjo in obratovanje. V času obratovanja pa se še zavezujemo, da bomo upravljavcu, ki pa v tem konkretnem primeru ni ravno podjetniško usposobljen, da mu plačujemo še dodatno nadomestilo, ki mu lahko rečemo tudi nadomestilo za negospodarno ravnanje. Pa ne v slabem smislu njega, ampak javni zavod, ki se ukvarja s promocijo kulture v

Ljubljani, prav gotovo ni podjetniško ne vem kako usposobljen pravni subjekt. In dejansko gre v tem primeru za nadomestilo za negospodarno obratovanje.

Zanima me, do kdaj bo tako še šlo. Medtem, ko mestni oblastniki sprejemajo takšne odločitve, kot je tudi današnja. Ko kupujejo in prodajajo, pardon – podarjajo banke. Ko Ljubljana postaja glavno mesto države, kjer je nogometni stadion v razvalinah. In, ko hkrati glavno mesto države nima več nogometnega prvoligaša, ko mestno premoženje postane predmet sezonskih razprodaj. Potem nismo več daleč od stanja, ko ljubljanskega grunta ne bo kaj prida več ostalo.

Zdaj sicer ne vem, ali bodo tudi tokrat – vidim, da me grdo gledate nekateri. Tudi gospa županja. ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Se motite. Sploh vas nisem gledala...

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... se motite. Moja opozorila so bila vedno, spomnili se boste – dobronamerna. Vendar, niste jih sprejeli. Kot taka. In ste jih zavrnili, gladko. Zato smo potem priča vsem tem posledicam, ki jih pač nosimo. Pa ne samo mi, ki tukaj sedimo, ampak predvsem ljudje, ki tukaj živijo. Zdaj, a bojo tudi tokrat ta opozorila naletela na gluha ušesa, kot že tolikokrat, ne vem. Morda pa le ne. Ne vem.

Zato pozivam vse mestne svetnike, da predlaganega odloka ne sprejmemo, ker ni v korist mestne občine. Predlagani odlok predstavlja samo podlago, da se bo gibanje proračunskega denarja, poleg tega, kar je že bilo tako ali tako nekajkrat preplačano. Že do sedaj. Da se bo to še nadaljevalo – še v naslednjih štiridesetih, ali pa šestdesetih letih, kolikor bo ta koncesija trajala. Če bo – če bo podeljena. Če bo podeljena. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na vašo razpravo. Najprej gospod Jazbinšek. Izvolite, tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda, gospod Kovačič je briljantno, ne? Diskutiral o – rekel bi, trikih, ne? V tem odloku. Ne? Glede pravnega temelja in tudi glede, rekel bi lukenj v tem odloku, v teh priredbah, ki so not, ne? Edin, mal je pozen, ne? Iz naslova, ker to je že – še bolj briljantno pa že delal gospod Kuščer. Je tudi zelo javno, ne? Ampak, nič ni narobe. Ja, ja – ne, ne zadnjič – sploh. Drugič pa, mal premal je pogledal pa amandmaje, ne? Ampak, ravno zato, ker bi jaz tudi te amandmaje, ne? Enako ostro kritiziral, ne? Kot gospod Kovačič. Sem svojo dušo prodal za, rekel bi – takrat smo mel tistih, ne? Nesklepčni smo bili, pa smo mel dvajset minut pavze, ne? Sem svojo dušo prodal, pa sem rekel – vam dam sklepčnost, ne? Če bo šel ta osnutek odloka, če bo to osnutek in da mam do predloga seveda še kakšno reč tud pogledat, ne? Seveda tudi vprašanje ekonomike, ne? Tako, da je potem županja, županja rekla, da ne podpira svojega lastnega predloga za hiter postopek.

Tukaj not je še več zadreg, ne? Lahko je tudi zadrega okrog pravnega interesa, v odnosu do ustavnega sodišča. Ne boš verjel, da so tudi to že študirali, kdo ga ma, kdo ga pa nima, ne? Zato bom povedal to, ne? Da je vendarle treba to spraviti do konca. In bomo tudi v predlogu videli, kako ta ekonomika funkcionira. In potem bomo videli v katero stopnjo rizika pač gremo.

Kar se tiče seveda pa zavoda, ne? Mislim, da to seveda ni sam promocijski zavod, ne? Je tud organizacijski zavod. Mislim pa, da LPP-ju bog ne daj, da bi mi podarjali, da bi ta posel dal. Ker enostavno ni naš. To je prvo. Ne? Tako, da jaz predlagam nek – mogoče clo proračunski sklad za ta denar. In se potem povezat s tem pač Zavodom za turizem. In vsa moja diskusija gre v to smer. Da je treba zlorabljeni pojem koncesije spremenit v to, da ga je čim manj, ne? To pomeni, da je to ena čist navadna gradbena pogodba, ki velja do zgraditve. In je v bistvu dana koncesija za – v imenu koncesionarja, ampak za račun mesta, ne? Klasična koncesija bi pomenila to, seveda, da mi iz proračuna lahko ta denar damo drugam. Ne? In da ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... seveda razpišemo – da razpišemo koncesijo za nekoga, ki ima svoj denar, ne? Še kljub tem segmentu, je seveda pojem koncesije v tem našem odloku zlorabljen. In moja diskusija je v to smer, da naj se pojem koncesije zoži na čim manj možno, v bistvu, klasično gradbeno pogodbo. V ostalem seveda se pa pač našemu zavodu da prvi korak v infrastrukturi – turistični.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika, gospod Kuščer. Tri minute. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz sem zelo vesel, da še kdo deli moje mnenje, da tukaj ni pravne utemeljitve. Posebej, če gre za pravnika, kot je kolega Kovačič. Jaz sem bil, jaz sem pač laik pravno, tako, da sem bil načeloma kar zmeden, ko sem videl ta osnutek, prvotno osnutek oziroma prvotno predlog – poznejši osnutek. Kjer se očitno argumentacija ne sklada z zakonom, ki je uporabljen, kot argumentacija.

Seveda ime gospoda Pirnata, ki je to sestavljal, je, ne? Zelo zveneče. Je pa res, da pač nisem bil vzgojen v tem, da se podredim oziroma, da se ustrašim avtoritete, zato sem pač – na to se nisem kaj prida oziral. Sem pa vseeno šel vprašat nekaj ljudi, ki so podkovani v pravu. Vprašal sem celo zelo zveneče ime, ki je vsaj tako zveneče, za mene precej bolj, ampak v javnosti recimo vsaj tolk zveneče, kot vaše, gospod Pirnat. Ne bom ga imenoval, ker se žal ne želi izpostavljat. In mi je dal prav. Zato vas še enkrat opozarjam v tem primeru, da boste pogoreli. Pravno boste pogoreli v tem. Gospod Kovačič mislim, da – gospoda Kovačiča ni bilo zadnjič tukaj na razpravi in mogoče tudi ni slišal, kako je gospod Pirnat briljantno to pojasnjeval. Še bolj briljantno, kot je v argumentaciji odloka, ki je že sama po sebi res smešna. Nekak, če povzamem, zelo na kratko – nič, če je zakon pač tako napisan, da nam ne ustreza, bomo pa drugač razlagal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replike so izčrpane. Medtem so se pa še prijavili k besedi štirje razpravljavci. Prva med njimi je gospa Viktorija Potočnik. Za njo bo razpravljajal gospod Franci Slak. Izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Res, nisem se želela prijaviti k diskusiji, vendar, številne razprave in mogoče tudi počasna povrnitev k obravnavanem odloku, me je nekako naperila, da vseeno dam tudi svoj prispevek, kar se tiče tega odloka in tudi širše.

Res, ime avtorja tega odloka mi je nekako narekovalo, glede na to, da je oblikoval številne opozicijske predloge in zakone, da bi lahko z zaprtimi očmi stisnili na gumb. In seveda podprli ta – ta odlok. Vendar vseeno predlagam predlagatelju, da v nadaljnji obravnavi vseeno preveri, ali ne bi bilo bolje pri podelitvi koncesije, v kolikor je možna ta razlaga, ki je bila dana v uvodu – kar se tiče posebnosti Mestne občine Ljubljana, ki ne razpolaga s podobnimi objekti. In seveda ni še imela takšnega primera, ali ne bi bilo bolje podeliti koncesije enemu od javnih podjetij, ki se ukvarjajo bodisi z mirujočim ali s potniškim prometom.

Ocenjujem, da bi tudi z ekonomskega vidika, posebej še enega od podjetij, ki ustvarja eventualno dobiček mestna občina lahko izrabila in seveda tudi del tistega dobička usmerjala predvsem v prvih letih v delovanje in v zagon tega podjetja. In seveda tako razbremenila tudi proračun Mestne občine Ljubljana.

In druga sugestija, da mogoče bi bilo za razmisliti, ali se – ali ni obdobje štiridesetih let, glede na to, da pač nimamo nekih izkušenj, predolgo obdobje. In da bi mogoče se s skrajšanim obdobjem in takratno ponovno oceno, odločali o podelitvi, ali celo podelitvi nekemu drugemu. To je kot prispevek k temu predlogu odloka oziroma osnutku odloka.

Drugače pa spoštovane gospe svetnice in svetniki. Vem in popolnoma razumem del opozicije, da je seveda za kakršno koli oziroma proti kakršni koli – dogodkom ali dogajanjem. Ali novogradnjam, ali smelejšim odločitvam v mestu Ljubljani. Te običajno, seveda, pospremito tako burne reakcije, katerim pa enostavno opozicija oziroma pozicija ne zna, ali pa tudi celo mestna uprava, ne zna parirat z argumenti, s podatki, kljub temu, da z njimi razpolaga. Kajti, o tej žičnici oziroma tirni vzpenjači obstajajo dvoletni – obravnave na mestnem svetu. Pri, ob proračunu. In moram povedat, da ta podatek, da bo – da je možno zgraditi to žičnico do leta 2002, ni bil kar tako. Nepredvidena stvar, ki je bila, je bila trikratna ponovitev javnega razpisa. Dolgotrajni postopki in seveda, če se spomnite, so se tudi nekatera dela že pričela. Seveda je nov mandat nekako okleval pri poziciji, ali je to prioriteta naloga, ali ni. In po eni strani moram povedat, da sem vesela, ne glede na to, da je ta projekt neprestano v medijih pospremljen s toliko negativne, negativnih ocen. In toliko dvomov, kot sem že prej povedala, na katere se neažurno, ali pa celo preveč – preveč nismo odgovarjali. Ali pa celo je deležen velikokrat, znotraj uprave velikih premislekov. Ali najav, ki dajejo drugačen obet, pa se potem zgodi. Vseeno, ne glede in lahko se vsem tistim, ki me kličete Vika, drugi cesarica, ne - na tem, tuki zdaj v tem dobimo in pogledamo vse argumente. Prepričana sem, da Ljubljana, ne samo da potrebuje takšen objekt, mislim, da je skrajni čas, da ga celo izpelje. In, da seveda se loti še številnih drugih projektov, ki jih nedvoumno to mesto, glede na to, da je že prestolnica – potrebuje. Kajti to jo lahko, tako z obnovo muzeja, kot z drugimi kulturnimi in turistično infrastrukturo - še bolj vpisuje na zemljevid tistih mest, ki privablja in ki je zanimivo za turiste iz vseh vidikov. Prepričana sem tudi, da bo pa to nov impulz tudi grajskemu programu, življenju na gradu, ki kot veste, je ena najbolj obiskanih turističnih točk v Sloveniji. Že nekaj let namreč statistika kaže, da je to bolj obiskana točka, kot je Postonjska jama, ki je bila zmeraj eden od tistih točk najbolj – najbolj obiskanih v Sloveniji.

Zato vsem tistim, ki še verjamete v ta projekt, ne glede na puščice, ki bojo letele. Ne glede na podtikanja, da so si želeli in neke bolne, lastne ambicije zadostiti – bodisi, da so želeli nek profit iz tega potegniti. Naj vam povem, da ne za eno ne za drugo ne gre. Gre za tisto, kar je

blo zarisano že v zgodovini. In prepričana sem, da je čas, da to vsaj v novem stoletju izpeljemo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tri replike na vašo razpravo. Prosim pa vse, ki replicirajo, da se držijo 64. člena, ki pravi, da najprej se pove, na kateri del razprave se replicira, potem pa sledi vsebinski del replike. Najprej gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Na to, da bi dal komu od naših javnih podjetij – repliciram. Jaz popolnoma dobro vem, zakaj sem rekel Zavodu za turizem, ne? In ne recimo, prej sem že diskutiral – LPP-ju ne. In, al pa Parkiriščem tudi ne. Razlog je zelo enostaven. Ne? Zdaj bi pa še na tej tirni vzpenjači, ki bi bila iz proračuna, vmes mesto in vzpenjačo, ne? Prišla nova, velika imena, sposobna švindljanja, ne? Tako, kot jih je prej tle analiziral, ne? Eno tako veliko ime je Bohinc, oprostite. Temu, ne? In drugič...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vas pozivam h korektnosti razprave. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, oprostite, kakšna korektnost razprave? Veliko ime, sem rekel, da je. Ki bo vmes. In bomo seveda odvisni od tega, kaj se bo opredelil. Pri stvareh. Kot veliko ime. In drugič, vmes bo na primer župan Jurkovič. Mestna vzpenjača. On bo pa seveda v javnem podjetju, preko Holdinga pravzaprav odločal o tem, ne? Iz proračuna bo šel denar, uni bojo pa pri obratovanju služil. Oprostite, ne? Če bo kdor kol pisnil o legaliteti teh javnih podjetij in o grajenju naprej, bom postal nekorekten in zoprn. In verovanje v ta javna podjetja. In bom še drugič povedal, zakaj ne. Zato, ker – oprostite, ker na parkiriščih bo pa druga opcija in koalicija, ne? Pravite, čez eno leto prevzela, ne? Projekt. In ga bo seveda uničila. Zato mora biti, ker je proti projektu – zdele so diskutiral, ne? A razumete? Zato mora vzpenjača ostati na Mestu. In na Mesto pride preko javnega zavoda, ki ni v Holdingu, ne? Lepo prosim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Kuščer, izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Na to, da del opozicije, da je vedno proti, pa na to, da podatek, da bo leta 2002, ni kar tako bil. Zdaj, glede na to, da verjetno tudi name misli, kot na tist del opozicije, čeprav se ne štejem med opozicijo, vsaj ne v organizirano opozicijo – ne vem, mislim, meni se zdi to logično, da je takšen odpor proti takšni neumnosti, ki bo toliko velika stala. To je čist legitimno in logično, da je takšen odpor tukaj, v mestnem svetu. Odpor je v javnosti. Veliko je tega odpora. Dajte se nad tem zamisliti. Da pa, da pa je del opozicije vedno, proti vsem projektom, tudi to je mogoče stvar za razmislek. Mogoče mate pa same slabe projekte. Pa dajte prideti spet na dan s tramvajem. Dajte prideti na dan z neko pametno ureditvijo prometa. Pridite na dan s takimi resnimi projekti, resnimi, pa dobro zastavljenimi, pa dobro načrtovanimi projekti. Pa bomo

videli, koliko bo takrat opozicija proti. Če pridete na dan z resno ureditvijo prometa. Dajmo videt, koliko bo opozicija proti.

To, da – da ni bilo leta 2002, ta ocena, da bo leta 2002, ni bila kar tako. In, da je en od razlogov, da se je zamaknil od leta 2002 tud ta, da so bili trije, da so bile tri ponovitve oziroma dve ponovitveži razpisa. Ta je bosa. Prvič pa dve ponovitvi razpisa nisto trajali tolk časa, od leta 2002 do leta 2006 . Kar je v najboljšem primeru, da bo zgrajen do leta 2006, pa ne bo – nikakor ne bo. Ob toliki – ta je res bosa, ne?

Ob tem bi pa mimogrede spomnil, nekaj, kar še nisem povedal danes, v tem prostoru, pa verjetno večina ne ve. Da ta razpis je zelo dvomljiv. Jaz bom to raziskoval naprej. In verjetno bom še kaj lepega našel. Ampak, ta, zadnji, Garaventa, ki je bil izbran – je znižal ceno po tem, ko je bil že razpis končan. Je znižal ceno, ko so bili že podani, v roku dane vloge na razpis, je znižal ceno, tako, da je prišel na najnižjo ceno. Prej je bil pa drug ponudnik cenejši. Mislim, da – mislim, da to ne zdrži, ne? Bom šel to raziskat kaj je s tem, pa koliko to zdrži. Garaventa je pri pogajanjih z mestno občino znižala svojo ceno – mislim, za 10%, nekaj takšnega. Za precej. In je šele s tem postala najcenejši ponudnik. Mislim, da to ni v redu. Jaz bom šel to raziskat. To vam obljubim. Če bo to prišlo naprej, če bo vzpenjača šla naprej, je to ena od stvari, ki jo bom najprej šel raziskat.

Viktorija Potočnik, tole jamranje s tem, kako se nič ne da narediti. Pa dajte no mir. Saj ste na oblasti, že ne vem koliko let. Jaz ne vem, zakaj jamrate? Jaz laško jamram. Tamle, Francelj na cesti lahko jamra, ki mu nič ne naredite. Pa ne vi jamrat skoz, kako ne morete narediti. Saj mate večino, saj upravljate, saj upravljate upravo, mate denar v roki. Mate mestni svet v žepu. Saj lahko vse naredite, kar hočete. Dajte dokazat, da nekaj znate naredit. Nič ne znate naredit. To je ta problem.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika, doc. dr. Gomišček. Izvolite. Tri minute.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Bom hitrejši. Jaz bi tud repliciral gospe bivši županji. Na to, ko je rekla, da je opozicija vedno proti. In, da se čudi, da zdajšnja koalicija in mestna uprava nimajo argumentov, da bi bili za to žičnico. Jaz moram reči, da imam občutek, da se že štiri, pet let trudite, da bi najdlj pametne argumente, da bi bili za to žičnico. In dlje, kot se trudite za to, bolj so ljudje v tem mestu proti temu. Tako, da bi vas res rad slišal za en pameten argument. In jaz se samo pridružujem temu, kar je kolega Kuščer pred enim tednom govoril. Jaz nisem slišal še nobenega pametnega argumenta na to. Tako, da lepo vas prosim, to, da ma mestna uprava cel kup argumentov za to žičnico, mislim, da ne zdrži. In ni fer, da tako kar na splošno nekaj razlagate. Mislim pa, da je največji argument javno mnenje, ki je očitno proti tej graditvi. Mislim, da smo v mestnem svetu zastopniki naših meščank in meščanov. In se mi zdi, da je to eden izmed osnovnih argumentov. Zaradi česar mislim, da bi morali to presnet premisliti. Ali gradimo, ali ne.

Tako, da ni samo opozicija, ampak je tudi javnost proti temu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za... Odgovor na replike? Tri minute. Izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Prvo repliko, gospod Jazbinšek, če ste me dobro poslušal, sem rekla, naj preveri oziroma naj razmisli, ali je mogoče.

Ko sem predlagala, ali se podeli koncesija tudi drugemu. Tako, da pustimo vsaj brez obsodb, kdo sedi ad personam – zdaj v teh...

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...Gospa Potočnik vas je poslušala in vas ni motila...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

... klopeh. Druga stvar, sicer bo zgledalo zelo....

... iz dvorane – nerazumljivo...

... se strinjam. Greh je bil že spočet tam, leta 94. Ja, v redu. Ampak, nismo imeli možnosti. Ampak, zdaj mi pusti, da do konca povem.

Naslednja stvar, ki je – res zgleda, da kot – tukaj, mimo uprave in seveda mimo opozicije sama še zagovarjam to vzpenjačo. To, kar sem govorila, sem zagovarjala do leta 2002. Od naprej, tudi meni se postavlja vprašanje, zakaj je bil ta projekt tako zapostavljen? Zakaj se ga ni dalo na višje prioriteto, glede na to, da sem prepričana, da bi zdaj že lahko bila investicija končana. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Franc Slak, za njim bo razpravljal gospod Damijan Dolinar. Izvolite.

G. FRANC SLAK

Hvala lepa. Po dolgi razpravi, bi bilo zelo težko kaj dodat. Kaj novega povedat. Bi v glavnem ponovno osvetlil tri stvari, ki se mi zdijo zelo pomembne in na katere bi bilo treba dat odgovor. To je, večkrat je bilo rečeno – odlok nima pravne podlage.

Poglejte, v kolikor odlok res nima pravne podlage, potem je vsaka diskusija o tem odveč. Po drugi strani pa smatram, da je županja zadolžena za zakonitost. Vseh teh odlokov. In mislim, da, če gre v breme nezakonitosti oziroma če je stvar nezakonita, potem gre to v breme županje.

Naslednja zadeva – nima ekonomske opravičenosti. Kljub temu, da nima ekonomske opravičenosti, je kar nekaj organizacij – po mojem prepričanju v dobro mestne občine, da so to javna podjetja, katera so zainteresirana za ta projekt. In to nam da neko videnje v to smer, da je lahko projekt zanimiv. Ne morem pa mimo tega, da je projekt financiran iz proračunskih sredstev mesta.

Svetniki Nove Slovenije smo že večkrat poudarili, da mi nismo proti temu projektu. Ker je lahko dober za Ljubljano. Nismo pa za to, da bi ta projekt financirala – financiralo mesto. Z ozirom na to, da, ko smo sprejemali proračun za leto 2005, smo videli, da je izpadlo kar veliko projektov, ki so za Ljubljano bolj potrebni, kot pa vzpenjača. Zaradi tega mislim, da je nezadovoljstvo pri Ljubljančanih zakaj gradimo vzpenjačo. In mislim, da je tle treba dati Ljubljančanom odgovor, da vzpenjača ne gre v breme proračuna mesta. In, da je treba tudi odlok prilagodit tako, da bomo dali jasen odgovor, da se ta sredstva vrnejo nazaj v proračun. Zato predlagam, da se v predlogu odloka popravi člen, ki govori o ceni prevoza. Da se stvari določijo le malo drugače.

Poglejte, mislim, da je kar nekaj stvari nejasnih, ali pa negirajo to, da govorimo o neki ekonomski opravičenosti, čeprav je bilo že večkrat rečeno, da ne gre samo za ekonomsko opravičenost. Jaz mislim, da v širšem smislu ja. Zaradi tega bi bilo tudi treba to širše gledat. Tudi to ceno, ki bi bila določena za prevoz.

V 13. oziroma 14. členu, ko govorimo o ceni prevoza, kaj mora ta cena zajemat, je stvar dost jasna. Po drugi strani pa govorimo o tem....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...presežek šel za obnovo kompleksa Ljubljanskega gradu. Kdo lahko obnavlja Ljubljanski grad? Jaz sem prepričan, lastnik. In to preko javnih razpisov, preko zakonskih predpisov, ki so – ki so za to sprejeti. V nobenem primeru pa ne more neka organizacija, preko svojega dobička, ne da bi tudi plačala davke in ostale zadeve, direktno dajat sredstva za obnovo tega kompleksa na Ljubljanskem gradu. Zato predlagam, da spremenimo to dikcijo. Da jo spremenimo na ta način, da določimo, kateri stroški so tisti, ki jih je treba pokrivat. Ker če bomo pustili koncesionarju, da bo mesto plačalo izgubo, potem je treba točno določiti, v katerem primeru izguba nastane. Ne moremo govoriti samo o stroških. Mi moramo te stroške definirat. Ali so to direktni stroški? Ali so to tudi fiksni stroški? In v kakšnem obsegu? Če bomo pustili tako dikcijo, ki je navedena, potem lahko tist koncesionar prikazuje izgubo na tem projektu, ki jo bo mesto pokrivalo, po drugi strani pa ustvarja velik dobiček. Velik dobiček. To je vprašanje, koliko je to mogoče.

Ali vseeno, da bomo potolažili tudi Ljubljančane, da je vzpenjača, da so čisti računi. Da se vložek ne financira preko – preko izgube, ko je, ki jo koncesionar prikazuje, ampak, da je ta izračun čisti. Da ne mora pač bit še nekaj drugega vpletenega zraven.

Vsak računovodja, če je mečkn spreten, lahko posamezen projekt v dejavnosti prikaže pozitivno ali negativno. Skoraj vsak, poseben pa v javnih podjetjih, k so vsi projekti na meji rentabilnosti. Ker niso podvrženi temu, da bi ustvarjali nek dobiček, ampak, da bi zadovoljevali ljudi.

Predlagam, da se ponovno pregleda 14. člen. Člen, ki določa cene prevoza in se ga prilagodi tako, da bo jasna slika kaj je s tem vložkom, ki ga je dalo mesto. In kako se ta vložek vrača. Simpatična mi je ta ideja, da bi bilo lahko to pogodba, s katero bi se točno določilo, kakšen je ta vložek mesta. In na kakšen način se ta vložek vrača. Se mi zdi, da s tem bi bila slika najbrž čista.

Danes govoriti tudi o tej ekonomski opravičenosti, je treba upoštevati tudi, da je projekt že v – v teku. Da je v ta projekt bilo že vloženega toliko in toliko sredstev. In, da če – če govorimo o tej ekonomski opravičenosti, potem bi bilo treba tudi to izgubo, ki bi jo morali zaradi tega trpet, upoštevati v to opravičenost. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa. Gospod Slak. Naslednji razpravljavec je gospod Damijan Dolinar. Za njim Janez Sodrznik. Izvolite gospod Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Dober dan vsem. Ekonomska stroka pozna tudi izraz oportunitetni stroški. Ali stroški izgubljenih priložnosti. V tem primeru, če izberemo gradnjo te tirne vzpenjače, izgubimo drugo možnost. Drugo priložnost. In sicer dvigalo, hkrati s parkirnimi garažnimi mesti v grajskem griču. Kar bi za tako mesto, kot je Ljubljana bila nepopravljiva škoda. Žal stroka ni dala na mizo niti izračunov, niti geoloških in hidroloških raziskav za predorsko cev, ki bi približala te zmogljivosti tako stari Ljubljani...

G. SLAVKO SLAK

Gospod Dolinar, govorimo o odloku za tirno vzpenjačo, no – ne o geološki sestavi grajskega hriba, lepo prosim.

G. DAMIJAN DOLINAR

Prosim, če me ne motite.

G. SLAVKO SLAK

Prosim, če se držite teme. Jaz imam po poslovniku to obveznost, da vas opozorim...

G. DAMIJAN DOLINAR

Prosim, da mi ne jemljete časa, ki ga imam za razpravo, ne?

G. SLAVKO SLAK

Čas za razpravo je neomejen, jaz vas samo opozarjam. Prosim, da se držite te teme.

G. DAMIJAN DOLINAR

Jaz se držim teme. Govorim o stroških izgubljene priložnosti v zvezi s tirno vzpenjačo. Poslušajte me, če ne veste kaj je to, pa boste vedeli potem, ko bom nehal govorit.

Žal se s tem odpovedujemo tem rešitvam, ki so za Ljubljano edino pravilne. Hkrati s temi zmogljivostmi, dostopnimi z vseh območij Ljubljane, ki jim manjkajo parkirne in pa garažne zmogljivosti. Tako podnevi, kot ponoči in hkrati s tem dvigalo, ki je gotovo ekonomična rešitev za dostop na grad. In še hitrejša. Zato, recimo, ko na eni strani govorimo o potopljenih stroških, to je stroških, ki so bili z izbiro slabe odločitve že povzročeni. Bi bilo treba pogledati tudi te stroške. In so gotovo večji na kratek rok, sploh pa na dolgi rok, za življenje središča Ljubljane. Gre za to, da bi te parkirne zmogljivosti, z ugodnimi dostopi do vseh teh območij Ljubljane, omogočile vzpostavitev tudi nekih recimo akumulatorskih, električnih vozil,

trikoles ali kaj takega. In bi človek lepo se zapeljal v to predorsko cev. Pustil avto. Vzel to električno – to pomožno vozilo. Se odpravil po nakupih ali drugih opravkih. Tukaj tudi ne bi bilo nevarno, da to kradejo, a ne? Bi bila stvar bolj enostavna. Pač to opravil, se vrnil nazaj. Lepo izpeljal avto. Se odpeljal naprej, po cevi šel ven. Vmes bi lahko šel lahko še na grad z dvigalom, ali nazaj dol.

Namreč, to je, to, ko izgubimo to možnost. To je treba ovrednotiti. In to je tisti strošek, ki ga je treba pri odločanju o tem projektu, ki je pač – prihaja k nam v obliki odloka – upoštevati. In gotovo vidimo, da so ti stroški izgubljene priložnosti veliko večji, kot na žalost povzročeni, potopljene stroški že vloženih sredstev v začetek gradnje te vzpenjače. To je kot prvo.

Kot drugo, moram žal ugotoviti, da je uporaba koncesijskega razmerja za tole investicijo nenaravna. Namreč, zgodovinsko pač je koncesijsko razmerje nastalo za sodelovanje, za partnerstvo zasebnega in pa družbenega kapitala. To se pravi v glavnem občin ali pa države, z nekim drugim subjektom, ki je vložil denar. Ampak, ni bistvo to, da je vložil denar. To je samo eden od teh pomembnih dejstev. Bolj pomembno je dejstvo, da je vložil svoje tveganje. In pa da je tudi temu, ki mu je podelil koncesijo, plačeval koncesnino. Torej, tveganje, denar in pa plačilo za to, da dobiš koncesijo. Brez tega je uporaba tega razmerja nenaravna. In, seveda zelo težko je napisat dober odlok na to. Navsezadnje bi celo temu lahko rekel – neke vrste mojstrovina. Ampak, ker je v osnovi nenaravno, ne more biti dobro in je slabo. Tako osnovni akt, kot ti amandmaji.

Pa pogledjmo. Recimo, popolnoma zmotno je že tole, ne? Kar zadeva tudi tisto izgubljeno priložnost. V 2. členu, peti odstavek – pravi – parkiranje je ob spodnji postaji zagotovljeno na javnem parkirišču na Krekovem trgu. Ja, ni res. Ni zagotovljeno. To parkirišče je takrat, ko bi ga rabili za to vzpenjačo, za na grad, polno. Ampak, pogledjmo kaj. Predvideno je tudi, da se zapre dostop z avtomobili na grad. Tam gor je vsaj osemdeset mest za avtomobile. Kam jih bomo dali še tistih osemdeset? Teh petinštirideset, tukaj spodaj, je polnih. Jih ne moremo uporabiti. V eni uri lahko dvigalo prepelje petsto potnikov, piše. V tej – vašem gradivu. Ker pač ljudje se vozimo po dva, največ tri v avtomobilu – v poprečju, je to tam – od 150 do 250 avtomobilov, na eno uro. In zgubite tistih osemdeset mest na gradu, tistih petinštirideset – jih računate, jih ni. Nikjer ni tega. Skratka, vrstni red reševanja ljubljanskih problemov je tukaj popolnoma napačen. In, če bi izbrali pravo pot reševanja, tisto izgubljeno priložnost, bi rešili oboje, v pravilnem zaporedju. Oziroma vse skupaj hkrati. Pa ne samo to. Tudi, bi rekel, prekrvavitev, ali pa če uporabim en drug izraz – dostopnost tega starega jedra Ljubljančanom. Lahko bi zgradili še Mesarski most, ki zelo manjka za ta pretok. Za peš promet. In za neko turistično atrakcijo, ki bi pritegnila več, kot pa ta vzpenjača. Sploh, če bi imeli dvigalo. In dvigalo vozi na grad šestdeset sekund, vam piše. V šestdesetih sekundah nimate nobenega razgleda, da bi se za to splačalo dvigalo delat. Ker, če stojite eno minuto na vrhu griča, vidite več. Kot bi v teh šestdesetih sekundah, med vožnjo. Zato se dvigala ne splača delat. Če bi lahko videli celo Ljubljano in vsaj za deset minut, bi lahko obstajal. Bi ta argument zdržal, da je zaradi razgleda pač tako panoramsko dvigalo smiselno. Tako pa ni, to ni noben argument.

In, če gremo naprej. Tukaj, zakaj je pač uporaba tega razmerja nenaravna. To se vidi tudi iz naslednjih določb. Da pač koncesionar bo gradil v svojem imenu in za račun koncendenta. In potem mora zagotoviti, da – to se pravi koncendent postane z graditvijo lastnik tirne vzpenjače. Mora zagotoviti. Pogledjte, v kaj pridemo. V kakšne formulacije. Tega zasebnik, ali pa nekdo, ki dobro gospodari, a ne? Z javnim premoženjem ne bi nikoli naredil, a ne? Ker tako se to ne dela, a ne? To je nenaravno.

Ali pa, če pogledamo tole določbo, ne? Prihodek iz plačil cene uvoza, če ne zadošča, ne? Za pokritje vseh stroškov koncesionarja, mora občina njemu zagotoviti nadomestilo. In, mi smo ugotovili, da koncesijsko razmerje, partnerstvo kapitala, je namenjeno temu, da tisti, ki podeli to pravico, kvečjemu kaj dobi. Ne pa da plačuje. Drugo pa je to, da se tukaj, bi rekel za

nedoločen čas zadolžuje. Ta proračun mestni. To je že samo po sebi vprašanje, če to zdrži. Tudi že same pogodbe, v bistvu, če cena oziroma pogodbeni cena ni določena, niti določljiva, je to – so to nične določbe. Cena je pa bistveni sestavni del vsake pogodbe. Vsake obligacije. To je zlo vprašanje, kako to sploh zdrži. Sploh pa v zvezi s tem, da se glede teh določb, kako se lahko občinski proračuni zadolžujejo. Na dolgi rok. Pa bo kdo rekel, da to so majhni denarji. Pravilo je enako. Ali je majhno ali veliko. Ne vemo pa, kako veliko je, ker teh izračunov ni. Koncesionar mora voditi ločen obračun prihodka iz plačil cene prevoza in stroškov iz tretjega odstavka tega člena. Kako se naj to razume, a ne? Kako se naj to razume? To ureja knjigovodstvo, ne pa Zakon o računovodstvu ali pa o finančah, kako se kaj vodi, ne? Kako se stroški vodijo. Seveda pa to zato, ker je to razmerje nenaravno. Tudi piše, da bo koncesionar vlagal te prihodke, ki naj bi šli za odplačilo stroškov izgradnje, a ne? Naj bi vlagal obnovo grajskega kompleksa. Poglejte, kako spet smo v eni nenaravni situaciji. Prvič, ali je zdaj ta upravljavec, koncesionar, ali bo lastnik tega grajskega kompleksa? Če ne bo lastnik, a bo s tem, ko bo vlagal postal solastnik? Vlagal bo sredstva, ki bi jih moral vračati temu, ki je financiral, pa jih ne bo vračal. In to vse s tem aktom, s tem odlokom določamo. To tako po mojem ne gre, no. Jaz si tega tako ne predstavljam.

Mislím, da bo treba še precej delati, da bi ta odlok bil sposoben zdržati sprejetje na tem mestnem svetu. Drugač bo pa postal, bi rekel – šolski primer v tem mestu in bo še precej časa krožil med ljudmi. Hvala lepa.

G. SLAVKO SLAK

Naslednji razpravljavec je gospod Janez Sodrznik. Za njim gospod Zvone Penko. Izvolite, gospod Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Lepo pozdravljeni v mojem imenu. Najprej lahko rečem, da sem bil zelo skeptičen do tega materiala že zaradi dejstva, da je s strani pripravljavca amandmíran tako močno v – torej v fazi, ko smo materiale že prejeli v skladu s poslovníkom – da pravzaprav lahko ugotovím, da gre za skoraj povsem drug akt, kot tist, ki je bil prvotno dan.

Ne oporekam argumentom, ki sem jih slišal v ta namen, vendar strogo formalno s poslovníškega vidika mislim, da je tu, blago rečeno sporno. Ker tako rekoč smo mi dobili po vloženem roku nek drug akt, o katerem zdaj razpravljamo.

Drugič, se mi zdi, sam se niti ne presenečam glede na to, da je marsikdo pred menoj trdil, ali pa osporaval pravno formalno podlago za ta akt, da je ta akt tako napisan. Ker, mogoče malo cinično, ampak, kje ste pa že kdaj slišali, da je nekdo, ki je dobil naročilo za pripravo akta, potem akt napisal tako, da ni ustregel naročniku? Tudi sam sem, bi rekel, precej zadržan do pravne podlage in še najbližje mi je razprava, ki jo je dal kolega Franci Slak, da bo morala tudi županja premisliti, pregledati, mogoče se eventualno še posvetovati, glede na argumente, ki so bili tu notri dani. In moram reči, da jih je bilo kar nekaj, zelo močnih. Da prouči kako je z zakonitostjo oziroma s pravno podlago tega akta. Verjetno ne gre verjeti samo eni razlagi. Bi bilo potrebno ta, bi rekel – ta projekt, mal širše pogledati.

Mislím, da ma ta projekt same vzpenjače, glede na to, da je zelo star, relativno star, dolgo brado, kar nekaj problemov, ki jih je prinesel sčasoma s seboj. In seveda, ki kulminirajo danes mogoče v tej razpravi. In so se nekako nabirali v vsem tem obdobju. Jaz sem si enih par teh alinej zapisal, ki se mi zdi, da so si sledili tako, da je logično, da je danes nezadovoljstvo tudi nek negativen odnos – do tega projekta relativno velik. Tudi v javnosti, tudi med nami. Da imam občutek, da – roko na srce, niti koalícija sama ne stoji za njim v celoti. Seveda, spet

empirični dokaz je že dejstvo, da ste pristali na dvofazni postopek. Sicer bi bilo to možno sprejet dokaj hitro.

Najprej mislim, da je bi. Bila težava v štartu narejena, ko je bila neka, bi rekel – odločitev, rečemo temu politična odločitev za ta projekt sprejeta, vb relativno ozkem krogu, brez širših utemeljitev. In to že seveda v prejšnjem mandatu, da smo mi, kot neki mestni svet bili seznanjeni dokaj pozno. Dokaj površno s tem projektom. Da o njem pravzaprav formalno nismo nikoli odločali. Razen seveda, ko je postal predmet proračuna. Ko smo ga posredno, skozi proračunske postavke tudi nekak verificirali.

Drugič, seveda, bi rekel ena zelo pomembna okoliščina, ki je hočeš nočeš dodala, pridodala temu projektu izjemno negativno konotacijo. Sam se ne bi opredeljeval do tega, v smislu pozitivno – negativno. Ampak, zanesljivo je pa samo dejstvo, ki se je zgodilo pripeljalo do te negativne konotacije to, da je seveda prišlo do podpisa te pogodbe praktično dva dni pred drugim krogom volitev. To je, prvič, v nasprotju z nekim političnim bontonom. Torej, s politično kulturo, ki naj bi veljala. Drugič, je sporno zaradi tega, ker napeljuje na to, da je nekdo nekaj pospravil za seboj. Ob tem, da je imel vrsto signalov v javnosti, tudi strokovne, da je morebiti bolje, da se s tem projektom počaka in ponovno premisli. Tretjič, seveda se mi zdi, da je bila pomembna napaka storjena tudi s strani koalicije takoj po tem, ko je – to je jasno, ne? Pristala, ali pa se nekako tako diskretno dogovorila, da bo ta projekt mal zamrznila. Ne? Ker prvo leto po volitvah vemo, da se ni nič zgodilo. Da so potem bili pravzaprav mediji tisti, ki so začeli bezat, pa spraševati. Kaj je zdaj s tem projektom, ali se bo zgodil, ali ne. In, daje pravzaprav, kolikor me spomin ne vara, prišlo do neke ponovne odločitve o – rečmo reaktiviranju tega projekta v nekje – v začetku lanskega leta. To je seveda kazalo na to, da je projekt – torej problematičen z vrste vidikov. In, da, kot rečeno tudi tisti, ki naj bi ga podpirali, v to čisto ne verjamejo.

Naslednji problem, ki je seveda še mogoče najbolj pereč in zaradi česar imam sam daleč največ zadržkov in nasprotujem temu projektu tako, kot je zastavljen. Je seveda finančni ekonomski moment. Sam načeloma, od kar govorimo o tej vzpenjači, samemu projektu, kot takemu ne nasprotujem. Niti svetniška skupina. Od prvega dne pa razlagam, da seveda, da mi je škoda vsakega tolarja, ki se iz proračuna porabi za ta projekt. Še zmeraj mislim, da bi bilo možno in pravilno tu narediti na drugačen način. Če bi bilo znanja več. In tudi volje.

In, seveda, posledično, kaj se je zgodilo v tem obdobju? Zaradi česar je recimo tudi opravičena slaba volja z naše strani kar prisotna. Je to, da je investicija nenormalno narasla. Tu obstajata dve možni razlagi. Prva je seveda ta, da se je na začetku namenoma skrivalo prave podatke, ker je bilo preprosto marsikomu, ki je ta projekt pripravljaj, preprosto nerodno povedat javno, koliko bo to koštalo, ne? Mogoče to celo še – najbolj verodostojna teza. Ampak je napaka storjena velika ravno zaradi tega, ker potem, ko prave številke pridejo ven, je seveda nezadovoljstvo pa toliko večje. Če nekdo stoji za nekim projektom in v njega verjame, potem pove v prvem trenutku – projekt je pomemben zaradi tega. In stal bo toliko. In potem se vsi drugi lahko razburjajo. Povejo proti argumente in tako dalje. Ampak, projekt se pelje naprej. In potem od tega ven prihajajo takšna razmišljanja, da mogoče mestna uprava ne stoji za tem projektom in tako dalje.

Veste, mestna uprava je tu izvajalec. Ona pravzaprav je tu nerelevanten element. Brez zamere, da se razumemo. Ampak je politika tista, ki pač te stvari odloči, pelje in tudi vodi. Definitivno.

Druga, seveda različica je ta – različica je ta, da je pri tem financiranju dejansko prišlo do podražitve vseh teh elementov zaradi zavlačevanja. Zaradi tega, ker je koalicija kolebala, ali se za ta projekt odloči, ali ne. Kar pa seveda zdaj bo moralo iti na njen konto. Ker ta podražitev je potem nastala zaradi teh razlogov preprosto, ker se niste uspeli odločiti, ali iti v projekt takoj ali pa mal kasneje. Verjetno je pa vse skupaj kombinacija enega in drugega.

In še en moment, recimo, čisto psihološki, ki ga jaz gledam v Ljubljani – do tega projekta in ki je objektivno – po mojem prepričanju je to, da imamo v Ljubljani izjemno slabe izkušnje in torej tudi odnos do tega, torej do dejstva, da v bistvu Ljubljanski grad obnavljamo že štiri desetletja. Da je pravzaprav postal sinonim neke jame brez dna. Neracionalnega trošenja. Nenačrtnega planiranja in skratka vsega, kar je teh lepih besed. In seveda zdaj vse kar nekako pride kot pritiklina temu gradu in ne nazadnje ta vzpenjača bo –jaz tako razumem, bo sestavni del tega gradu – seveda pridobi tudi to negativno konotacijo.

Torej, vse to kar sem povedal, je dokaz več, da tisti, ki se je projekta lotil, preprosto ni znal v celoti oceniti širino, al pa pomembnost al pa tudi težo tega projekta. Ker nista v tej zgodbi samo dva parametra, to je odločitev pa denar. Ampak, še mnogo več. In zdaj v celoti zanemarjate tudi neko javno mnenje. Ne nazadnje tudi odnos Ljubljančanov do tega, ni zelo modro. Seveda, pri tej zgodbi gre tudi za PIAR, koliko je kdo sposoben v – torej svoj projekt podpret ali ne. Zagotovo pa je bilo tu storjeno, po mojem mnenju veliko napak. Ravno te, ki sem povedal.

Mi ta odlok. Svetniška skupina Ljubljana, moje mesto, ne bomo podprli. Iz večih razlogov, ki sem jih v bistvu implicitno že povedal. Zelo sporno se mi zdi v samem odloku pač to določilo, ki je bilo že itak napadano s strani marsikoga pred menoj in sicer določilo, ki v bistvu odpira možnost nekega neznanega bremena, ki bo padalo v prihodnje na mestni proračun. Torej, to določilo, ki govori o pokrivanju izgube. To je seveda prevedeno povedano neko zadolževanje – hipotetično, s strani nekega zavoda, ki je v sto procentni lasti MOL-a. In tu, seveda je za mene povsem depasirana razprava o tem, ali bi bilo bolje, da je to mogoče javno podjetje, ali pa javni zavod, ali pa neka tretja oseba. V vsaki kombinaciji, ko je mesto sto procentno lastnik tega in je notri določilo, da mora pokrivati zgubo, je zgodba enaka. Rezultat je enak. In, ko govorimo o ekonomski opravičenosti, torej, neka ekonomska analiza bi morala dati odgovor na vprašanje, kakšna naj bo cena prevoza, ob seveda znani predpostavki, kolikšno bo tudi število potnikov na grad. Da bi se ta investicija pokrila. Te številke so zelo fantastične, moram reči. In mi je povsem jasno, da tudi tisti, ki je ta odlok pisal, ki za tem projektom stoji, v to ne verjame. Ker sicer bi mirno pristal na to, da takšnega določila o pokrivanju izgube, v odloku ne bi bilo. Ker, če bi verjel, da so tiste številke prave, da bo lahko število potnikov in cena prevoza pokrila investicijo, v za mene – vseeno kako dolgem času, dvajset, trideset, štirideset let, potem ne bi potrebovali takšnega določila, da bo pa zdaj mesto pokrivalo izgubo.

Zakaj sem rekel, da je zame nepomembno, kako dolgo se podeli ta koncesija, če se podeli komu, ki bo to sam upravljal, brez naše obveznosti. Iz preprostega razloga, ker sam tako gledam, da je mestni interes predvsem to, če – če je to mestni interes? Ampak, recimo, da smo ga že nekje to potrdili, skozi, kot rečeno – proračun. Če je mestni interes, da ta vzpenjača funkcioniра? Potem jo mi s tem, ko se zgradi – ta interes zadovoljimo. Meni osebno, kot mestnemu svetniku, kot nekemu zagovorniku javnosti, ni interes zdaj na tem služiti denar, da bom filal proračun. Ni. Primarno v tem primeru mi je, da tisto obratuje s pozitivno nulo. V tem primeru je potem vseeno, ali je koncesija trideset, štirideset, ali pa več let. Ampak, problem je, da projekt od štarta ni bil tako zastavljen. In sedaj jaz seveda razumem celotno to kolobocijo. Uporabljam rahlo neprimeren izraz, da je nastala zaradi tega, ker se zdaj išče neko rešitev iz zagate, v katero je cel projekt prišel. Jaz to razumem, ampak, kot rečeno, to kislo jabolko bo potrebno pojest brez naše podpore. Svetniške skupine Ljubljana, moje mesto.

Še enkrat, na koncu, pa prosim, da temeljito premislite o tistih razpravljalcih oziroma o tistih predlogih, ki so šli v to smer, da se prouči pravna podlaga in da se razišče oziroma odgovori na vprašanje – do predloga. Kakšne bodo obveznosti mestnega proračuna, glede na ta odlok do koncesionarja? In, zaradi mene so lahko notri tudi navedene simulacije v primeru, da bo sto tisoč potnikov, dvesto tisoč potnikov in tako dalje. To je zelo enostavno preverljivo. Boste

ugotovili, da bomo pri majhnih številkah, ki pa so verjetno bolj realne, kot ne, prišli do izredno slabih izračunov in slabega izplena pri tem financiranju. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kar nekaj replik. Prvi je na vrsti zanj gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Glede na to, da županja zagotavlja zakonitost delovanja občine. Jaz sem županjo že na seji svetniških, vodij svetniških samostojnih svetnikov opozoril na to, da je prav ona tista, ki bo nosila največ posledic, če gre za, tako, kot sem že jaz predvideval takrat – nezakonit odlok. Oziroma odlok, ki nima zakonite podlage. Županja je to vzela na znanje. In rekla pač – odgovorila, da bo treba to proučiti. Zdaj, glede na to, da je to šlo naprej, nespremenjeno, argumentacija je ostala nespremenjena, pravna podlaga nespremenjena. Predvidevam, da je županja to dala proučiti. Da ni to proučevanje bilo samo en telefonski klic gospodu Pirmatu, na katerem je gospod Pirmat rekel – bo že vse v redu in smo šli naprej. Ampak, da je dejansko dala komu, ki ni odvisen od mestnega denarja. Oziroma ni bil v tem primeru odvisen od mestnega denarja. In je svetoval argumentirano, da je vse v redu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika gospod Kovačič. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Repliciram v tistem delu, ki se nanaša, torej diskusije gospoda Sodrznika, ki se nanaša na vprašanje zakonitosti in pravne podlage. Imam občutek, da morda v svoji razpravi nisem bil dovolj precizen. Tak občutek sem mel, ko sem poslušal gospoda Sodrznika. Zato bom povedal tudi zakaj je zakonodajalec napisal v zakon, da je oproščen objave javnega razpisa edino v primeru, če že na tistem območju obstaja žičnica. Torej, v tem primeru, za drugo žičnico, ki se na tistem območju gradi, ni potreben javni razpis.

Ja, zato, ker je koncesionar za pridobitev koncesije za prvo žičnico, že šel skozi javni razpis in je dobil koncesijo za to. In, če se na istem območju gradi nova žičnica, je razumljivo, da se ne izbira nekdo drug. Ker bi s tem pač prišli v zelo hude težave. Da bi bila dva koncesionarja na enem mestu. In, da bi vsak svojo žičnico upravljala. Zato v tem primeru to tako je.

Nikakor pa ni to določilo možno raztegovat tako, da se tudi v drugih primerih dovoli neobjavo javnega razpisa. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Naslednja replika, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja. Gospod Sodrznik, čisto načelno vprašanje, rekel ste, da vas pri tem projektu moti oziroma mu boste nasprotoval hkrati z vašo solistniško kolegico, iz razloga, ker se projekt financira iz proračunskih sredstev in ne iz zasebnega koncesionarskega kapitala. Vprašam vas, zaradi verodostojnosti, kako to, da ste 10. oktobra 1997 razveljavil sklep o imenovanju komisije za izvedbo postopkov na – c nameri vlaganja zasebnega kapitala v izgradnjo garažnih hiš. In

sicer to komisijo je imenoval gospod župan Dimitrij Rupel. Potem, ko je on odšel v Ameriko, ste vi to komisijo razpustil. Namreč, razpustil ste komisijo, ki je imela izbrat zasebnega investitorja. In njena naloga je bila izvedba postopkov o nameri vlaganja javnega kapitala v dejavnost osebne – zasebnega prava in oblikovanje predloga za izbiro osebe zasebnega prava, katere dejavnost namerava za izgradnjo garažne hiše v hribu pod ljubljanskim gradom vložiti denar? Torej, te zadeve mi ne grejo skupaj. So nelogične. Enkrat se pri nekem velikem javnem objektu, torej danes zavzemate za to, da bi zasebni kapital investiral v projekt vzpenjače. Takrat ste se pa zavzemali za to, da zasebni kapital ne bi investiral v pomemben objekt – v – v mestu.

Skratka, ta razprava me pač utrjuje v dejstvu, da ne razpravljamo o koncesijskem aktu, ampak dobesedno zadobiva neke – neke transcendentne metafizične dimenzije. Namreč, če bi bile zadeve pripravljene, če bi zadeve v mestu tekle tako, kot morajo, bi mi o tem aktu razpravljali v petih minutah. Ker pa pač so Ljubljancani večkrat žrtve oziroma talci medstrankarskih spopadov med levico in desnico. Še večkrat pa znotraj levice, me pač pravzaprav te zadeve zelo motijo. Razpravljamo o projektu, kot sem že rekel – ranga štiriinštiridesetega, triinštiridesetega mesta. So pa mnogo bolj pomembne stvari.

Poglejte, Šumi smo imeli prejšnjič na dnevnem redu. Zasebni investitor bo gradil multi kino ob predpostavki, da bo še – parkirni prostori zraven. Torej, tudi tukaj, tudi tukaj se nehote vlečejo neke – neke – neke relacije v zvezi s tem. Za enkrat tolk. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Seveda je z odločitvijo, da gradimo vzpenjačo, smo verjetno sprejeli odločitev, da bo ona tudi peljala, ne? In zdaj, verjetno smo sprejeli odločitev, da bo vozila, ne? Obratovala v vseh pogojih. In zdaj, kakor sprejmemo odločitev, da damo to ali onemu podjetju, ali pa koncesionarju – ne? V obeh primerih je treba videti, kje je ekstra profit. In kje je zguba, ne? Tako, da tudi v odnosu do koncesionarja, ne? Ki se mu daje monopol. Pa v tem primeru seveda ne gre za koncesionarja, gre za gradbeno pogodbo, plus javno podjetje. Upam, da bo to šlo. Ampak, tud sicer, ne? Če je dal svoj denar, je itak sam zračunal, ne? Je mal drugač in tako naprej, kakor je denar proračunski, seveda, je treba tudi od zad met neke garancije v plus in garancije v minus. Kakor je bila ta odločitev sprejeta.

Zdaj, kako se to spelje s pogodbo, s tem, unim in tako naprej – a je notr tudi vračilo investicije, ali ni not vračilo investicije, ne more ostati to potem, ko je monopol podeljen, na štirideset let pa to, recimo na – ne vem čem, da se spotakne tisti podjetnik na nečem drugem, ali kakor koli to je. Skratka, intervencija bo vedno morala biti. Pri čemer je od – če bi bila koncesnina v igri, al pa pogodba o upravljanju te infrastrukture, ali kakršna koli oblika – vedno not bo morala biti seveda ta neki ventil, skozi katerega mogoče bo mela občina ogromno možnost, recimo, če bi bili profiti destinacije teh sredstev in tako naprej. Veliki manevrski prostor. Če bo šlo pa na knap. Bo šlo pa na knap. Ne? Tuki jaz delim tudi mnenje seveda gospoda Francija Slaka, da profit, ne? Ne bi smel biti tako direktno delegiran. Ampak, bi moral biti artikuliran, seveda. V okviru pogodbe o obratovanju oziroma upravljanju tega. Kje je njegova destinacija, kam pride in tako naprej.

Jaz bi tudi predlagal, da če nismo hoteli v drugih prilikah, da bi pa tuki vendarle ustanovili proračunski sklad, ne? To je velik dnar. In, če smo ga namenili za investicijo iz letošnjega proračuna, pa če ga ne bomo letos porabili, naj bi tam počakal, ne? In mogoče s tem

proračunskim skladom in – za infrastrukturo, ne? Bi poznej reševali tudi druga vprašanja izgradnje infrastrukture v tem mestu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še... Prosim? Replika? Na koga? Potem je pa to replika na repliko. Izvolite, minuta.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Navezal bi se na to, kar je že začel gospod Jazbinšek. Da bi opozoril še na eno pomanjkljivost odloka. In sicer odlok govori o....tem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar. Replika na repliko je, da poveste s čim se s predhodnim razpravljavcem ne strinjate in potem replicirate vsebinsko.

G. DAMIJAN DOLINAR

Ja. Potrebno je, da bi bolj natančno povedali, kako je potrebno uredit tudi drugo stran. Ne samo to, kar zdaj odlok govori. Namreč, kaj v primeru, če prihodek iz cene ne pokrije, to se pravi – stroškov izgradnje in pa obratovanja. In vzdrževanja. Potrebno je povedati, kaj, če ta prihodek presega te stroške. Namreč, to je treba opredeliti v odloku. Ker mislim, da obstoji možnost, da bo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DAMIJAN DOLINAR

... tudi ta vzpenjača... ja, zmotili ste me, pa nisem mogel. Močno...

GA. DANICA SIMŠIČ

... zlorablajte repliko na repliko.

G. DAMIJAN DOLINAR

... močno pozitivna. In je treba ugotoviti, kdo je lastnik tistega dobička potem. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Upam, da tega ne boste v nadaljevanju spet kaj zlorabljali. Besedo za repliko ima gospod Slavko Slak. Tri minute.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Rad bi repliciral na tisti del razprave gospoda Sodrznika, ko je izpostavljajal problem plačevanja neprevidljivih stroškov v proračunu, v primeru, da obratovanje ne bi – same vzpenjače – ne bi bilo pozitivno.

Ta dikcija je zapisana iz enega samega razloga. In sicer, osnovni razlog je ta, da istočasno tudi piše, da ceno določa mestni svet. Glede na to, da gre za zavod, ki je v mestni lasti. In glede na to, da bi v vsakem primeru takšen zavod, ob dikciji, da ceno določa mestni svet, ki bi bila lahko ekonomsko nerentabilna – zadolžen po zakonu pokrivali morebitno izgubo svojega lastnega zavoda. Se zdi ta dikcija seveda logična in smiselna. V primeru, da bi šlo za privatnega investitorja, ta zagotovo ne bi pristal na takšen pogoj, da bi seveda ceno določal mestni svet. Koncesnina bi bila pa že vnaprej določena.

Zdaj, jaz sem prepričan, da bodo tudi izračuni do faze obravnave pripravljeni – predloga, tako, da bo seveda jasno, kako te številke kažejo in v kakšno smer. Definitivno izračuni kažejo, da bi recimo ob vozovnici, ki bi bila v vrednosti treh Evrov, ta projekt, z upoštevanjem stroškov obratovanja, amortizacije in investicije pravzparav že okoli leta 2016 lahko na nek način se pokrili. V primeru dobrih sto petdeset tisočih potnikov na leto.

Zdaj, če bi bila cena višja, verjetno lahko še prej. Če bi bila cena nižja, verjetno še manj, kot... Top je pač odvisno od tega.

Da vam pa samo povem še nek drug... No, seveda, če bi mestni svet določil ceno, je seveda logično, da je pač treba neko – neko rezervo pač nekje imet. Ne nazadnje je pa tako. Prodanih kart, recimo na Ljubljanskem gradu, za grajski stolp je bilo 112 tisoč. Tako, da številka 150 tisoč ni seveda tako nerealna, da bi lahko pravzparav zahtevala kakšen smeh, no. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Kovačič. Minuta, izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, tako enostavno to ni. Če bi bila cena višja, bi pa stroški pokrili prej, ne? Če bi bila cena višja, pač bi bilo manj potnikov in ravno tako ne bi pokrili tiste stroške prej. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Doc. dr. Gomišček. Replika na repliko. Minuta.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, tudi sam bi isto rekel, kar je moj kolega Kovačič tlele rekel. Dejstvo je, da je pri Ljubljanskem potniškem prometu, se ta računica ne izide. In to računico prakticiramo že kar nekaj deset let, ne? Vedno višje cene ne pomenijo, da se več ljudi vozi z avtom. Druga stvar, ki pa je, je pa to, da te podatke, ki jih je zdele kolega Slavko Slak povedal, da bi tudi sam rad videl enkrat. In, da bi videl tiste postavke, ki so še zraven. To pomeni, koliko bo dejanski strošek te železnice? Te vzpenjače? Koliko bojo obratovanja stala in tako naprej. Tako, da ne vem, jaz kot svetnik tega podatka nimam. Kolega Slak, če ga vi mate, dajte enkrat na mizo prit z njim, pa bomo videli. Pol bomo pa lahko rekli, malo več cene in malo manj cene. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replike na replike so izčrpane. Tudi replike na razpravo gospoda Sodrznika. Gospod Sodrznik ima zdaj možnost za odgovor na vse replike. To je tri minute. Izvolite.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Pravzaprav lahko zelo koncentrirano odgovorim na eno bistveno repliko, to je na gospoda Jarca. Namreč, gospod Kuščer in Kovačič – ne polemiziram z njimi. Ker stvari so, kar se tega tiče dokaj relevantne. Gospod Jazbinšek, pa itak mi ni repliciral, ampak je, kot običajno izkoristil čas za razpravo. Tako, da ni problema.

Pri gospodu Jarcu je odgovor, ali pa rečmo pojasnilo, ki sicer ni – nima veze s to vzpenjačo. Pa vendar – zelo enostavno. Ima pa dve dimenziji. Eno je, en odgovor je vsebinski, en je formalni. Vsebinski dogovor je sledeč. Leta 96 je mestna uprava opravila razpis na podlagi urbanistične študije v tem mestu. Za deset parkirno garažnih hiš. In te garažne hiše, za katero ste stali vi, ni bilo v tem urbanističnem načrtu. Še več. Lahko sem prepričan in z gotovostjo trdim, da ne bi takrat, bi rekel – močno lobiji pritiskali na bivšega župana Rupla, ki je potem ta razpis razveljavil, da bi mi danes te stvari, te garažne hiše že imeli. Tako, da morate vprašat nekoga drugega, zakaj jih nimamo. In kakšne so posledice za to mesto? Zelo velike.

Drugi del tega vsebinskega odgovora je ta, da je bil eden predstavnikov tega lobija, ki je tudi pritiskal na župana Rupla, vaš vrli cenjeni kolega, podžupan, gospod Vidmar. Ki je seveda si predstavljal vlaganje zasebnega kapitala približno tako, da bi bil zasebni kapital investitor, na račun javnih sredstev. Sam seveda takega projekta nisem mogel in ga tudi nikoli ne bom podpiral. Kar se pa tiče formalnega razloga, zakaj sem to naredil 10. oktobra, vam tudi povem, ker mam hudičevo dober spomin. To pa zaradi tega, ker je takrat bivši župan že pete odnesel. In sem po sklepu mestnega sveta dobil pooblastila nazaj. Ker sicer, verjemite mi, bi to storil že prej. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zadnji je k besedi prijavljen – ne da se... Zadnji je k besedi prijavljen gospod Zvone Penko. Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovani svetniki in svetnice. Ne morem se strinjati s trditvijo, ki je bila izrečena v razpravi, da je Ljubljanski grad ena najatraktivnejših delov Ljubljane. Trdim, da je....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...atraktivna v turističnem smislu. Pa pogledjmo staro Ljubljano. Pa pogledjmo Tivoli. Pa pogledjmo Golovec. Pa zlasti pogledjmo Tržnico. Ki je interesantna za – za turiste, bom rekel – celega sveta. Tam slišiš babilonske, babilonske pogovore. Ki jih ne razumeš. To po atraktivni plati. Ima pa atraktivnost tudi drugo stran, ki se...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim za mir v dvorani.

G. ZVONE PENKO

... ki jo turist tudi zabeleži v spominu. Na primer, umazana igrišča. Polna odpadkov. Neredno pobiranje v Tivoliju. Nepokošena trava, recimo, ob Jamovi cesti, v parku Toscaninijevem. Tam imamo Inštitut Jožefa Štefana in tako dalje. To je ta negativna plat. Zato pravim, da ni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Zato pravim za mir v dvorani...

G. ZVONE PENKO

Zato trdim, da ni v Ljubljani najpomembnejša tirna vzpenjača. Ampak, še marsikaj drugega bo potrebno prej storiti. Ne morem pa se iznebiti vtisa, da se o tej tirni vzpenjači pogovarjamo, kot o novi otroški igrači. Nič ne vemo kdaj jo bomo odvrgli. Nabavili kako novo. Tako se pogovarjajo otroci tudi o živalih in tako naprej.

To da vedet ravno ta 14. člen, kjer zavarujemo to svojo, kjer je v predlogu zavarovana ta nesigurnost projekta. Mislim, da se ta 14. člen, če že bote glasovali za to, mora izbrisati. Da to naj sprejme izgradnjo – izgradnjo te vzpenjače – koncesionar. Ki bo imel lastna sredstva. In bo plačeval nam – MOL-u primerno pristojbino.

Zakaj bom glasoval proti? Moja slaba izkušnja je, da – ko rad potujem z avtobusom ali biciklom. Ampak, ko moraš nekaj nabavit na trgu, greš pa z avtomobilom. In tam redko kdaj dobiš parking. Ker je pač ta tržnost in premajhen. In zdaj bomo od tam vzeli – od tam bomo še vozili preko vzpenjače – vzeli še toliko parkingov, ki jih ne bojo mogli meščani uporabljati za svoje nakupe. Predlagam, tako, kot smo v mesecu aprilu se pogovarjali o potniškem ljubljanskem prometu, da bi se podražila vozovnica. Predlagam, da se iz tega denarja, ki je namenjen v proračunu za to vzpenjačo, da se nabavijo minibusi in da iz Prešernovega trga vozijo na grad. S tem bo začasno problem rešen. Ne rečem pa v neki prihodnosti. Ko bo več stvari urejenih v Ljubljani, da se to tudi ne izpelje.

Kar zadeva javne podpore, pa že takrat, ko še nisem bil član mestnega sveta, sem kontaktiral z ljudmi, ki so bili kategorično proti. Jaz sem še razmišljal. Tudi danes in zadnjič sem razmišljal. Ampak, zdaj se odločam proti, ker je še kaj drugega pomembneje prej postoriti, kot to. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. K besedi se je prijavil še – replika, gospod Jarc? Najprej ima besedo za razpravo gospod Vrbošek. Izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Glejte, moj svetniški kolega, gospod Franci Slak je povzel v svoji razpravi v bistvu razpravo, ki smo jo imeli na svetniškem klubu, ko smo šli čez tale dnevni red. No in eno je razprava o samem odloku, o koncesiji za graditev. No, tukaj notri je nekako pozabil omenit, da čeprav je največji problem ta 11. člen, ko govori o ceni prevozov. Vendar, mji smo bili mnenja, da bi bilo treba celotno ime – Odlok o koncesiji za graditev... spremeniti, ne? Ker tukaj samo zgradiš, ne? Pa nič drugega. Ostalo je pa potem upravljanje tega in mpa profitne

situacije, ki nastanejo ali ne nastanejo. In kako je mesto pri tem obligirano. No, mislim, pa se tudi v tej svoji razpravi ne bi v to spuščal. Predvsem pa smo imeli razpravo v svetniškem klubu v dveh delih. In osnovni del pa je bil ta splošni. Kajti, ocenjevali smo, da je v bistvu sam projekt zadosti zanimiv za Ljubljano. Vendar, pridobil sem si verodostojne fotokopije projekta, ki ga je podpiral gospod župan Hribar, ko je že davnega leta – kmalu po potresu je prosil na Dunaj za dodatna sredstva, da bi to zgradili.

Ampak, zanimivo je, ne? Sredstev ni dobil. Veliko sredstev je bilo z Dunaja pridobljenih v Ljubljano. Vendar je ugotovil, da je bilo potrebnih veliko več stvari, kot pa vzpenjača na grad. V končni fazi. On je sicer prosil, ampak denarja ni bilo. In smo vsi skupaj ugotovili, da danes – da se danes kaj drugače ni nič novega dogodilo. Oziroma, da je problem enako, ne? Zato pravimo, da je projekt sicer zanimiv, vendar ga je pa treba dodelati. Ni pa sprejemljiv za ta čas. Kajti, mesto ima veliko več bolj pomembnih potrebnih projektov. In je tudi – finančno ni v takem stanju, če se zadolžujemo levo desno, da si vzpenjače enostavno sedaj ne moremo privoščiti. Kljub temu, da so bila že neka sredstva vložena v to. In, da je to. Veliko ceneje je to ustavit – te konje. In se posvetit projektom drugim.

Jaz sem že tukaj govoril in ponavljam danes spet – področje Polja, proti Zalogu, z vsemi projekti kanalizacije, s problemi cest in tako naprej, je veliko, veliko bolj potrebno. In, ko se v pogovorih z občani, ki jih imam v kontaktu zelo veliko. Vsi me napadejo, kaj se greste neko vzpenjačo, naredite vsaj kanalizacijo, da bo – pa pločnike, da bo odtekalo, ne?

Skratka in mislim, da če bo koalicija v mestu ocenila, ne? Da so te pogodbe potrebne, da se to naredi. In bremeniti mestni svet dolgoročno oziroma mestno občino, jaz se bojim, da jim to zna – da vam zna to celo uspeti. Vendar, povzeli boste vse odgovornosti, ki nastajajo iz tega. Skratka, v temu, proti koncu mandata, se moramo mestni svetniki zavedati in pa tudi posamezne stranke, da se nekako moramo nehati podrežati neki vezani trgovini al pa pritiskom. In, moram celo priznat, da smo neusposobljeni, da sodelujemo pri legitimnosti tako dolgo – daljnosežnih teh odločitev, ki bodo v mestu pač potegnile za sabo marsikaj. In zato tudi predlagam, da se, ko se bo to sprejelo – ne da bo – da bojo mestna občila oziroma javna občila napisala – mestni svet je sprejel. Al pa soglasno sprejel. Predlagam, da se od spodaj navedejo vsi mestni svetniki, ki so to potrdili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima še gospod Mihael Jarc. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Ponovno trdim, da so Ljubljančani žrtve medstrankarskih spopadov. So bili in bodo. Pri tem projektu in pri prejšnjih projektih. Namreč, razprava, rdeča nit razprave je bila, naj se javni denar – proračunski denar ne vlaga v ta projekt. To je razpravljal gospod Kovačič, gospod Sodržnik, gospod Kuščer, gospod Cizelj, gospod Gomišček. Vsi so razpravljali.

Ko so potekale priprave na ta projekt, so - je dnevno časopisje poročalo o izjavah gospoda podžupana Slavka Slaka, gospe županje, da se trudijo poiskati zasebnega investitorja, ki bo ta projekt peljal naprej. Jaz verjamem, da so bila poročila v medijih točna. In, da so se imenovani dejansko trudili, da bi dobili zasebnega investitorja. Drugo vprašanje pa je, zakaj ga niso dobili? To je ključno vprašanje. Zakaj ga niso dobili? Iz vrst, iz zasebnega kapitala, iz gospodarstva? Verjetno zato, ker so vsi zasebni investitorji ugotovili, da jim kratkoročno, vsaj v desetih, petnajstih letih projekt ne bi vračal vložka. Ker je infrastruktura, vsakršna infrastruktura v tem kareju podhranjena. Bilo je omenjeno že ne vem kolikokrat danes, iz

strani imenovanih, ki sem jih imenoval, da pač zadeva ne bi šla iz tega, ker je prometno zadeva preveč nasičena. Da bi bilo treba nekje en prostor sprostit. In zadeve so šle kamor so pač šle. Dejal sem že tudi v repliki, da bi moral biti ta projekt, ki sicer ni slab, v zvezi torej, kar se tiče vzpenjače – vendar se ga dela od zgoraj navzdol. Namesto od spodaj navzgor. Skratka, želimo prižgat svečko na torti. Ko torte še nikjer ni. Ker je infrastruktura popolnoma podhranjena, kot sem rekel.

Kar se pa tiče očitkov, ki sem jih bil ravnokar deležen od prejšnjega direktorja uprave, na račun nekega podžupana, ki ga je davno že odplavilo - ni prišel niti na volitve leta 98. Prav verjetno tudi iz teh razlogov, ki jih je očital gospod Sodrznik. Ampak, jaz s tem nimam pravzaprav nič.- A veste? Z njim nimam jaz nič. Če ste vi njemu to očital in vi gospa Potočnikova, ki nameravate še očitat. Projekt grajske garaže v grajskem hribu, bi oživil mestno jedro. Bi – bi - bi pomenil vsakršen procvit tega mesta, v tem delu. In torej, zdaj očitat – mel ste škarje in platno. Tist sporen človek je odšel. Bi lahko zadeve peljali naprej, ne? Če je bil projekt dober. Ker pa pač gre za medstrankarske spopade, ste ga pač, po domače povedano – zadavili. Mel ste možnost. Saj bi lahko drugo komisijo oblikoval, pa šli s projektom naprej, ne? Dejstvo je, da sem vam očital vašo nenačelnost. Takrat ste se zavzemal za to, da naj se zasebni kapital ne vlaga v javno infrastrukturo. Danes – danes je pa ravno obratno, ne? Se zavzimate za to, da bi se zasebni denar vložil v javno infrastrukturo, kar nedvomno grajski grič je. Ne? Tu gre za, bi rekel – princip resnicoljubnosti, ne? Pustite vi tiste – vi tiste zadeve, ki so bile takrat pod mizo delane. Če bi imel jaz takrat kar koli z njimi, danes ne bi tega projekta ponovno obelodanjal.

Mel ste škarje in platno. Bil ste direktor uprave. Gospa Potočnikova je bila županja. In bi – in bi zadevo lepo peljal, če je bilo tako. Ampak ne, vi ste potem začeli z nekimi drugimi projekti. Ne vem kaj – ene druge – Rdeči križi so bili. Pa Bohoričeva in tako naprej, kjer so se zadeve pletle. Ampak, pustimo to, to je zgodovina.

Jaz sem povedal, kar sem mel za povedat. In vem, da sam tega ne bom speljal, ker sem sam in edini. Če pa bo to kdo drug naredil v prid meščanov in meščank. Pa še kaj družga. Lepo je bilo danes povedano, da je vsaj triintrideset ali pa štirideset projektov bolj pomembnih v tem mestu. In, da bi jih mogli narediti že prej. Ampak, ker se pač dela z javnim denarjem, oprostite izrazu, kot svinja z mehom. Bila je omenjena S.I.B. banka. Blo je omenjeno, so bila še nekateri – drugi zgrešeni projekti. Zato pač nimamo mosta pri Cukrarni. Nimamo vrsto pomembnih komunalnih objektov. Čistilne naprave. Voda podtalna ni taka, kot bi morala bit, pa bi lahko bla, če bi bil denar, da bi se dale subvencije kmetom. Da bi sonaravno kmetovali in tako naprej. Ampak, mi pač prižigamo, hočemo prižgat svečko na torti, torte pa ni nikjer. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Miha Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ko smo delali Zakon o gospodarskih javnih službah, kjer je prvič v zgodovini Slovenije bil uporabljen pojem koncesije. Ker smo morali tud razložiti v državnem zboru, ne? K so nam rekli, ja kaj pa vi mislite, saj tukaj je deset novih kategorij, ki jih naše – pravni red ne – ne – nima. Sem rekel – gospa, mislim, da je bila gospa tale... no... saj je vseeno. Ne? Oprostite, sem rekel, naš pravni red ma organizacijo združenega dela, pa temeljno organizacijo združenega dela. Boste ja dovolili, da deset novih kategorij not prinesemo. V resnici smo pa mel. Namreč, mel smo obvezno zakonodajo glede koncesij. Naravnih dobrinah za tujce. No, tako, da je pol ta pravna služba morala počepniti, ne? Pred tem. Da smo deset novih kategorij.

Vendar, ko smo pa kategorijo koncesije vpeljevali, ne? Smo pa vedeli nekaj, ne? Kar se v tej Ljubljani potrjuje, v drugih občinah pa živi. Ne? V pravo smer, ne? V Ljubljani pa ne. In sicer, vedeli smo, da če ti daš koncesijo, monopol, moraš vedet kako jo daš. Moraš vedet, ne? Kaj hočeš. In moraš vedet kaj boš nazaj dobil. In teh znanj, seveda, v Ljubljani ni. Ob primeru garažne hiše v gradu, je bilo zelo zanimivo, da je »Stuak« znal, na osnovi našega prava, pridet do župana Rupla, s papirjem, ki se mu reče – namera. Ne vem, kako se reče zdaj, lahko pogledam tule not, ne? Ampak, tej nameri bi moral sledit seveda koncesijski akt. In na osnovi tega – pogodba. Seveda bi »Stuak« reskiral, da bi moral na razpisu pridet do pogodbe. Ampak, mel je prednost, ker je imel predznanje. Tudi na razpisu. V Ljubljani se je pa zgodilo to, da sta Rupel in Vidmar preskočila koncesijski akt, ne? In šla v koncesijsko pogodbo. To je ta libertarnost, ne? Ne? To je šverc komerc – Martin Krpan in te reči, ne? V Ljubljani, ne? Ne moreš mimo tega ne moreš, enostavno ne moreš urejen funkcionirat.

Drugo, ki se je zgodilo s to garažo, ki jo jaz v grajskem hribu podpiram. In v primerjavi z garažo pod Vodnikovem trgu, bom vse napel, da pod Vodnikovem trgom ne bo garaže, ne? Ampak, da bo kvečjemu v grajskem hribu – je pa to, da se je zgodila seveda zarota takrat – rekel bi nekih gradbenikov. Pri izbiranju teh desetih reči. Ne? In je recimo v grajskem hribu bla pa, bla pa zanimiva tista garaža, ki je bila malo bolj ravna...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Garaža, ki je bla mal bolj ravna, ne? In, ki je bila v resnic tam pri Ljudski kuhinji. Bistvo garaže v grajskem hribu ni to, da je pri Ljudski kuhinji, ampak je to, da je v mestnem svetu, v vsakem mal večjem atriju, seveda iz te garaže vstop na Mestni trg in na Stari trg. Takrat se je izkazalo seveda in nesposobnost – nesposobnost tudi zemljiško lastnino, ki je bila na mestu, združiti s temi investicijami in nesposobnost dat koncesijo ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite.

G. MIHA JAZBINŠEK

... recimo, ki bi lahko končala na koncu v lisičenju, ne? V določeni okolici. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika, gospod Sodržnik. Izvolite.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala. Bila je uporabljena beseda resnicoljubnost. Saj, zaradi resnicoljubnosti sem jaz povedal stvari, na katere seveda gospodu Jarcu nisem dolžan odgovarjat. Če kdo ni dobro razumel, si pa naj magnetogram prebere, ker jaz tega ponavljal več ne bom.

Kar se pa tiče mojega odnosa do zasebnega kapitala, gospod Jarc, vam lahko povem, da sem ga zagovarjal že takrat, ko ste vi še vstopnino pobiral na Ljubljanskem gradu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. In dajem besedo prof. dr. Pirnatu, za odgovore na nekatere dileme. Izvolite, gospod Pirnat.

G. DR. RAJKO PIRNAT

Ja, najlepša hvala. Spoštovane gospe in spoštovani gospodje, Jaz ne morem govoriti niti o ekonomski opravičenosti niti o drugih razlogih za to tirno vzpenjačo. Kot izhodišče za sestavo odloka, ki ga obravnavate, mi je bila predstavljena odločitev, da je investitor v to tirno vzpenjačo, v svojem bistvu mestna občina – torej, da bo to delala mestna občina. In, da je seveda že, ob sprejemanju nekaj odlokov, ki urejajo mestni proračun bila ta odločitev sprejeta in potrjena.

To je bil seveda tudi glavni razlog, zakaj sem na začetku poskušal usmeriti razpravo v ta odlok. Ne pa v splošno razpravljanje o tem, ali Ljubljana potrebuje to vzpenjačo. In ali naj bo mestna občina Ljubljana zares investitor. Zdaj, to je sprejeta odločitev oziroma je že izvajana odločitev. Gotovo je mogoče vsaki odločitvi, ki smo jo kdaj nazaj sprejeli ponovno razpravljati in jo razmisliti. Ampak, moramo to upoštevati, da prav veliko tega ni pametno početi. In tudi zdaj seveda ne morem govoriti o teh vprašanjih. Gotovo se bodo še pojavljala. Ponovno obnavljala. Taka je pač narava političnega odločanja.

Nameravam govoriti seveda samo o odloku. Zdaj, osrednje vprašanje, ki je bilo tu izpostavljeno – tu je gotovo temeljno vprašanje je, neposredna podelitev te koncesije. Že ob svoji predstavitvi sem povedal seveda, da zakon ni temu naravnani. In res, seveda, v črkah zakona 28. člena, ki ste ga mnogokrat citirali, nedvomno zelo natančno prebrali, ni najt točno tega primera. Ampak, zdaj seveda, če ne najdemo v zakonu točno tega primera, ki ga obravnavamo, se moramo potem oprt na kakšne druge razlage zakona. Lahko pa seveda tudi rečemo, da zakon tega ne omogoča.

Najprej je treba tu izhajati iz tega, da ta koncesija ni javno – zasebno partnerstvo, kot je gospod tule zelo dobro ugotovil. Nobenega zasebnega kapitala ni mišljeno, da bi se tu vložilo. Žal v našem pravnem sistemu se izraz koncesija uporablja tudi za mnoga druga razmerja. Ne le za javno – zasebno partnerstvo. In obratno, seveda, koncesija je samo ena od oblik javnega – zasebnega partnerstva, zato morate to upoštevati. Ponovno poudarjam, tu je investitor mesto, v svojem bistvu. In – in nobenega zasebnega kapitala naj bi se tu ne vložilo. Vsaj tako naj bi bilo tu meni predstavljeno.

To seveda pomeni, da bi razlaga, po kateri bi morala, če beremo 28. člen črkobralsko, torej po njegovih črkah in vejicah, mestna občina nekaj, kar misli sicer sama narest, iz različnih razlogov, to se ne bom spuščal, dat na javni razpis. Da bi in potem, seveda, bi to pomenilo, da na tem javnem razpisu ne sme sodelovati. Kajti, na javnem razpisu ne sme sodelovati nekdo, ki je pripravljati razpisno dokumentacijo. Pa tudi o vlogi ne more odločati nekdo, ki je dal eno vlogo. – Bi bila taka razlaga zakona popolnoma in do konca absurdna. Pomenilo bi namreč, da občina ne more biti investitor v žičniško napravo. To gotovo ni bil nikoli namen Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb. In prepričan sem, da ne glede na besedilo 28. člena, ki res po besedah ne pokriva tega primera, je treba izhajati iz interpretacije po namenu zakona, kot sem že uvodoma povedal. In iz te interpretacije po namenu zakona, pridemo do tega, da je tudi celo v 28. členu nekako pokrit položaj, v katerem ima Mestna občina Ljubljana, čeprav še nima neke žičniške naprave, pa vendarle že grad, ki bo s tem, ko se ta vzpenjača zgradi, pridobil novo možno funkcionalnost. Vsaj tako je bilo meni predstavljeno in v to se seveda v ostalem niti ne bom spuščal.

Torej, moje trdno prepričanje je, da je možna in razumna razlaga zakona, da v primeru, ko se občina odloči, da bo pač sama investitor in sama postavila to žičniško napravo, je ta razlaga

skladna z zakonom možna. In ni mogoče brat zakona tako, da bi popolnoma omejeval v bistvu ustavno pravico občine, da razpolaga s svojim premoženjem. Kar, kar bi taka interpretacija pomenila.

Potem druga, druga najpomembnejša skupina pripomb, je merila na oblikovanje cen, na nadomestilo. Gotovo bo te pripombe, jaz jih zdale ne mislim vse analizirat – treba proučit. Gotovo je seveda mogoče jasneje določiti, kateri vsi stroški naj bi se pokrivali. Čeprav menim, na koncu bo vedno morala biti še tista splošna klavzula – in vsi drugi stroški, ki so zvezani z obratovanjem ali z vzdrževanjem te vzpenjače. Kajti, ob zelo natančnem naštevanju položaja v nekem predpisu, potem vedno se znajdemo v tej nevarnosti, da bo nekdo rekel – ja, tega pa v tem členu ni najt.

Jaz mislim, da je bolje, vsaj na ravni odloka ostati na splošnih formulacijah, gotovo pa kažejo vse te pripombe proučit. Jaz se popolnoma strinjam, da bi bilo smiselno natančno videti, kakšni stroški naj se iz te cene pokrivajo. Tudi morda, kako naj se cena oblikuje. Čeprav, odlok predvideva, da boste o ceni razpravljali tukaj. Jaz sicer nimam velikega zaupanja, da bo to vodilo v ekonomsko ceno. Ampak, gotovo pa boste imeli možnost vplivat na to, kakšna bo cena.

Kar pa zadeva nadomestilo, pa vas moram opozoriti, da je to nadomestilo posledica – že zakonska posledica določitve, da gre za javno službo. Namreč, zakon že sam, v 47. členu zakona določa, da v primeru, če občina določi obratovanje neke žičniške naprave, kot javno službo in potem določi prenizko ceno. Torej, tako, da ne pokriva vseh potrebnih stroškov. In nekega minimalnega donosa na kapital, da je v takem primeru – mora zagotoviti takemu investitorju za žičniško napravo nadomestilo. To kar seveda ta določba pravi, je le nekolikanj oskubljen. Ni treba čisto, kot v enakem obsegu, kot to predvideva 47. člen zakona, ampak nekaj manj. Ampak, kot že rečeno, javni zavod, ki je v celoti v lasti mesta, je samo oblika – se pravi Zakona o javnih financah – organiziranja občinskega premoženja. Če je samo oblika organiziranja njenega premoženja, jasno ne bo občina sama sebi pokrivala izgube, razen računovodsko.

Tretja skupina razprav je merila na to, katera oseba naj bo tista, ki bo pravzaprav koncesionar za graditev. Torej, ki bo tisti instrument mestne občine, preko katerega bo pravzaprav izvedla to investicijo. O tem nimam jaz nobene posebne preference. Kot eno od izhodišč pri pripravi odloka je bilo pač predstavljeno, da je smotrno privezati prirejanje različnih prireditev na Ljubljanskem gradu z obratovanjem te vzpenjače. Kajti, predstavljeno mi je bilo, da je načrt, da bi pomemben del potnikov te vzpenjače pravzaprav bili prav obiskovalci teh prireditev. Namreč, eno je seveda kolesarit na Ljubljanski grad v lepem sončnem vremenu. Drugo je pa zvečer, v dežju it, na prireditve na Ljubljanski grad s kolesom.

Potem je še nekaj drugih, morda manj pomembnih pripomb. No, gotovo je vprašanje koncesijske dajatve pomembno vprašanje. Namreč, gre za vprašanje, ali je namen mestne občine, da – čeprav, v bistvu samo računovodsko, ker je javni zavod tako ali tako njeno premoženje, nekako dobi nazaj v proračun povrnjeno to investicijo? Ali pa tega ne izvaja, pa zahteva, da ta njen instrument, torej njena pravna oseba, investira v obnavljanje gradu. To je stvar odločitve. Pripomba je opravičena. Torej, možno je najt pravni mehanizem, preko katerega se investicija vrača v mestni proračun. Pa mora potem mestni proračun zagotavljati ta sredstva. Gotovo bo – to ni moja odločitev, gotovo bo naročnik tu to razmislil. In seveda v naslednjem, v fazi predloga, boste pač s to odločitvijo soočeni.

Ostale pripombe, saj pravim, jih ne bom ponavljal. Nekateri se mi zdijo razmisleka vredne, vendar pa nisem pooblaščen, da bi o njihovi primernosti ali utemeljenosti razpravljali.

Naj na koncu pa še rečem, da seveda so bile tu izražene tudi neke pavšalne pripombe, o kvaliteti odloka, brez zelo dobrih odgovorov. Mestoma celo žaljive in sarkastične. Mel sem že namen na ta način odgovarjat, pa ne bom, ker bi bilo to neprimerno zame in za vas. In se vam v tem smislu zahvaljujem. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo na odločanje in sicer o

PREDLOGU SKLEPA... in sicer o Predlogu sklepa, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o koncesiji za graditev tirne vzpenjače na Ljubljanski grad, skupaj s pripombami iz razprave.

Obrazložitev glasu. Doc. dr. Gomišček. Minuta, izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Najlepša hvala. Če že nisem moral razpravljat, bom vsaj na hitro obrazložil svoj glas. Glejte, kar niso uspeli naši predhodniki, to se pravi pokvariti vedute nad Mestnim trgom, to bomo storili mi sedaj s to tirno vzpenjačo. Zdaj, če zanemarjam okus, en ali drug, potem pejmo na finančno situacijo, ki je pa res kritična v našem mestu. Niti ene finančne projekcije nisem videl. Kako je ta stgvar res krizna, kar se financ tiče, lahko prikaže odlok oziroma osnutek odloka zdaj, ki smo ga dobili 26. aprila. Tam piše, da je cena prevoza oblikovana tako, da skupni prihodek upravljavca pokrije stroške upravljanja, obratovanja, vzdrževanja in upravljanja žičniške naprave. Ni govora o nobenem pokrivanju nakupa. 23. maja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Bom pohitel. 23. maja je cena prevoza dobila tudi povrnitev investicije v tirno vzpenjačo. To se pravi aprila niti tega ni bilo še vkalkuliranega v ceno. Moram reč, da je podobna argumentacija – sem že slišal pri S.I.B. banki in pri Stadionu, d.o.o.. Zaradi tega trdim in vam svetujem in sam se odločam proti tej tirni vzpenjači. To je bilo v mojem imenu.

V imenu pa celotne stra...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... svetniške...

GA. DANICA SIMŠIČ

Tudi dodatna obrazložitev. Tako, da nimate več možnosti. Gospod Dolinar, izvolite, minuta.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Torej, v skladu z ustavo lahko občina svobodno uporablja svoja proračunska sredstva za gradnjo objektov. Za svoje investicije. Kako pa ta sredstva uporablja, pa določa

Zakon o javnih naročilih. In sicer o oddaji javnih naročil za gradnje. In sicer, to je sistemski, sistemski predpis za to področje. Ne more ga nadomestiti Zakon o žičniških napravah, ali kakršen koli drug akt. Če se Zakon o žičniških napravah – govori, da se lahko v tem primeru gradi brez razpisa, kadar ima že lastnik že neko enako napravo. In gradi dodatno. Potem je to v skladu z Zakonom o javnih naročilih. Ki to tematiko obravnava. Ker pa se tukaj izognemo pač javnim naročilom, jaz mislim, da je to pač v nasprotju z Zakonom o javnih naročilih in je izbira koncesije, kot...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. DAMIJAN DOLINAR

... nenaravnega sredstva in nenaravne zakonske podlage prav s tem ciljem izbrana. Hvala. Zato bom proti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu, gospod Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Kako bi lahko podprli nekaj, ki pomeni izvedbo tistega, proti čemur smo bili vseskozi? Mislim, da ta dilema je sama po sebi zelo jasna naši županji. Sama je podpirala proračune, s katerimi je to postavko uzakonila. Na kar se je s projektom soočila in ugotovila, da ni tako dober, kot se zdi na prvi pogled. Ampak, zaradi svoje konsistentnosti ta projekt pelje naprej.

Naša svetniška skupina seveda priznava pravico koalicije, da v Ljubljani postavi spomenik. Da ga vzdržuje. In zato seveda dajemo na razpolago koaliciji in tistim, ki pač to želijo, da se o tem pač izjasnujejo. Mi pri tem glasovanju ne bomo sodelovali. Povsem jasno smo povedal zakaj smo proti. Povsem jasno smo povedali tudi vsem v Ljubljani, da je to za naše pojme škodljiv projekt.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

In zaradi tega seveda, da ne bi prihajalo do debat in diskusij, kdo je bil za, kdo je proti, bomo tudi zapustili dvorano in vam priznal možnost samoodločitve. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za obrazložitev glasu, gospod Jazbinšek. Izvolite, minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz sklepčnosti ne bom zmanjšal, ne? Tega inštrumenta ne bom.. Drug vprašanje, kako bom glasoval za sam osnutek, kar ni relevantno. Ne? Relevantno je, da ostane sklepčnost, ne? Zato, ker me navaja z neskončnim optimizmom, ne? He, he... to, da imamo dvofazni postopek. In seveda bom pa zelo strog pri tem, da če ne bomo ugotovili, da je do predloga treba, skladno s pripombami, ki so se tle dost pestro artikulirale, da zadeva usmeri čim manjše, čim bližje gradbeni pogodbi za dve leti. Prva faza, čim bližje klasični, rekel bi, javni službi v javnem zavodu. Druga faza – in seveda ob tem, da se dajo pred predlogom na mizo tudi ekonomski izračuni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In je eventualni riziki, pri teh ekonomskih izračunih.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več želj, gospod Vrbošek, izvolite.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Lejte, v razpravi svetnika Nove Slovenije, ste verjetno razbrali, da smo ocenili, da sredstva, ki so potrebna za izgradnjo te vzpenjače, bodo koriščena iz proračuna. To se pravi, da ne moremo nekako podpirati tega, ko vidimo, da je proračun že tako na tankih teh postavkah. In menimo, da je tudi v Ljubljani veliko bolj potrebnih projektov, ki so potrebni za realizacijo. Potrebni nujno. Kajti v nekaterih stvareh so celo, kot sem že omenil, ogrožena človeška življenja. Hvala. In bomo proti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več želje po obrazložitvah... Joj, gospod Žagar, se opravičujem, če lahko prekinete pogovor in obrazložite svoj glas. Izvolite. Minuto imate na voljo.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa. Jaz sem se odločil, bom zaradi tega, ker je ta projekt, se mi zdi potreben za oživitev Ljubljanskega gradu, potrebno je, da v mestu Ljubljana tudi kakšen nov projekt končno dobimo. Da ne bo vse tako zaspano. Odločil sem se, da zadevo podprem, ker to je pač korak k izgradnji te tirne vzpenjače ali dvigatla, kakor koli mu rečemo. Tudi zato, ker se soočam vseskozi z veliko neodločnostjo in prema..., mestne koalicije. In ne bi želel, da čisto vsi projekti v Ljubljani zamrejo. Mislim, da je potrebno ta projekt podpret, da Ljubljanski grad končno zaživi. Mislim, da si ne bi upal odgovornosti nase prevzemat, da bi se umaknil in bi rekel, da Ljubljana tega ne potrebuje. Ker, če bomo vedno tako delali, čez deset let ne bomo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. JANEZ ŽAGAR

... imeli kaj resnega pokazat. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa mislim, da res ni več želje po obrazložitvah glasu. Tako, da prehajamo k odločanju o predlogu sklepa, ki sem ga prej prebrala.

In najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in ga zaključujem.

24 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 22, PROTI 7.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In s tem zaključujem 5. točko dnevnega reda. K 6. bomo prešli po odmoru. Zdaj pa odrejam pol urni odmor. Sejo nadaljujemo ob devetnajsti uri in dvajset minut. Hvala lepa.

-----o d m o r

.....konec 2. strani II. kasete.....

G. MILOŠ PAVLICA

... točko dnevnega reda.

AD 6.

**OBRAVNAVA GRADIVA ZA SVET USTANOVITELJEV JAVNIH PODJETIJ
POVEZANIH V HOLDING**

Prosim, če se lahko malo podiscipliniramo, pa posedemo po svojih mestih. Po dobri pol uri odmora, verjetno smo izmenjali dovolj vtisov... Kolega Sušnik.

Nadaljujemo s 6. točko dnevnega reda.

Gradivo za točko ste prejeli po sklicu seje. Po sklicu seje ste prejeli še Poročilo Odbora za finance.

Uvodno obrazložitev bo podala gospa Zdenka Grozde, direktorica Javnega Holdinga Ljubljana, d.o.o.. Za morebitna dodatna pojasnila pa so pri tej točki na seji navzoči tudi

začasna direktorica in direktorji – začasni direktorji pravzaprav. Hrvoje Drašković, Energetika. Borut Lenardič, Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija, Janko Kramžar, Javno podjetje Snaga, Bojan Lepičnik, Javno podjetje Žale, Gregor Feist – Parkirišča, Javno podjetje. In prokurist v Javnem podjetju Ljubljanske tržnice, gospod Kazimir Pregel. In za LPP – kot predstavnik LPP-ja, bo danes med nami Janez Zupan.

Prosim Zdenko Grozde, če lahko poda uvodno obrazložitev.

GA. ZDENKA GROZDE

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, spoštovani predsedujoči. Dober večer. Danes smo se tukaj srečali ob obravnavi gradiva za Svet ustanoviteljev. Svet ustanoviteljev, kot novoustanovljeni organ, na katerega so prenesene ustanoviteljske pravice občin, ustanoviteljic, ki bo tokrat prvič obravnaval poslovna poročila, obračune in zaključne račune javnih podjetij, povezanih v javni Holding Ljubljana oziroma, če uporabimo terminologijo zakona o gospodarskih družbah, letna poročila.

Glede na to, da županja, skladno s sklepom o pooblastilu za odločanje na Svetu ustanoviteljev potrebuje oziroma lahko odloča le skladno z navodilom mestnega sveta, ji bo ob obravnavi gradiva tokrat mestni svet podelil navodilo, kako odločati na že sklicanem Svetu ustanoviteljev. To možnost sprejeti akt o ustanovitvi Sveta ustanoviteljev omogoča. In podobno se je te možnosti poslužila še ena občina in sicer Občina Dobrova Polhov Gradec, ki bo prav tako svojemu županu podelila navodilo za glasovanje.

Pri odločanju potrebujemo za sprejem gradiva na Svetu ustanoviteljev 92 odstotno večino glasov. Kar pomeni, da poleg glasu županje za odločitev o predlaganem oziroma za sprejem gradiva potrebujemo vsaj še glasove treh oziroma štirih županov primestnih občin.

Glede na to, da je gradivo obsežno, bi čisto na kratko povzela najpomembnejše podatke o poslovanju javnih podjetij Javnega Holdinga Ljubljana v preteklem poslovnem letu. In sicer konsolidirani poslovni izid Javnega Holdinga Ljubljana in povezanih javnih podjetij za leto 2004 je pozitiven v višini milijarde in 200 tisoč tolarjev. Medtem, ko je dosežen poslovni rezultat matične družbe prav tako pozitiven v višini 802 milijona tolarja. Kar je, glede na planirani rezultat, ki je bil negativen v višini milijarde in 800 in glede na lanski ustvarjeni rezultat, ki je znašal 324 milijonov dobička, precej boljši poslovni rezultat.

Glede na navedeno pa, kot skupina vpliva na poslovni rezultat predvsem visok dobiček Javnega podjetja Energetika, ki je ustvaril poslovni rezultat v višini 2 milijardi in 200. Prav tako pa vsa ostala javna podjetja, v skupini poslujejo nad predvidenim rezultatom, ki so ga zapisala v poslovni načrt. Vključno z obema javnima podjetjema, ki sta poslovala z negativnim rezultatom, to je Javnim podjetjem Vodovod Kanalizacija in Javnim podjetjem Ljubljanski potniški promet, ki sta ustvarila precej nižjo izgubo od predvidene v poslovnem načrtu. Saj je javno podjetje ustvarjalo rezultat v višini milijardi. Negativen rezultat v višini dobre milijarde. Medtem, ko je v poslovni načrt napisalo rezultat v višini milijarde in 700. Javno podjetje Ljubljanski potniški promet, pa je skoraj da poslovalo s pozitivno ničlo, saj je tako rekoč samo za 2 milijona doseglo rezultat v negativni smeri. Kljub predvideni dobri milijardi in sto milijonov tolarjev negativnega rezultata. Torej, glede na skupino, je ustvarjen rezultat izredno dober. Prav tako rezultat matične družbe, ki bo, kot ste si lahko v predlogih sklepov tudi sami ogledali, tokrat prvič, v skladu s – seveda – sklepom lastnikov, ta dobiček razdelila tudi na ustanovitelje. V skladu s pripadajočimi poslovnimi deleži, kot to Zakon o gospodarskih družbah tudi omogoča.

Na investicijskem področju smo, glede na plan, ki smo ga predvideli, izvedli oziroma realizirali načrtovane naloge v višini 8 milijard 600, kar je nekoliko manj, kot je bilo predvideno v prvi prioriteti. Kjer smo planirali investicije za 9 milijard in 700. V pretežni

meri skoraj več, kot pol investicij je obsegalo oziroma je bilo neizvedenih na področju oskrbe s pitno vodo in odvodom odpadne vode. Pri čemer je Javni Holding Ljubljana zagotovil za izvedbo teh nalog 880 milijonov tolarjev, skladno s sklepi, ki smo jih lansko leto ob tem času sprejeli tudi na tem mestnem svetu.

V glavnem so bile naloge družbe usmerjene na, kot veste, odpravo naloženih popraviljalnih ukrepov. Oziroma, upoštevajoč ugotovitve Računskega sodišča, smo ustanovili nov skupni organ za odločanje. Na katerega so prenesene ustanoviteljske pravice lokalnih skupnosti, ki so bile do tega trenutka oziroma do sprejema tega akta le tem odtujene in potem prenesene na Skupščino Holdinga. Nadalje smo sprejeli prečiščeno besedilo družbene pogodbe – sedaj Javnega Holdinga Ljubljana. Vse v skladu s sprejetim aktom o ustanovitvi Sveta ustanoviteljev. V letošnjem letu pa smo, pa sem, na podlagi pooblastila sveta sprejela še prečiščena besedila aktov družb z omejeno odgovornostjo. Vse vezano na ustanovitev novega skupnega organa oziroma na izvrševanje ustanoviteljskih pravic.

Revizorji so nam v poročilih izdali pozitivna mnenja. Razen, kot ste si lahko sami prebrali, na konsolidiranem nivoju imamo sicer pozitivno mnenje, z dvema pojasnjevalnima odstavkoma. Pri čemer se prvi nanaša na neizdelavo bilanc stanja, ločeno za posamezne gospodarske javne službe in ločeno za druge dejavnosti. Drugi pa se nanaša na nevpis lastnine javnih podjetij v zemljiško knjigo. Ta dva pojasnjevalna odstavka sta se v poročilih pojavila že preteklo leto, če se spomnite? O tem smo že govorili. Vendar, glede na to, da se vsi zavedamo, da je nujnost vpisa v zemljiško knjigo, v skladu z zakonom. Vemo, da je potrebno, najkasneje v šestih mesecih vpisat spremembo lastništva, vendarle pa menimo, da z vidika smotrnosti velja počakati z urejanjem vpisov do tedaj, ko bodo izpeljani oziroma če bodo izpeljani, glede na odločitve lastnikov postopki prenosa infrastrukture nazaj lokalnim skupnostim... kar pomeni, da bo takrat namreč popolnoma jasno kdo in v kakšnem razmerju je lastnik posamezne nepremičnine oziroma posamezne infrastrukture. In se bo lahko izvedel le en popraviljalni vpis v zemljiško knjigo. Ponavljam, če bo do te odločitve prišlo.

Kar se tiče drugega pridržka, neizdelave bilanc stanja – ločeno za posamezne gospodarske javne službe, naj povem, da je, da so javna podjetja sicer na podlagi začasnih meril izdelala bilance stanja, ki pa jih zaradi tega, ker merila niso bila enotna, ker merila niso bila potrjena na pristojnem organu. Ker se pojavlja ogromno vprašanj, vezanih na novo sprejeto zakonodajo, Energetski zakon, Pravilnik o – o cenah, ki velja na področju javnih služb – oskrbe z vodo. Glede na mednarodne standarde, ki, s katerimi je Standard 35 potrebno uskladiti. Glede na to, da imamo veliko število lastnikov, glede na to, da je lastništvo neurejeno. Vsa ta vprašanja so prispevala k temu, da do sedaj javna podjetja ločenih bilanc stanja niso izdelovale. So pa izdelovale tako, kot vsa javna podjetja v slovenskem prostoru, ločene izkaze poslovnega izida, po dejavnostih. Ter podbilance sredstev v obveznosti oziroma v upravljanju.

Glede na pridržek oziroma glede na pojasnjevalni odstavek, ki so nam ga revizorji že zapisali, že v postopku predrevizije, ki se je izvajala v mesecih oktobru in novembru, smo na njihovo pobudo ustanovili posebno Projektno skupino, ki bo, na podlagi, ki bo skupaj prišla do enotnih kriterijev oziroma enotnih meril. Ki jih bomo potem predložili seveda našim lastnikom v potrditev. In upam, da že jeseni zastavili plan na podlagi sprejetih meril za izdelavo ločenih bilanc stanja.

Predlogi, ki jih imate v gradivu. Predlogi sklepov, so zapisani skladno s pristojnostjo novega Sveta ustanoviteljev. Kajti svet glede na Akt sprejema letna poročila javnih podjetij. Ki jih nato za, s potrditvijo na samem svetu, potrjuje še skupščina Holdinga, glede na to, da gre za statusno organizirana javna podjetja od družbe z omejeno odgovornostjo. Vse predloge sklepov so obravnavali in o njih odločali nadzorni sveti javnih podjetij.

Sedaj pa potrebujemo oziroma županja, kot zastopnica Mestne občine Ljubljana v svetu, potrebuje vaše navodilo za glasovanje o predloženih predlogih, ki so v takem besedilu bili sprejeti in bili potrjeni na vseh nadzornih svetih.

Kot sem pa že povedala, je pa tokrat pod toč..., oziroma črko – h – prvič predlagana tudi delitev dobička na lokalne skupnosti. Dobiček, se pravi čisti bilančni dobiček, brez oddvojene rezerve, znaša 762, dobrih 762 milijonov. In glede na sorazmerni delež, pripada Mestni občini Ljubljana 648 milijonov. Če seveda bo županja za to dobila pozitivno. Upam da. Hvala. Za vprašanja smo vam vsi, tukaj prisotni, vključno z direktorji, na razpolago. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa gospa Grozde. Prosim predsednico Odbora za finance, prof. dr. Metko Tekavčič, da poda stališče pristojnega odbora.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Spoštovani gospod podžupan. Spoštovane kolegice in kolegi ter ostali prisotni. Odbor za finance je gradivo za to točko dnevnega reda obravnaval na svoji 14. redni seji, dne 23. maja letos. Odbor se je opredeljeval do vseh osmih predlogov sklepov, ki jih je v gradivu predložila županja. In v zvezi z vsakim sprejel sklep, da soglaša, da Mestni svet Mestne občine Ljubljana pooblasti županjo, da na Svetu ustanoviteljev glasuje za predlog sklepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa za poročilo. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. Zato odpiram razpravo. K razpravi se je prijavil prvi dr. Zagožen.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa za besedo. Jaz čutim eno moralno dolžnost, da po svoji vesti opozorim ta mestni svet, da sem na seji Nadzornega sveta, preden sva bila z Ločkovnikom zamenjana... Jaz sicer ne vem kako to, da mi je po enem letu pretekel štiriletni mandat. Ampak tako – na -- verjamem, da to vse.../// nerazumljivo.../// vsaj za mene mislim, če za tebe to ne velja. Vendar, stvari bodo že pršle na svoje mesto, ko bo čas. Tako, da – tako, da sem jaz tam opozoril to, da je zelo tvegano razporejat dobiček Javnega podjetja Energetika.

Po mojih informacijah je – smo zdaj pred novim podpisom nove pogodbe za dobavo premnoga. Za Energetiko. Ki bo se skoraj da za sto procentno podražil. Te cene več ne bo moči obdržat. In zato ni – ni nobene verjetnosti, da bi lahko brez nekih rezerv na Energetiki ohranili ceno ogrevanja Ljubljančanom. Tako, da lahko Ljubljančani računajo na 10 do 15 odstotno povišanje cen ogrevanja. Po novih dobavah novega, mislim, tega dodatnega energenta. In, če bi Energetika imela neke rezerve, bi se to, ta pritisk na cene lahko s tem ublažil. Tako pa se ne bo mogel. Jaz sem takrat zahteval, da gre to moje mnenje na zapisnik. In tudi tu opozarjam mestni svet, da razporejanje dobička Energetike, v tem trenutku, pomeni, da ne bo nobenih rezerv, v trenutku, ko bo treba cene povečat. Da, torej, ko se boste odločili, ampak brez mene, za razporejanje tega dobička, se boste hkrati določili tudi za povišanje cen ogrevanja v Ljubljani. To bo najbrž padlo vam drugo leto pred volitvami. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Naslednji se je za razpravo – kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, jaz se nisem pripravljaj, ne? Dost na to razpravo. Ampak, zdele sem sam vzel v roke, pa sem pogledal, pa recimo – tole, kar je ravno kar gospod Zagožen rekel, ne? Pomeni to, da bo sedem županov brez enake pravne podlage. Brez enake pravne podlage, kot naša županja. Ker njim ni treba v mestni svet it, ne? Odločal to, da bo za, na škodo bodoče cene v Energetiki, ne? Šlo tisto, kar se pobere pretežno v Ljubljani – recimo v Vo-Ko, ki pa ni pretežno v Ljubljani, ampak je pretežno kar v vseh občinah. Ne? Tako, da to, da vemo, ne? Če bo županja glasovala, bo glasovala za to, ne? Da višja cena, istočasno seveda v spregi tudi z odločanjem, ne? Da gre to Horjul in tako naprej.

Ampak, tukaj recimo še en drug parameter, ne? Gledam recimo, tuki mal gledam, koliko bo Ljubljana dobila, pa gledam recimo, da bo – kar velike številke so pravzaprav. Se čudim, ne? Da so tako velike. Ampak, recimo na Parkiriščih je kar velika številka. Ampak, je samo ljubljansko. Pa na Žalah je kar velika številka. Nisem navajen tako velikih števil. Ampak, je samo ljubljansko, ne? Ne? Clo v Tržnicah vidim pozitivno številko. Ne tako majhno. Ampak, je spet samo ljubljanska, ne? Ampak, potem se bo pa delilo tukaj, vidim, ne? Po nekih ključih, ne? Te ključi, veste vsi, ne? Vsi veste, da je ta ključ napačen, ne? To je ključ, ki je v nasprotju zakonom, ki reče, tako za infrastrukturo, kakor za javna podjetja, da se jih deli med občine po teritorialnem načelu. In to ni bilo opravljeno v tistemu, kar eni pravijo bilanca, delitvena, ne? In, k še danes ni opravljeno, ker delitvene bilance ni. Ker ta mestni svet ni sprejel akta o delitveni bilanci. Imamo devet pogodb. Osem pogodb, ki so med sabo neenake glede tega. In tudi z enim letom zamika med sabo podpisane, kako se deli mestno premoženje. Ampak, zdaj se bo videlo tukaj, da se bo seveda – pritekal bo po enem ključu, odtekal bo po drugem ključu. In, recimo, ne? To, po katerem ključu bo šlo iz – iz Tržnic, Žal, ne? K približno njihov seštevek je približno tist – tist denar, ki se deli kot dobiček. Približno, ne? No, to pomeni, da ta denar, ne? Ki ne gre recimo Vo-Ki, ali pa ne gre Energetiki, ali pa ne gre ne vem kam. Ampak gre verjetno v tole, kar se na koncu deli, ne? Naš lasten denar bo šel po ključu. Takoj vidimo zgubo, ne? Zguba je 15%. Ne? Tisto, ki je v Ljubljani ustvarjeno in je šlo drugam, ne? Dobimo samo 85%

No, tako. Malo me tudi zanima, kako je v proračunu stvar, ne? Ta priliv, ne? Nenadni priliv. To pomeni, da bomo mel zdele konec junija, ne? Rebalans, ne? In jaz sem zadovoljen, da bomo imeli rebalans, ne? Pri teh izrednih prihodkih. Ali v proračunu not piše, da je prihodek tak? A je že not? A res, no, fino, hvala. Hvala lepa. Mislim, to je – fajn je, ker tako prijazno, Pavlica, da mi sprot da podatke. Ali je to kar v isti cifri, ali je mogoče v kaki drugi? Isti. A, ha. O.k.. Dobro. Ker jaz bi tud namen pol tega, ko bi prišlo v proračun, rad specificiral, pa bi rad do rebalansa, da pride dost kmalu, da bo do konca leta imelo kakšen smisel, ne?

Torej, jaz vidim zdaj to, ta prvo dejanje, ne? Da se tukaj pa zdaj dobiček deli. Ne? V tej zgodovini Holdinga. Prvič, ne? Vidim, jaz sem si ta prvo sploh napisal samo eno – en stavek – kupovanje ustanoviteljev. Ne? Zato, da bi se Holding ohranil, ne? Ampak, tle piše – Ljubljana bo mal oškodovana. Ampak, Ljubljana je itak benevolentna, pa mal tala sem, pa mal tala ke. In tako naprej. O.k.. Skratka, ves ta sistem ne klapa iz naslova, kero podjetje je v več podjetjih, v več občinah. Kero podjetje samo v eni. To se pravi, teritorialno načelo ne klapa. In seveda iz tega izhajajoč tudi – tudi potem eni prilivi.

Seveda, ne vem, moram reči, da me tud zanima pravna podlaga oziroma teoretična podlaga, ne? Da lahko Holding premešča, ne? Dobitek in zgube, ne? Torej, na zadnje, kar so nam razložili, ne? Tukaj. Ta zadnji akt je bil ta, da to je dejavnost strokovnih služb, ne? Gospodarskih javnih služb. Da to ni, da javnost je zdaj stran iz rekel bi holdinških, ampak postaja strokovna, v bistvu, služba za ta javna podjetja. Tako so mi razložili. Nekje sicer piše besedica Holding tud – se mi zdi – dejavnost Holdinga. A zdaj iz te dejavnosti Holdinga

izhaja tud vsa znanja, ne? Rekel bi, te – vrhunska znanja Holdinga upravljanja družb. Jaz seveda mislim, da ne izhajajo iz ene same besedice. Ker tako, kot je treba znat upravljat holdinge, ne? Recimo, za to se je recimo S.I.B. banka zgodila, kot se je zgodila, ne? Zato, ker Energetika ni mela znanja Holdinga, ne? Ker je bila banka v lasti, ne? Cela banka skor v lasti – v lasti Energetike. To se pravi, da je bila Energetika Holding družga reda, ne? V odnosu...

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek, mal bi se prosil probal skoncentrirat...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja – bom – se moram sprot skoncentrirat skozi ta razgovor...

G. MILOŠ PAVLICA

Sej to je to....

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, prav skoncentrirat se pravzaprav na to, kako se pravzaprav ta priliv dogaja. In tukaj ugotavljam, sedem županov, brez pravne podlage. Pride na sestanek in odloči župan, recimo Velikih Lašč, ne? Saj so Velike Lašče, ne? So? Velikih Lašč odloči, da bomo mi imeli ceno, Ener... pa nima tam Energetike. Da bo cena energetike drug let zrasla. In to brez pooblastil pride odločiti. Ne? Ker naša županja jih mora imet. Ja, da bo cena šla drug let gor, da pa tist, kar bo ustvarjen, bo šlo pa v Vo-Ko. Kje pa je tam, v Velikih Laščah?

G. MILOŠ PAVLICA

To ni nikjer v materialu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prosim?

G. MILOŠ PAVLICA

Tega, kar zdaj komentirate, ni nikjer v materialu.

G. MIHA JAZBINŠEK

A clo?

G. MILOŠ PAVLICA

Ja, okoli cen, ja... gotovo ni.

G. MIHA JAZBINŠEK

A okrog cen? V redu, ne bom šel naprej brat, zato, ker je debel in se to ne da brat. In bom to – bom neresen, ne? Zato, ker sem sicer glede Holdinga, seveda zelo resen. Ne?

Torej, omenjene so bile bilance stanja, pa vpis v zemljiško knjigo. Ne? Zdaj, je – do mene so dve stvari prišle, ne? Ne? Ena je bila blazno dober vic, k so hoteli bilanco stanja občine, ne? Naredit, ne? Kaj mam, ne? Pa so vprašali, recimo – pa so vprašali – javna podjetja, mesto Ljubljana in Holding vpraša javna podjetja – kje, za katere infrastrukture, imate pogodbo o upravljanju? In so pametni direktorji sedmih javnih podjetij napisali - nimamo pogodb o upravljanju, ne? Saj jih, jasno nimajo. Ampak, mi sprašujemo. Delamo vse, po postopku. Flk, flk, da bomo naredili bilanco. Nimamo. En direktor pa odgovori – reče – mam tamle nekaj čist mal ene nove investicije. Neki je bila ena pogodba sklenjena, mam v upravljanju. Ne? Direktor Žal, ki ima neke probleme pa reče – nimam pogodbe o upravljanju, ampak jaz to infrastrukturo upravljam. To je mestna infrastruktura. In da spisek – direktor Žal. Drugi pa ne dajo spiska, ker nimajo nič v upravljanju. No in zdaj se mi zdi, da tako bo približno teklo tudi problem, kako se naredi bilanca Holdinga, ne? Pa bo naprej tudi kako se naredi bilanca, rekel bi, stanja oziroma lastništva oziroma zakladnica, ali kakor koli se temu reče oziroma vpis v zemljiško knjigo. Skratka, ne izide se.

In zdaj se dogaja kaj? Vsa uprava je frustrirana. Ne? Delamo permanentno bilance stanja, ki niso, ki jih ni. Ali pa niso zakonite, Računsko sodišče vpije, da bilanco stanja – ck, mi pa tega ne moremo narediti. Ampak, bo frustracija bo šla še naprej. Ne? Razen, če bo zlo lahko pridet do tega, berem v Financah – berem v Financah, da bomo mi infrastrukturo v Holdingu spravili v nulto vrednost. Ne? In potem jo bomo po teritorialnem načelu razdelil med župane. Če bojo hoteli. A, ha! Pol je pa čisto vseeno, če jih vprašamo, če hočejo tudi kaj, kar niso nulte vrednost, ne? K imajo neko nominalno vrednost, ne? In, ki imajo lahko tudi neko revalorizirano vrednost, kajti vedno bo vprašanje ključa. Kar pomeni, vedno bo vprašanje razdelitve delitve premoženja. In to berem, ne? Da je to time-ing, tam je not zapisano v Financah – time-ing, kdaj se bo to zgodilo.

G. MILOŠ PAVLICA

.../// dva glasova hkrati – nerazumljivo.../// Kolega Jazbinšek, zdaj.....material ste dobili

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda, bilanca stanja je....

G. MIHA JAZBINŠEK

O.k.. Pri čemer bo tale Energetika nastradala še enkrat in mesto z njim. Infrastruktura v nuli. On ma pa konzorcijsko pogodbo z – z Istra Benzom, pa konzorcijsko pogodbo, ki je seveda sovražna mestu – z – z – z Gorenjem, ne? Za menjavo deležev med Te-Tol-om in Geoplinom. Z infrastrukturo on nastopa, kot mogočnik v tem Energetika. V tej igri, ki se ravnokar dogaja. A bo zdaj pred tem? Pred menjavo deležev infrastrukturo spravil v nulo? Ali bo infrastrukturo valoriziral? Se bo revalorizirala? Ali bo – kako – nastopal v tej igri, rekel bi – Energetika, ki bo na koncu seveda sovražna do mesta Ljubljane.

Skratka, kt bi se otroc igral ekonomijo, zato, da bi pokrili dve, tri napačne reči, ki se jih seveda eni – vemo, kako se razrešijo. Zakaj drugi tega ne vejo. Ne vem. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Bom skušal bit mejčkn manj konfuzen. Sklep, ki ga imamo pred seboj je zelo nevaren presedan. Gre namreč, prvič, od kar jaz sedim v tem mestu in mislim, da tudi kolegi, ki ste imeli to čast, da ste še v prejšnjem sistemu sedeli tu, dvomim, da ste sprejemali sklepe o prerazporejanju takrat imenovane razširjene produkcije o proračunu – ne za namene komunalnih dejavnosti. Mislim, da je bilo jasno, kljub temu, da se dobičku ni reklo dobiček, ampak so bila to sredstva razširjene reprodukcije, so vendarle sredstva vedno ostala za razvoj dejavnosti, kjer so bila ustvarjena. Ker so bile tako tudi naravnane cene. Morda me bo lahko gospod Drašković popravil. On je bil zadnji predsednik izvršnega sveta v mestu, ki je tako politiko oblikovalo. In morda lahko kaj več pove.

Ampak vendar, problem prerazporeditve tri milijard sto sedemindeset tolarjev in še nekaj drobiža za zraven, ni tak, kot ga je predstavila gospa direktorica. Češ, pogledjte, kako smo uspešni, kot finančno podjetje. Prvič v zgodovini vam bomo dali skoraj 700 milijonov tolarjev. Kot Mestni občini Ljubljana. Mislim, da to ni razlog, da bi morali vsi zavriskat in zaploskat. Kajti, jaz bi bil vesel, če bi seveda šli skozi vse sklepe. In ugotovili, da pri vseh podjetjih, ki poslujejo v javnem sektorju, obstaja vsaj možnost za to, da bi z nekimi minimalnimi popravki dosegli pozitivno poslovanje. Pa to ni niti slučajno tako. Pri sklepu b. in pri sklepu c. – gre očitno za tisto, kar smo pri prejšnji točki slišali od cenjenega profesorja Pirmata, da bomo z računovodskim manevrom pokril izgubo. To je bil en unikum, ki očitno izhaja iz vrst nekoga, ki pač z denarjem aktivno nima opravka. Razen s tistim, kar pač prejme in da naprej. In, kjer se mu stroški bistveno nižje izidejo, od prejetih vplačil. Problem teh izgub, ki so – jaz sem šel mejčkn pogledat bilance, pa niti zdaleč nisem kakšen strokovnjak za bilance, ampak – vendarle, problem javnega podjetja Vo-Ka in pa problem LPP, ni tako preprost, da bi ga mi lahko z manevrom – da pač zmanjšamo naš vložek. Ta podjetje to dejansko pomeni, da bomo mejčkn manj vrednotili naš delež v LPP-ju in pa v VO-KI. Pokril izgubo in rešili poslovanje za naprej, ker so pač ta podjetja na dobri poti.

Ta podjetja niso na dobri poti. Ta podjetja imajo hude probleme in če jih ne bomo takoj začeli reševati, potem seveda lahko mi mirno sprejmemo generalni sklep, da se tudi v bodoče da županji pooblastilo v breme prevrednotovalnih popravkov kapitala – pokriva zgubo. Dokler bo pač tega popravka še kaj ostalo.

Poglejte, osnovni problem, ki ga vidim pri sestavi te bilance, je, da imamo podjetja, ki v denarju plavajo. In imamo podjetja, ki so na robu likvidne sposobnosti, če so likvidno sposobna. Ali pa se prebijajo iz meseca v mesec. Opozoril bi vas recimo na poročilo Javnega podjetja Energetike, na strani 32. – Bilanca stanja. Dolgoročnih finančnih naložb – 6 milijard. 67 – indeks 113, glede na lani. Od tega je dolgoročnih deležev milijarda dvesto in pa drugih dolgoročnih finančnih terjatev – štiri milijarde 800. To je cash. Da smo si na jasnem, to so vrednosti papirji, iz obrazložitve 5213, ki kasnej sledi, je jasno opredeljeno, koliko tega je v vrednostnih papirjih. To je vse v vrednostnih papirjih. Skratka, 6 milijard cash-a ima Energetika, ki jih lahko jutri doseže z minimalno korekcijo, ne? Tle ne gre za S.I.B. banko, ki bi jo prodal, pa nič ne dobil. Tle gre za prvovrstne vrednostne papirje, na osnovi katerih se jutri pride do denarja. Skratka, imamo dolgoročnih finančnih naložb imamo menda 6 milijard. Potem imamo kratkoročnih finančnih naložb. In te finančne naložbe so specificirane. Te so vse tiste, ki so z ročnostjo enega leta, oziroma manj. 6 milijard šeststo. Te smo sicer zmanjšali z indeksom 93 in pol. To se pravi, 12 milijard cash-a. Je v Javnem podjetju Energetika. Osnovni razlog za ustanovitev Holdinga je bil, da se omogoči in mislim, da glede tega cilja je bila pozicija in opozicija vedno enotna. Glede cilja, očitno glede poti nismo bili. Cilj je bil

prerazporejat finančna sredstva tako, da tistim, ki so likvidno manj sposobni, omogočat, da prej – da pridejo do nekega varnega kapitala, ki bi jim prebrodil likvidnost, ob pogoju, seveda, da je sposoben to enkrat vračat. To mora pa zagotoviti poslovna politika oziroma politika poslovanja. Jaz razumem, da je gospod Drašković raje vložil v vrednostne papirje. Ne vem – tle piše NLB, pa še nekateri drugi. Pa države, pa tako naprej. Ker ve, da tam bo seveda vedno dobil denar nazaj. Ne bo ga dajal v LPP, pa posojal LPP-ju, če seveda ve, da na koncu bo zginil tako, kot obratovalni popravek. Pa kapitala ne bo več. Pri nemem, v njegovem primeru denarja ne bo več.

In seveda zame je kriminal – v navednicah govorim, da se mi lahko tukaj veselimo dogodka, ko bomo prejel 700 milijonov. Pri 12 milijard cash-a, ki je na razpolago v sistemu. Pri čemer izven sistema najemajo vse ostale firme tako rekoč življenjsko pomemben vir likvidnostnega kapitala. Da ne govorimo o tem, da 12 milijard met naloženih kratkoročnih naložb in dolgoročnih naložb v vrednostne papirje – bi verjetno pameten župan bil sposoben to spraviti tudi v proračun in sposojati medsebojno iz proračuna. Ali pa vsaj dogovoriti finančne mehanizme, s finančnimi institucijami, ki bi to dovoljeval. Jaz verjamem, da verjetno ena k ena to ne gre. Ampak, če bi Holding opravljal svojo nalogo in imel tudi strokovnjake, ki bi bili sposobni finančno razčistiti pravila igre, ki veljajo, potem bi bil sposoben tudi mestnemu proračunu posoditi – ne vseh 12 milijard, tega niti slučajno ne zahtevam. Ampak, kakšno milijardo, ali pa dve likvidnostnih sredstev pa verjetno po bistveno bolj ugodnih merah, kot to posojajo banke. In seveda, v tem grmu tiči zajec. Mi danes lahko razpravljamo o treh milijardah, ki se jim bo odpovedal gospod Drašković, kot direktor. Ampak, tri milijarde zanjga, oprostite, to je eno mesečne poslovne terjatve. Če gledamo primerjalno.

To je osnovni problem, zato, da dobimo predstavo o tem, o kakšnih številkah govorimo. Jaz verjamem, da okoliške občine so vse navdušene, ker bodo dobile par milijonov več pri tako in tako skromnih proračunih. Kdo bi ne bil. Verjamem, da je to tudi cena, ki jo boste plačali za to, da pač bojo občine veselo tiho, pa požrle tistih nekaj deset milijonov za en vodovod tukaj in pa tam. In jaz mislim, da – če gremo s te perspektive, potem je ljubljanski Javni Holding v velikih težavah. Ker ga samo eno podjetje, razen tistih ta malih, ki – ki pri sto milijonih – poslušajte, to lahko greste vsi skup vodilni na eno sindikalno zabavo, pa boste tolk denarja zabil, a ne? Razen enega podjetja, je vse ostalo piškavega boba vredno. In kako ste uspeli do tega pridet, oziroma, kje teži problem, da tega ne znate rešiti? Da ne znate ponuditi nekih rešitev, ki bi seveda speljala s tega? Ker ta finta pokrivanja neke izgube, se vleče še iz tistih časov, ko mestni svet ni razpravljal o računovodskih izkazih in pa delitvi dobička al pa izgub. Od leta 2000 naprej, da ne bo pomote. O tem se ni govorilo. Namenoma ne. Zato, ker se je vedelo, da enkrat, ko v tak korak greš – potem ga boš vedno v skušnjavi – izkoristiti ga, zato, da pokriješ pač problem, ki takrat nastane. Ne pa iskat systemske rešitve.

Drug problem, ki ga vidim, je Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija. Javno podjetje Vodovod – Kanalizacija, je izoblikoval deset milijard in še nekaj tolarjev zraven. Sedemsto milijonov tolarjev dolgoročnih rezervacij. Dolgoročne rezervacije, potem, če beremo računovodska pojasnila, boste zmanjševali s stopnjo amortizacije za prejeta sredstva, ki ste jih, ali investirali namesto koga, ali pa prejeli v upravljanje od nekoga tretjega. Samo, če potem gledam, je vaša celotna amortizacija, v enem letu – dve milijardi. Od tega v breme tega – teh dolgoročnih rezervacij, odpišete 350 milijonov. Kompletnih rezervacij. In, mene zanima zdaj, glede na to, da se ta znesek še celo povišuje, še celo povišuje – dolgoročnih rezervacij, kje boste pravzaprav ustavili? Ker vi tega niste v stanju porabiti al pa zinvestirati. Ker vam, pravzaprav vse te dolgoročne rezervacije, če jaz prav vidim to stvar, 10 milijard morate vi vendarle nekam zainvestirati oziroma nekaj vzdrževati. V kakšnem stanju so ti vodovodi, niti ni treba velik razglabljanj. Ker presneto dobro vem za vse tisto, kar je prišlo noter, je več ali manj zelo sumljivih – sumljivih okoliščin. Ampak, predvsem me pa skrbi tisto, kar ste prejeli v breme prakse. Vi vem, da niste niti še aktiviral čistilne naprave, ki je že, ki jo že beležite

oziroma, ki jo gradite v tem. Takrat se bo nedvomno amortizacija povišala. Ampak, spet ne tolk, da bi se vi teh dolgoročnih rezervacij znebili. V nekem doglednem roku. In tle zraven mi zdaj sprejemamo, da bomo dal vam še dodatnih 1,4 milijarde tolarjev za izvedbo nalog, kar pomeni avtomatično povišanje dolgoročnih rezervacij. To so sredstva občine. Mi že tako se pogovarjamo o nekih kreditih, evro kreditih, ki jih opevamo na veliko. Ampak, v vaši likvidni sposobnosti, vi niste sposobni tolk zinvestirat. Pa speljat tolk projektov, kot jih dobite. Jaz iz te bilance ne vidim vaše sposobnosti to stvar speljat v življenje. Ne vem, popravite me gospod Lenardič, če se motim. Ampak, mi vam lahko dajemo dnar. Samo vi ga niste sposobni ponucat. Za te projekte. Projektov je en kup, ampak denar vi rabite za likvidnost na druge stvari, ker ga vi niste v stanju porabiti. In dokler mi ne rešimo problema LPP in pa Vo-Ke. Pa, da nam slučajno zaide še Energetika vb kakšne resne težave zaradi novih pogodb o premogu in podobnih stvari, pol je pa cela stvar seveda bistveno drugačna. Pol pa ne bo več 800 milijonov od tukaj, ampak bo treba še kej kje iz proračuna dat. Da bomo z računovodskimi manevri, kot je rekel prof. Pirnat, te stvari pokril. Na ta način, povejte mi, kje je rešitev? Vi ne morete ustvariti 3 milijarde 700 milijonov celotne izkazane izgube in reč, to bomo pokrili, seveda v breme tega. Ta zguba ni, vsaj upam, da ni fiktivna. Če je ta zguba resna in če ta zguba nastaja in če je v bilanci videt, da očitno eden izmed preteklih direktorjev, ki ste mu dovolili gradit poslovno stavbo, je precej enih sredstev dobr zakockal. Dobr zakockal. Zaradi tega, ker finančno stanje tega podjetja je bilo bistveno drugač, preden se je spravil v investicijo poslovne stavbe. Jaz ne vem, kje so rešitve. Vi pravite, da jih imate. Jaz upam, da jih bomo videli. Začet je treba pa jutri, ne? Ne drugo leto, ko se bo sprejemal poslovni načrt. Namreč, ne razumem, kako mislite v prihodnje izoblikovat sklepe o pokrivanju, če zdaj gledamo skupaj, ne? Izguba iz leta 2004 dve milijardi tolarjev in izguba po tem, kako gleda tle Vodovod – Kanalizacija – ste sami videli, milijardo pa še tolk tolarjev na leto – 3 milijarde zgube na leto nakopičit v ta velikih podjetjih. Ne vem. Ne bo šlo. Mislim, da je boljš, če gopsoda Pregla angažirate kje drugje. Ne v Tržnicah. Tam pravi, da ima za en dana mesec dela. Tle bi imel mal večji izziv. Sem prepričan da. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, golega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, saj zdaj mi je jasno, ne? Pozicija in opozicija sta si enotni v ciljih. Tega Holdinga, ne? Če sem prav razumel, ne? Te cilje je v bistvu prelivanje kapitala – bodisi likvidnostnega. Ne? Jaz mislim, da na začetku je bil tudi prelivanje dobička. Zdaj se spet kaže, ne? Da je prelivanje dobička, v bistvu, tudi eden od teh, al pa operativnih ciljev. Ne vem. Kaj je s prelivanjem davkov, da se pošalim – ne vem. Prav sigurno pa je seveda to, da se podjetja obnašajo tako, da denar, ki ga nalagajo v vrednostne papirje in podobne – rekel bi – dobre naložbe, ne? Bogatijo, ne? Če oziroma, po drug stran pa ceno kapitala, ne glede na to, kam grejo posojila – not in ven in tako naprej. Ceno kapitala pa plačuje Ljubljana, ne? Namesto, da bi bil ta pretok neobremenjen z obrestmi raznih vrst. Storitvami raznih vrst in tako naprej.

Ja, ta izziv je fajn za gospoda Pregla, ne? Ker jaz ga poznam seveda kot pristaša prosvetljenega Holdinga, ne? Tako se je predstavil, tako sem si približno enkrat v Delu, ne? Saj je tukaj. Ne? Sem si predstavljal seveda, da, tako, kot bi ena multinacionalka prišla k nekemu v Afriko, pa bi rekla – če bomo mi, ki smo prosvetljeni mel čez to multinacionalko, potem bo to fino. Holding ma drug problem, kot bit prosvetljen. Pa tudi PIAR službo, v smislu tega, da smo prijazni vodovodarji. Pa prijazni energetiki. Pa prijazni, ko pobiramo smeti, ne? Ta čas pa še enega odloka nimamo o pogojih delovanja teh služb, ne? Prijazni smo

pa zlo. No, jaz itak sem že predlagal enkrat in jaz mislim, da ta prelivanje, brez obresti enega tipa, družga tipa in tretjega tipa, se perfektno uredi v proračunskem skladu, ne? Mestne občine Ljubljana in tam se lahko prosvetljeni finančniki zraven. In popolnoma nič ne rabimo za to, seveda, upravljavsko odtujenega sistema. In to je tist korak, ki ga ne znamo in nočemo narediti, ne? In potem ostane vse skup samo bitka, kdaj bo ena stran pozicija in kdaj bo opozicija. In kdaj bo druga stran pozicija in opozicija, ne? Vse gre pa seveda, vse, kar je preveč gre pa bankam, da se redijo. Zato ponovno pozivam k razmisleku o proračunskem skladu, ki te stvari uredi. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Ne bova midva z gospodom Jazbinškom šla skupaj, vsaj pri proračunskem skladu ne. Jaz mislim, da – prvič, boljše je, da je denar v bankah. Ker v proračunskem skladu smo za enkrat fasal samo minuse. Kakršnem koli proračunu, je za enkrat – ne, za enkrat je ta proračun in tisti gospodarji, ki gospodarijo s tem proračunom izkazal, da pravzaprav niti s temi 52 milijardami ne utegnejo tako gospodariti, da bi se stvar izšla normalno. In mene je zelo strah takih prelivanj, ki bi pomenile podobno nadaljevanje zgodbe, kot jo predvideva ta sklep. A ne? Dajmo mi prenesti iz javnih podjetij sem gor. Pol bomo pa mi vedeli, kaj je za njih dobro. Za poslovanje gotovo ne. Najprej, gospod Jazbinšek dejmo mi ugotoviti kako – kako naj ta podjetja poslujejo pozitivno? Pol se bomo pa pogovarjali o ustanovitvi skladov pa delitvi dobičkov. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava, kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa. Mislim, da ni treba dolgo razpravljati, ker to gradivo je za nas mogoče res preobsežno. Prva stran v bistvu, to, kar je bila namenjena nam, pove vse. Koliko ima kakšno podjetje plusa, minusa. Ne bom se spuščal v take detajle, kot kolega pred mano, ampak gospod Sušnik je že omenil gradnjo hiše Vo-Ka, ne? Glede na izgubo, kakršno ima Vodovod – Kanalizacija, mislim, da ni niti en mesec ne bi smel Holding, to se prav vrh Holdinga...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...čakat za ukrepe. Moje mnenje je, da je tista lokacija tam predraga za javno podjetje. Vo-ka. In bi jo lahko nemudoma prodali. Namreč, v bodoči – bodoče delujoči čistilni napravi, upam, bo dovolj prostora, da bi vse tiste kamione, ki črpajo greznice, ki so zdaj v – na najboljši lokaciji, eminentni lokaciji v Ljubljani, parkirali v Zalogu. Mislim, da je to prav škoda, da se na tistem prostoru parkira kamione za čiščenje greznic. Ko imamo čistilno napravo bodočo v Zalogu in se tam lahko tak – taka površina tudi ugotovi. In tudi upravo bi jaz tja preselil. Ni

potrebe, da imamo upravo Vodovoda Kanalizacije v – v – v samem, na najboljši lokaciji, med Verovškovo in Slovenčevo cesto, če se ne motim.

Namreč, tiste šalterje, kjer se pač ureja in posluje s strankami, bi se pa tud dalo v kakšnih manjših in cenejših prostorih zagotoviti, če so sploh potrebni. Tako, da pričakujem, da bo vodstvo Holdinga, pač potrebne ukrepe sprejelo. Še bolj pa je na potezi tudi županstvo in županja, da z nekim – jasno besedo, odločno besedo – zakoliči nek ukrep. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem zaključujem razpravo in ... izvolite kolega Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Bom kratek, ampak nisem pričakoval, da bo že konec razprave.

G. MILOŠ PAVLICA

Se zgodi.

G. DAMIJAN DOLINAR

Se opravičujem. Ja, se zgodi. Torej, jaz bi rad slišal od poročevalcev, kako je bla obračunana amortizacija. Toliko, ja. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim predstavnico predlagatelja, pa mogoče še druge poročevalce, če imajo kaj za odgovoriti na vprašanja, ki so bila v razpravi. Bo kdo? Kaj komentiral? Gospod Drašković, izvolite. ... A bote kar tam? Ali lahko pridete za govornico? Je malo lažje...

G. HRVOJE DRAŠKOVIĆ

Dober večer vsem skupaj, samo par odgovorov, da ne bi bilo nesporazumov. Najprej stališče gospoda Zagožna, glede potrebe rezerviranja likvidnih sredstev za eventualno pokrivanje višjih stroškov nabave toplote od našega dobavitelja Termoelektrarne Toplarne. Moram povedati, da sedanji sistem oblikovanja cen, ki temelji na uredbi vlade in ki je novelirana pred dobrim mesecem pove, da v primeru spremembe energenta ceno moramo znižati. In v primeru povišanja cene energenta, ceno lahko povišamo. Fiksni del cene, to je to, kar je – kar so pravi stroški Energetike in Toplarne, je v letošnjem letu zamrznjen. Jaz bi spomnil, da je na osnovi nove pogodbe o dobavi premoga Energetika februarja lani znižala prodajne cene za 6 pa pol procentov. Dobavne cene iz Toplarne, so se znižale zaradi metodologije za 8%.

V primeru, da se bodo cene premoga zvišale, kakšne bodo koncem leta 2006, ko bo treba dobavljati nov premog, ta trenutek ne znam reči. Lahko špekuliram, da bodo 20 dolarjev dražje, kot danes. Lahko rečem, da bomo predlagali povišanje cen za 14 – 20 %. Ampak, ta trenutek je irelevantno, ker je cena toplote pod državno regulativo. In bo o njej odločalo ministrstvo oziroma dalo soglasje na naš predlog Ministrstvo za gospodarstvo.

Kar zadeva plin. Smo pa v zadnji fazi priprave vseh dokumentov, ki bojo regulirali tržišče. Imeli bomo kontrolirane stroške distribucije. Imeli bomo kontrolirano, tako imenovano zamejeno ceno. In regulator, to je država, bo nam omogočila skozi omrežnino, da bomo lahko

dosegal 8% donos na kapital. Ker se je država odločila, da tudi dejavnosti, ki so obvezne ali izbirne javne gospodarske službe, morajo zagotavljati primeren donos na kapital njihovih - njihovih lastnikov. Kakšne bodo zaradi tega konsekvence na ceno distribucije plina, ta trenutek ne znam – ne znam povedati.

Blo je nekaj rečeno glede kupov denarja in gor in dol. Moram reči in res je, Energetika ima denar. Res je, da Energetika ima denar že za enih deset let. Res je, da je 2001 bilo tega na depozitih, dolgoročnih, kratkoročnih, kapitalskih naložbah – za 10 milijard 143 in da je lani tega bilo 12 milijard 474. In spomnil bi vas tudi, da od leta 2001, na osnovi sklepov lastnikov Energetika odreja primeren delež dobička svojim lastnikom. To je v Holdingu. Če ste pogledali stvari, je temu tako. Mislim pa, absolutno se strinjam z gospodom Sušnikom, da bi morali ustvariti pogoje, da bi vsaj velika večina infrastrukturnih dejavnosti lahko s svojo dejavnostjo pokrivala operativne stroške in seveda dala tudi kaj za razvoj.

Moram vas pa spomniti, da vendarle, jaz sem ves čas mislil, jaz sem bil prepričan, da je tudi zavestna odločitev, da Energetika mora biti maksimalno likvidna. Tudi kapitalsko močno podjetje, ker so pred nami velike naložbe, ki jih bomo morali financirati žal praviloma z lastnimi sredstvi. Ker, kot jaz vem, se zaradi velike kreditne sposobnosti MOL-a, ne moremo kar tako dodatno zadolževati. Bo moral pač porabiti sredstva, ki jih imamo. Jaz samo toliko, za pojasnila.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Še kdo? Ne želi. Potem razpravo zaključujem in prehajamo h glasovanju o predlogih sklepov.

In sicer

PREDLOG PRVEGA SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana pooblašča županjo Mestne občine Ljubljana, da v Svet ustanoviteljev javnih podjetij povezanih v Holding Ljubljana, d.o.o., glasuje za sprejem 1. Predloga sklepa.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih je 20 svetnic in svetnikov....

Ponovno ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

20.

.....

Še enkrat ugotavljamo navzočnost, preden odredim nekaj minut odmora.

Ponovno ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

21.

Odrejam 10 minut odmora. Sejo nadaljujemo dvajset do devetih.

----- o d m o r

Kolegice in kolegi. Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost.

Še vedno ugotavljamo navzočnost. Če še.... Saj ugotavljam, saj imam odprto. Ugotavljanje navzočnosti je še kar odprto... Še kar....

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Čez dvajset ne pridemo....

... iz dvorane - nerazumljivo....

Ja, dobro... Glede na – ja, kar lahko še naredimo je to, da poimensko ugotavljamo navzočnost. Predlagam še to, da poimensko ugotovimo navzočnost. Lahko dobim spisek? Zadnji napor....ne, glejte, saj so možne vse mogoče obstrukcije, ne? Ampak, neka osnovna higiena, ki je očitno v tej hiši nismo v stanju nikol vzpostaviti, ne? Ker, če bi na ta način deloval državni zbor, ne? Ali pa kateri koli državni parlament, bi bila sicer državna katastrofa, tu pa se igramo otroke in peskovnike, ampak kakorkoli....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Nismo sklepčni. Nismo sklepčni in ne moremo proceduralno razpravljati, kolega...

... iz dvorane - več glasov – nerazumljivo....

Jaz pač takole se pogovarjam sam s sabo, ker imam mikrofon prižgan. Ne?

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem konstruktiven človek. Jaz sem konstruktiven človek. Ne morem biti pa konstruktiven do nečesa, kar nima dobre konstrukcije. To morate razumeti.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek, ugotavljamo, ugotavljamo navzočnost s klicanjem prisotnih.

Dr. Bojana Beović – opravičena.

Peter Jožef Božič – prisoten.

Boštjan Cizelj – gluhonem.

Anton Colarič –

G. ANTON COLARIČ

Prisoten.

G. MILOŠ PAVLICA

Prisoten.

Dr. Drago Čepar – opravičen.

Maja Čepič – prisotna.

Dominik Sava Černjak – ni prisoten.

Damijan Dolinar – duševno odsoten.

Stanislava Marija Ferenčak Marin – prisotna.

Gregor Istenič –

G. GREGOR ISTENIČ

Tukaj.

G. MILOŠ PAVLICA

Doc. dr. Gregor Gomišček – ravnokar odsoten.

Roman Jakič – prisoten.

Miha Jazbinšek – tudi nas je zapustil. A je? A ni? ...

Janez Jemec – odsoten.

Miha Koprivšek –

G. MIHA KOPRIVŠEK

Prisoten.

G. MILOŠ PAVLICA

Prisoten.

Dimitrij Kovačič – odsoten.

Samo Kuščer – odsoten.

Marinka Levičar – odsotna.

Boris Makoter – prisoten.

Barbara Miklavčič – prisotna.

Janko Möderndorfer – prisoten.

Angela Murko Pleš – prisotna.

Mag. Igor Omerza – prisoten.

Branko Omerzu – ni prisoten.

Miloš Pavlica – tudi prisoten.

Prof. dr. Stanislav Radovan Pejovnik – prisoten.

Zvone Penko – na odhodu, ampak še vedno prisoten.

Dunja Piškur Kosmač – prisotna.

Viktorija Potočnik – odsotna.

Cvetka Selšek – opravičena.

Franc Slak – odsoten.

Slavko Slak – prisoten.

Mag. Janez Sodržnik – odsoten.
Eva Strmljan Kreslin – prisotna.
Peter Sušnik - odsoten.
Majda Širca – prisotna.
Marija Šterbenc – odsotna.
Prof. dr. Darko Štrajn - opravičen.
Prof. dr. Metka Tekavčič – prisotna.
Marjeta Vesel Valentinčič – prisotna.
Janez Vrbošek - odsoten.
Dr. Jože Zagožen – odsoten.
Janez Žagar – odsoten.

To je to. Čez dvajset številke ne poženemo.
Kolegice in kolegi, vas zapušča... a, lahko bi samo končal sejo?

... iz dvorane: saj veš, da moraš, če nas ni.

Ker nas pač ni, zaključujem današnjo sejo. Zahvaljujem se vam za udeležbo in se vidimo mogoče še ta teden, sicer pa verjetno v ponedeljek. Gotovo najkasneje. Hvala lepa.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 08.06.05